Rubrica Cinematografică

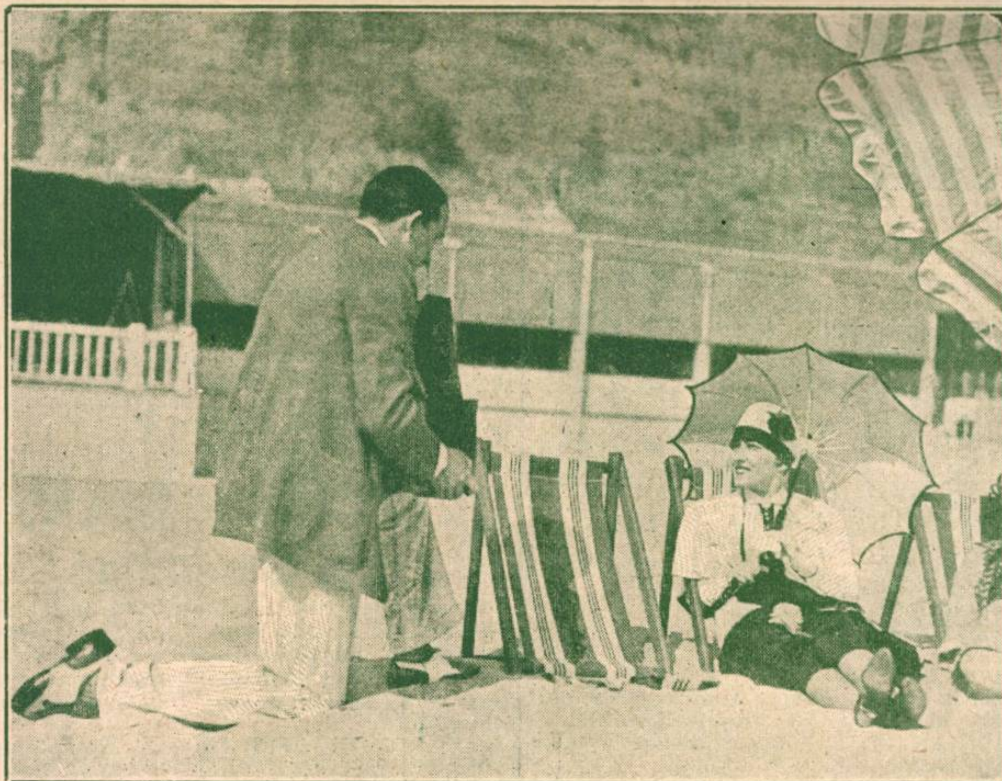
SUB CONDUCEREA D. LUI VALENTIN PODEANU

Spovedania unei artiste

Cum era să se înnece Gloria Swanson

In anul 1916, cinematograful american era pe la început. Nu se realizau filme decât în 4—5 studiouri, şi acelea mici. Hollywoodul nu era atât de cunoscut.

Mack Sennet, veteranul comediei americane, dăduse „lovitura". Comediile lui cu „balting-gils" făceau furori. Acum toate fetele, care se credeau frumoase, cu un corp ca al zeiţei Venus, veneau de peste nouă mări şi nouă ţări să se angajeze la Mack Sennet. Hollywoodul gemea de fete frumoase, parcă era un târg de fete de măritat. La studioul lui Mack Sennet portarul fu schimbat cu o femeie ce urmase o şcoală specială de box şi luptă greco-romană. Era mai sigur. Portăreasa în orice caz nu putea fi sedusă, de miile de fete, una mai frumoasă ca alta.

Gloria venise şi ea, să-şi încerce norocul. Era frumoasă, tânără — n'avea decât 19 ani — şi cu un corp, cum nu era altul.

Intre 5 şi 7 seara Mack Sennet avea obiceiul să treacă în revistă pe toate concurentele, dar rar când îşi alegea câte una. Silueta Gloriei Swanson îl isbi: ochii ei preamăreau dragostea nevinovată. „Şti să înnoţi?" fu întrebarea cu care o întâmpină omul spre care se aţinteau mii de ochi fermecători. „Da" răspunse ea scurt.

O trecu într'un birou unde iscăli un contract pentru o leafă derizorie şi fu trimeasă apoi să se îmbrace în costum de bae. Aci, în cabină, pentru prima oară, Gloria Swanson, ezită. Voi să fugă. Dar după o clipă se reculese. In momentul când trebui să sară în apă, cu celelalte figurante, simţi fiorii morţii. Simţea cum se duce, afund, mâinile căutau să se prindă de ceva, dar pumnii se închideau în vid. Respiraţia i se tăia cu încetul, apa îi pătrundea pe nări şi urechi, ochii o usturau. Se înăbuşea. Deschise gura. O apă sălcie îi pătrunse prin gâtlej. Simţea cum toată raţiunea îi piere. Mai făcu o ultimă sforţare, scoase capul afară, bălăbăni din mâini în aer şi strigă ajutor. Dar numai o secundă, şi o luă iarăş în jos.

După cinci zile, cu ajutorul unui profesor de înnot, oferit gratuit de Mack Sennet, învăţă să înnoate.

Gloria Swanson povestea toate acestea, ca o amintire plăcută, dintr'o tinereţe sbuciumată.

Mai încolo îmi spuse cum fu angajată de Paramuont. Cum a turnat primul ei film. Impresia ce i-a făcut primele scrisori de admiraţie, sosite din toată lumea. Cum se căsători cu W. Beery, de care se divorţă curând, pentru a-şi lega viaţa cu H. Lombom. Se despărţi însă şi de el. Nici unul nu era aşa cum îşi închipuia ea că trebuie să fie un soţ iubitor. „Numai în marchizul de Falaise du Coudray, mi-am găsit adevăratul partener de fericire şi bucurie", zice ea, cu un glas uşor, ca un zefir.

Acum şi-a înfiinţat studio-ul ei şi va produce numai câte un film pe an, dar care să fie pur artistic.

Ochii ei superbi şi acum mă farmecă...

Filmele săptămânii

CRIQUETTE ŞI FLIRTUL EI *(Fanamet)*. Cu toată prezenţa frumoasei Norma Schearer, filmul e obositor. Mersul lent al acţiunii, face să se piardă toate situaţiile comice la care ai vrea să râzi, dar nu poţi. E plictisitor. Lew Cody s'a învechit şi nici nu aduce ceva nou în jocul său. Fotografia în unele locuri frumoasă.

NOROCUL CONIŢEI *(Filmul Românesc)*. „Norocul Coniţei" care ne-a fost prezentat de noua casă *„Filmul Românesc*, e un spectacol bun, în sărăcia aceasta, specifică sezonului de vară.

Regisorul al cărui nume ne scapă şi care ar fi trebui să fie menţionat pe program, a ştiut să speculeze unele situaţii, dintr'un subiect lipsit de o acţiune complicată. „Norocul Coniţei" e un exponent al filmului artistic german. Dealtfel s'a bucurat şi de o bună interpretare compusă din Werner Krauss, Jeny Jugo, Olga Limberg, Rudolf Forste şi Weit Harlan.

DOMNIŞOARA TELEFONISTA *Fanamet*: Nu ştim cum acest film „pur american" s'a rătăcit pe la noi. Poate subiectul a atras pe antreprenori.

REGELE AERULUI *(Universal)*. — Americanii când vor, pot să facă şi filme bune. De pildă *„Regele Aerului"*. O acţiune atrăgătoare şi minunat condusă, o interpretare cât se poate de îngrijită şi nu cu un joc superficial, ne-a arătat puterea de creaţie a americanilor, mai cu seamă în direcţia filmelor de acţiune. Dar, vezi, că filme de acestea sunt rare, iar dese sunt ca acelea de mai sus. „Regele aerului" mai are şi o fotografie clară, iar în unele locuri poetică.

Carolle Lombardo

Desigur o viitoare **stea, căci** e una din cele mai bune achiziţii ale lui Mack Sennet, care a ales-o acum un an de zile, dintre 678 de concurente. Are cel mai frumos corp din toate „fetele" lui Sennet, iar liniile impecabile ale spatelui, ar mulţumi pe cel mai pretenţios estet. Acum contează ca steaua trupei lui Mack Sennet şi chiar se vorbeşte că o mare casă de producţie din Hollywood vrea să-i ofere un contract pe trei ani.

Harold Lloyd despre sine

Timpuri turburi

Când am fost în vârstă de șaptesprezece ani, familia mea s'a mutat la San Diego. Acolo am jucat o serie de roluri mici, într'o trupă. Intâmplător a intrat în această trupă și prietenul meu din Omaha, John Lane O'Connor, și când aceasta a plecat mai departe, el rămase, conducător al unei „școale de teatru". In timpul acesta eram foarte ocupat. Seara jucam, la teatru, oridecâteori aveam prilej. Dimineața umblam la școală, iar după amiază ajutam lui O'Connor, la cursuri. Mai întâi am învățat pe Shakespeare și dansurile. Aceasta va părea curios, dar nu era tocmai așa, căci în fiecare ramură erau profesori culți și eu asistam la cursurile lor. Dealtfel în școala aceasta a fost o serie întreagă de școlari, cari mai în urmă au ajuns oameni renumiți, în film, ca actori sau ca regisori. Unii au intrat și în teatru.

Dar școala s'a disolvat curând. Am rămas singur în San Diego, cu cinci cenți în buzunar. Tata și fratele meu plecaseră la Los Angeles. Am cumpărat de cei cinci cenți ai mei, șase franzeluțe și m'am hrănit cu ele două zile. Apoi am întâlnit — din întâmplare — un om, căruia, pe când eram statist la o trupă, îi împrumutasem cinci dolari. Așa am putut pleca la tata și fratele meu, la Los Angeles. Câteși trei aveam o odaie și mâncam numai când aveam banii trebuincioși pentru asta.

In cele din urmă amândoi au găsit de lucru, nu ceva deosebit de bun, iar eu am putut obținea să joc, în teatrul Morosco, rolul unui student din „Heidelbergul de altădată". Când lucram aveam douăzeci de dolari pe săptămână. Dar uneori săptămâni întregi nu era nici un rol pentru mine. Intr'o seară tata mi-a propus să încerc și cu filmul.

Mă învârteam tot mereu pe la intrările atelierelor și cercetam oamenii cari veneau și plecau. Dar n'am putut pătrunde înlăuntru. In fața unuia dintre ateliere se găsea un mic „lunch-room"; acolo vedeam adesea venind oameni grimați, cari cumpărau sandwich-uri și cafele. M'am amestecat printre oaspeți, dar eram un *„outsider"*.

Intr'o bună zi am observat că paznicul la poarta din fața restaurantului întreba ceva pe acești oameni, când se înapoiau. Se vedeau că sunt actori, fețele lor erau văpsite încă. Pe când deci, câțiva dintre acei norocoși, mâncau în restaurant, m'am dat dinapoia unui gard și mi-am acoperit fața cu un strat gros de văpsea. M'am agățat apoi și eu de un grup care se înapoia, am mormărit ceva, când m'a întrebat paznicul și eram înăuntru.

Dela trei până la trei sute dolari

Am putut obține de lucru, pentru câteva zile, la societatea Edison. „Am mai lucrat la domnia voastră, jos, în San Diego", — am spus eu în treacăt; dar dânșii nu-și amintiră. Apoi iar am fost nevoit să aștept mai multe săptămâni, și apoi am căpătat iar de lucru la Universal Studio, pentru trei dolari pe zi. Unul dintre comparși era Hal Roach, care cu doi ani mai înainte juca rolul principal în „The Covered Wagon" și acum lucrează singur filme de comedie. Roach nu-și bătea capul mult cu jocul. Dacă nu pricepea dela început rolul, puteam să-l înlocuiesc, pentru cinci dolari pe zi.

Dar norocul ăsta n'a ținut mult. S'a hotărît că de aci încolo toată figurația să primească un salariu unitar de trei dolari. Am organizat o grevă, și pretenția noastră era:

Lucrăm numai pentru cinci dolari pe zi.

Nu ni s'a mai dat de lucru de fel. Roach spunea, că el, îndată ce va aduna banii necesari, va face singur un film, și eu să joc în el. După scurt timp o rudă îndepărtată i-a lăsat moștenire două sute de dolari. Cu banii aceștia am făcut un film. Aproape toate scenele noastre erau scene în aer liber, cele mai multe în parcul orașului Los Angeles. Am produs o serie întreagă de filme neînchipuit de ieftine, până când Roach a obținut un contract dela societatea Pathé, să facă pentru dânsa, filme într'un act. M'a angajat și pe mine cu cincizeci de dolari pe săptămână. In toate filmele acestea am jucat pe amintitul „singuraticul Luca".

Am început să fac economii și deatunci am tot economisit. Salariul meu s'a urcat la 150 dolari pe săptămână. S'a spus adesea, că am avut noroc, că n'am fost niciodată constrâns, să iscălesc un contract oneros. Motivul stă în aceea că am căutat totdeauna s'o scot la capăt cu mai puțini bani, decât câștigam. Nu poți fi niciodată liber și independent dacă n'ai posibilitatea să trăești decât dela un contract, la altul. Când am plecat atunci la New-York, spre a discuta cu biroul central al casei Pathé, asupra majorării salariului meu la 300 dolari, aveam 6000 de dolari economisiți.

Soția lui Harold Lloyd

Mama artistului

A doua zi am vorbit cu direcțiunea. Se știa că mă aflam la New-York. Am obținut imediat, ce-am voit, 300 dolari pe săptămână. Am plecat înapoi și mi s'a oferit restituirea cheltuielilor de călătorie, ceiace am refuzat.

Am colaborat la mai mult de 400 de filme și tot găsesc deosebit de grea soluția împărțirii timpului, tocmai în comedie. Comediile trebuie să înceapă într'un tempo curgător, dar să se încetinească apoi, spre a da posibilitatea unor tablouri absolut liniștite, pline de efect. Mi-amintesc, cât am fost de sguduit, ca băiat tânăr, de un actor. In mijlocul unei scene dramatice, când era cel mai mare patos, o luă deodată, pe un ton liniștit, umoristic. Intr'o dramă, elementul comic trebuie să fie foarte ușor, căci e ceva care se produce spontan, o destindere, o completare. La noi elementul comic trebuie să fie mai puternic și mai ascuțit, căci e domeniul nostru principal.

Adesea nu e lucru ușor să obții efectul just. Alcătuim într'un fel și schimbăm, și începem iară dela capăt. Nu desnădăjduim, când vedem că ne-am înșelat. La unul dintre ultimele mele filme, deodată am observat, că sfârșitul nu mergea, și că deaceia toată povestea trebuia schimbată. Dacă n'am fi avut — din fericire — un ansamblu tare și vechea noastră experiență, atunci nici n'am fi știut despre strigătul meu de desesperare: *„Pentru Dumnezeu!"*. Acesta e titlul filmului despre care e vorba și care între timp a rulat în multe cinematografe.

(*Tradus din englezește*).

In numărul nostru următor vom publica un articol scris de Mildred Davis soția lui Harold Lloyd.

Atragem atenția cititorilor și mai ales a cititoarelor asupra deosebit de interesantelor destăinuiri — inedite la noi — pe care le face soția marelui artist.

Ecouri Cinematografice

LILIAN GISH, marea artistă americană, a făcut de curând o vizită, nu la Paris, ci la Berlin. Intâmpinată, cum e obiceiul, de presă, vizitatoarea a făcut, în contrast, cu ceilalți americani, declarațiuni interesante, vorbind, cum rar se vorbește, despre cinematograf. La un moment dat un ziarist francez o întrerupse pentru a-i spune că filmele americane sunt socotite copilărești, de noi europenii. Lilian Gish tăcu o clipă și apoi răspunse cu glasul ei fermecător: *„In adevăr că unele din filmele noastre sunt socotite de dv. europenii copilărești, dar și noi socotim, la rândul nostru, o parte din filmele dv. tot așa"*.

Și are dreptate.

PARISUL VARA e plin de americani, și 99% dintre ei sunt artiști de cinema și din aceștia 98% vin să se căsătorească, ca cel puțin căsătoria să dureze până se vor înapoia peste Atlantic. Numai d. Jesse Lasky n'a venit cu acest scop. A făcut însă câteva declarații, pur americane. După cum zice d. Lasky, peste câțiva ani cinematografele se vor preface în teatre, căci americanii neștiind ce să mai născociască, au perfecționat cinematograful vorbitor. Sezisată de aceste declarații „Comoedia", prin pagina sa de cinema a deschis o anchetă, în care sunt puse în discuție patru puncte:

1) Cinematograful vorbitor înseamnă un progres sau un regres, din punct de vedere artistic?

2) Nu credeți că aceasta înseamnă pentru cinematograf închiderea frontierelor internaționale (e vorba de graiul folosit)?

3) In ce sens credeți că va reacționa publicul, la apariția filmului vorbitor?

4) Cari sunt în mintea dv. modificările tehnice ce vor rezulta.

Răspunsurile n'au început încă să sosească. In numărul viitor vom reveni cu un articol.

Poșta Cinefililor

In acest loc vom răspunde la toate întrebările ce ni sunt puse în legătură cu cinematograful. Răspunsurile se vor publica în limita spațiului disponibil. Rugăm ca pe scrisori să se menționeze: pentru „Poșta Cinefililor."

MANON DE FERRIÉR. — 1. Ca frumusețe într'adevăr Willy Fritsch și Susy-Vernon formează un ansamblu armonios, dar ca joc Susy e superioară primului. 2. Ivan Mosjoukine născut în 1889, Gaidaroff în 1895 iar Susy Vernon mi se pare în 1905. Pentru început cititorii au dreptul la un număr nelimitat de întrebări. Mai târziu... vom vedea. Sunt oricând la dispoziția dv. (bineînțeles numai pe această cale).

Crângulescu-Bârlad. — 1. „Pathé-Baby" sunt destul de bune, dar vă sfătuiesc să cereți prospectele și altor aparate cinematografice de amator. Cele mai multe firme vi le trimete gratuit. Vă anunț însă dinainte că sunt foarte scumpe și afară de aceasta veți întâmpina multe greutăți, mai ales la developare. Aci în București sunt cel puțin laboratoare care developează și copiază pelicula, astfel că vă scutește a vă face instalații speciale, care ar îngloba o sumă destul de importantă, în afară că pentru început veți strica multă peliculă până vă veți obișnui a lucra. Nu vreau să vă descurajez, dar v'am expus realitatea. 2. Ce este filmul „vierge"? Singur cuvântul acesta vierge-virgin, vă poate deslusi. E filmul neexpus luminii, gata de a fi introdus în aparatul de cinematografiat. Probabil c'ați socotit filmul „vierge", un film special. Altfel nu înțelegem a doua întrebare: „Cum se face developarea acestor filme"?

Vom publica, mai târziu, o serie de articole, asupra technicei cinematografice.

RĂSBOIUL IN CHINA: țărani chinezi în băjenie.

Călătorind spre Moscova, Maxim Gorki s'a oprit câteva ore la Berlin. Fotograful nostru a izbutit să-l surprindă aci, într'un grup de copii din colonia rusească.

Regina reginelor

La concursul de frumusețe din Galveston (Statele-Unite) la care au participat reginele frumuseții ale tuturor statelor, (afară de România bineînțeles) a fost aleasă regina reginelor „Miss Chicago", americana Ella van Henzen, drept cea mai frumoasă femee din lume.

Regele Gustav al Suediei a împlinit la 16 Iunie 70 ani.

Din actor, mecanic de vapor

Cunoscutul actor vienez, de la Burgtheater, Ludwig Andersen, a făcut cunoscut direcției, că s'a săturat de actorie și că vrea să-și reia vechea meserie, aceia de mecanic, pe bordul unui vapor.

Cariera acestui actor s'ar putea împărți în trei epoce: mecanic pe vapor, descoperirea talentului său de actor, angajarea la Burgtheater, războiul mondial, când se înrolă tot ca mecanic, pe un vas de război, după încheerea păcii, iarăși artist, și acum din nou mecanic. Cum d. Andersen nu e prea în vârstă și e un bun actor, nu e de mirare, dacă peste câtva vreme va trece din nou, de pe bordul vaporului, la Burgtheater!

Serbarea bresle

Sfatul Negustoresc central, adică organizaţia comercianţilor din Capitală, a organizat Duminică, o serbare a breslelor, în folosul societăţei,, Principele Mircea". Serbarea s'a desfăşurat la şosea şi cu tot timpul nefavorabil, a fost urmărită cu interes de un public numeros.

Fotografiile noastre au fost luate la această serbare.

Comitetul, pe care-l înfăţişăm în Ilustraţie, era format din d-na Lia Brătianu, şi d-nii g-ral Nicoleanu, amiral Scodrea, g-ral Panaitescu, Niculescu Ritz, Constanţiu, împreună cu un grup de pictori. Aceştia au decernat premii

-elor la Bucureşti

celor mai frumoase dintre carele alegorice, care-au defilat.

Ilustraţiile noastre înfăţişează: Carul „Sfatului Negustoresc", comerţul dela 1810—1928 (premiul I), carul secţiei Obor (evoluţia târgului Moşilor (premiul II), carul secţiei de coloniale (negustorii cum erau la 1790) (premiul III), carul frizerilor, carul maternităţii, carul Oltenilor, carul franzelarilor, al cofetarilor, etc.

După defilarea carelor a urmat bătae de flori, prima dela război încoace.

Un sport nou

Actualele mişcări în aer liber nu par să satisfacă toate cerinţele. Dacă foot-ball-ul desvoltă membrele inferioare, dacă scrima desvoltă deobicei numai un braţ, iar dacă alte exerciţii au drept con-

secinţă o evoluare parţială a muşchilor, spiritul inventiv al omului a creat acum un nou gen de sport, menit a utiliza, în acelaş grad, toate părţile corpului. Acest sport este practicat pe o scară întinsă în Germania şi este pe cale a se introduce şi în Anglia.

Instrumentul utilizat consistă în două

cercuri, paralele, distanţate la circa trei sferturi de metru.

La diverse intervale are proeminenţe, care îngăduie fixarea picioarelor şi stabilirea echilibrului, cu ajutorul mâinilor.

Cercul intră în acţiune prin mişcare progresiv mai rapidă, care face să lucreze în acelaş timp braţele, picioarele şi muşchii abdominali, conservând un caracter estetic, rar întâlnit în gimnastica simplă.

Exerciţiul nu defineşte condiţiunile de graţie, decât atunci când este corect executat. Este mult mai dificil când se execută în doi. Căutând a-şi asigura propriul echilibru, urmărind cu precizie a da cu corpul viteză mai mare, sau mai mică, cercului dublu, trebue să se acorde atenţia cuvenită şi străduinţelor tovarăşului, pentru a obţine spiritul de omogenitate necesar echipei. Orice scăpare din vedere, atrage după sine pierderea armoniei şi a... echilibrului.

Sportul este deci complet: cere şi eforturi psihice!

Atletism

PERFORMANŢELE ROMÂNEŞTI

Am publicat în numărul trecut tabela recordurilor mondiale, menită unui studiu comparativ. Până la 29 Iulie când va începe la Amsterdam desfăşurarea atletismului olympic, publicăm spre mai amplă edificare a cititorilor recordurile României omologate până în preajma ultimelor campionate naţionale:

ALERGĂRI

100 m. Plat: Peter 10 sec. 6/10.
200 m. Plat: Peter 22 sec. 7/10.
400 m. Limbeck 51 sec. 4/10.
500 m. Petrescu 1 min. 14 sec. 4/10.
800 m. Kabat 2 min.
1000 m. Petrescu 2 min. 45 sec. 2/10.
1500 m. Kabat 4 min. 16 sec. 4/10.
2000 m. Petrescu 6 min. 22 sec.
3000 m. Marton 9 min. 31 sec. 4/10.
5000 m. Petrescu 16 min. 53 sec. 1/10.
10000 m. Moldoveanu 35 min. 46 sec. 2/10.
20000 m. Cristescu 1 oră 19 min.

ŞTAFETE

4×100 m. Olimpia (Braşov) 45 sec. 4/10.
4×200 m. Cl. Atletic (Cluj) 1 min. 36 sec. 8/10.

GARDURI

110 m. L. Albrich 16 sec. 7/10.
200 m. Braun 28 sec. 6/10.
400 m. Virgil Ioan 60 sec.

SĂRITURI

Inălţime fără elan: Constantinescu 144,5 cm.
Inălţime cu elan: Iosif Ştefan 185,5 cm.
Lungime fără elan: R. Sylver 307 cm.
Lungime cu elan: A. Störzbach 675.
Triplu salt. A. Panaioth 1327 cm.
Prăjină: L. Biro 339 cm.

ARUNCĂRI

Greutate: Fritz 14,44 m.
Disc: David 46,36 cm.
Ciocan: Bodea 41,69 cm.
Suliţa: Springer 52,40 m.

Fel de fel sportive

Sport Chinezesc

Fiii Soarelui practică sportul în mod absolut particular. Un recordman necunoscut a reuşit să „volatilizeze", la Hong Kong, o mitralieră, solid fixată pe puntea distrugătorului englez „Wild Swan".

Faptul s'a petrecut în timpul zilei, sub ochiul vigilent al marinarilor de gardă, cari nu au observat nimic anormal. Abilul sportsman a trebuit să demonteze micul tun, să-l ascundă — probabil în vreun buzunar al hainei? — şi să-l transporte astfel, după ce s'a introdus pe un bastiment de război, pe care este interzis accesul consângenilor săi.

Acest chinez este fără îndoială dotat cu o forţă şi perspicacitate extraordinară; este un as în toată puterea cuvântului şi a stabilit un record, care nu va fi doborât atât de curând.

Cât costă un câine

Nu este vorba de javrele cari împodobesc Bucureştii. Ne ocupăm de nobilele animale, cari sunt utilizate pentru cursele actualmente *„en vogue"* în apus. Astfel un amator englez, d. Boyle, a plătit pentru câinele-campion Kreisler, care a aparţinut d-lui M. F. Keut, suma de lei 360.000 (trei sute şasezeci de mii). Un alt câine, Kilrush, rivalul lui Kreisler, a devenit tot proprietatea d-lui. Boyle, care, în aceste timpuri, plăteşte kilogramul de... câine cu un preţ cu care nu se va vinde niciodată carnea de... vacă.

Săptămâna sportivă

Foot-ball-ul naţional se îndreaptă, cu paşi siguri, spre perioada-i anuală de fine. Cele douăsprezece regiuni din ţară şi-au încheiat bilanţul general. Semănătorii harnici adună rodul îmbelşugat, centralizându-l în campionatul ţării, în care concurează, prin eliminare, toţi campionii ţinuturilor de seamă. In frăţească armonie, cele mai îndepărtate regiuni aduc prinosul lor pe arenă, pentru a consacra pe cel mai puternic, considerat exponent calificat, al naţiunei. Din cele patru puncte cardinale se întrunesc reprezentanţii în acest scop. Este o reală operă de cimentare a relaţiunilor dintre diversele provincii. Ceeace nu realizează o politică stupidă de zece ani, obţine paşnica mişcare în aer liber, abil dirigută de forul suprem: Federaţia Societăţilor de Sport din România.

* * *

Situaţia în Muntenia este cristalizată de disputa dintre Olympia (Bucureşti) şi Tricolorul (Ploeşti). Acesta, pătruns de reacţionarismul străbun, încearcă a impune olympiştilor conservatori, o tactică, care nu cadrează cu stilul de joc al acestora. Bucureştenii, deşi prezintă pe arenă o echipă în cari figurează trei răniţi nu se deconcentrează şi-şi adjudecă partida cu 2—1, după o luptă aprigă, Olympia se consacră campion regional.

La Cluj „România" elimină pe reprezentantul ţinutului Tg.-Mureş, calificându-se de asemenea campion.

„Gloria C.F.R." abandonează lupta, în faţa minerilor din Petroşani.

* * *

Spre surprinderea cercurilor noastre „Beogradski S. K." nu se prezintă în faţa „Chinezului", la Timişoara, cu care urma să se întâlnească, în vederea unui match eliminatoriu. Câştigătorul acestei partide, actualmente, de drept, Chinezul, este admis alături de Austria, Cehoslovacia şi Ungaria, să participe în competiţiunea pentru cupa Europei Centrale.

* * *

Regrete. Incercarea făcută de gruparea bucureşteană C.A.B. de a desfăşura o partidă de foot-ball la lumina lunei... şi a becurilor electrice, dă greş. Condiţiunile atmosferice sunt aprige vrăjmaşe, ale inovatorilor. Matchul se amână.

* * *

Aceeaş soartă suferă reuniunea de box, proectată de societatea de binefacere „Principele Mircea" de sub preşedinţia d-nei Brătianu. Ploaia, antiliberală, se răzbună...

* * *

Ciclismul este sărbătorit la Iaşi, unde se dispută o cursă preolympică, în vederea selecţionării concurenţilor, cari ne vor reprezenta la Amsterdam. Performanţele realizate nu au darul să impresioneze.

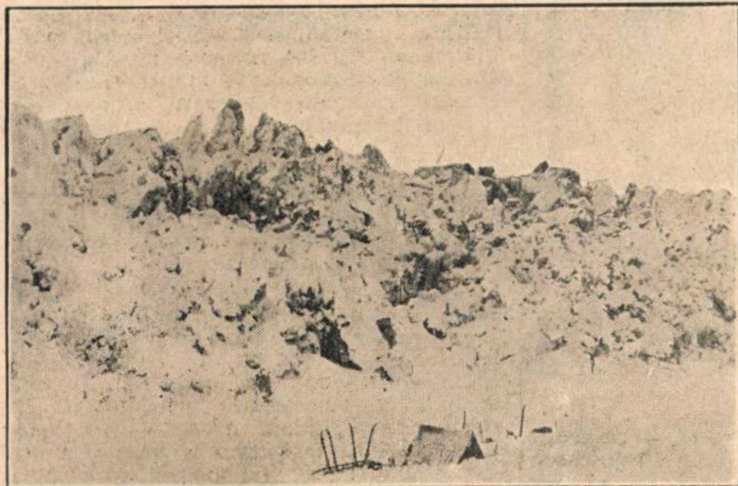
* * *

Pentru prima oară, se întâlnesc pe arena Romcomit din Bucureşti, o echipă de Old-boys cu... o reprezentativă de foot-ball a jockey-lor.

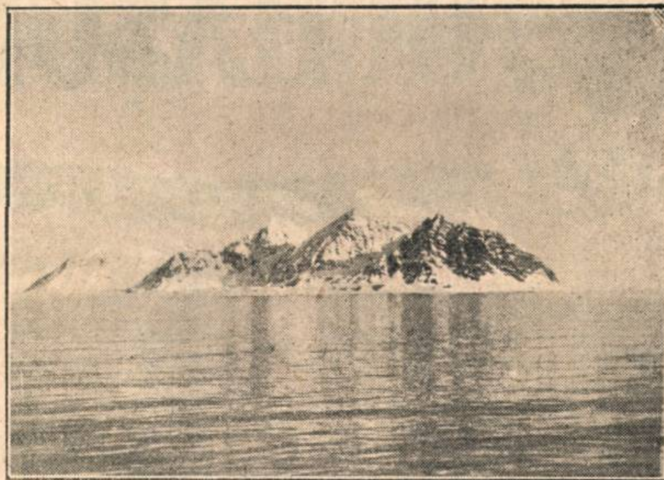

Membrii clubului St. John's College, din Anglia, printre alte sporturi, se întrec în tragerea cu arcul.

NAUFRAGIUL LUI NOBILE

Coliba unui vânător pe coastele munților Spitzberg.

Coasta de nord a muntelui Spitzberg, pe care a naufragiat Nobile.

CONCURSUL DE AUTOMOBILE

In săptămâna trecută s'a terminat concursul de turism instituit de A. C. R. R. Fotografia pe care o publicăm, a fost luată la Oradea Mare și înfățișează pe d-na Pherikide, conducătoarea mașinei No. 3, pe când garează în curtea reg. 5 Roșiori.

O ștafetă modernă

La Stooken, lângă Berlin, s'a disputat un concurs foarte original. Fiecare echipă era alcătuită dintr'un alergător, un motociclist și un avion. In momentul când fondistul

și-a atins ținta sa, a fost înlocuit cu celălalt coechipier, care la rândul său, pe ultima treime a parcursului, a cedat locul aviatorului. A învins echipa Lehmann, Suchocki și Selle.

O mică alergare...

... de agrement, a efectuat Andrew Payne, Piele Roșie ,pe distanța dintre... oceanul Pacific și cel Atlantic, dela Los Angelos la New-York. Și-a adjudecat cu această ocazie un premiu de circa 7 milioane lei. A fugit cu limba scoasă, să devie milionar. Rentabilă afacere...

Andrew Payne, după victorie.

Raidul aerian Transpacific: Din California în Australia

Echipagiul avionului „Crucea de Sud": Dela stânga la dreapta: Lyon, Smith, Ulm și Warner, cari cei dintâi au izbutit să treacă Pacificul în sbor.

Distracții la Mare

Alergări de cai, pe apă! Tineri, îmbrăcați ca jokei, își mână pe apă hârdaele, prevăzute cu capete de cai. Cursa în felul acesta e cât se poate de hazlie.

OCNAȘUL

de W. C. MORROW

(URMARE)

„El păli și zise: „Isprăvește". I-am răspuns: „Nu isprăvesc până n'oi primi dreptul meu".

Atunci, dânsul ridică mâna: era un semnal. Cele două sentinele postate îndărătul lui mă luară la ochi, și sentinela dela zidul dinspre apus, și cea dela zidul dinspre răsărit, și cea dela ușa arsenalului îndreptară puștile spre mine.

„Șeful gardian se întoarse spre unul dintre inferiorii lui și ordonă să vestească pe director. Acesta veni; șeful îi spuse că încercasem pe nedrept să primesc de două ori suplimentul meu, și că mă arătasem obraznic și neascultător, refuzând să intru în rânduri. Directorul îmi zise: „Destul atât; șterge-o". Refuzai. Declarai că nu căutasem deloc să primesc ceva de două ori, că nu căpătasem suplimentul meu și că voi rămânea acolo, până la moarte, decât să mă las furat. El întrebă pe șef dacă nu era vreo greșeală; acesta consultă registrul și spuse că nu era nici o greșală. Își amintea, — așa pretindea el, — că m'a văzut luând tutunul și intrând în rânduri, dar nu mă văzuse întorcându-mă la vechiul meu loc. Directorul nu întrebă și pe ceilalți și-mi dădu ordin să trec la locul meu. Spusei că mai degrabă mor, că trebuie să mi se dea ce mi se cuvine, și nu cer altceva, și-i cerui să întrebe și pe alții.

Dânsul repetă: „Ajunge!" Camarazii mei fură duși înapoi în celulă și pe mine mă lăsară acolo. Directorul dădu ordin la doi gardieni să fiu dus și eu la rândul meu. Ei se apropiară spre a mă înhăța, și îi scuturai de pe mine cașicum ar fi fost niște copii. Alții veniră între aceștia și unul îmi dădu o lovitură de baston în cap; am căzut. Și atunci, domnule, — aici, vocea condamnatului se schimbă aproape în șoaptă, — și atunci, dânsul spuse să mă ducă la carceră.

Strălucirea continuă, care ardea în ochii condamnatului se stinse; el aplecă capul în jos și privirea sa se aținti desnădăjduită pe dușumea.

— Continuă, zise președintele.

— Ei mă duseră la carceră, domnule. Ați văzut carcera?

— Poate; dar poți să ne vorbești de ea.

Strălucirea rece și persistentă se reaprinse în ochii condamnatului, în timp ce-i îndrepta asupra președintelui.

— Sunt mai multe încăperi mici, în carceră. Cea în care am fost dus avea cam cinci picioare pe opt. Pereții și tavanul erau de fier, podeaua de granit. Singura lumină care pătrundea acolo trecea printr'o crăpătură a ușii. Era goală; dar mi se dădu o pătură și fui pus la apă și pâine uscată, care mi se aduceau tot douăzeci și patru de ore numai noaptea, pentruca lumina zilei să nu intre acolo.

„A doua seară — o Duminică — directorul veni însoțit de gardian și mă întrebă cum îmi merge. I-am răspuns că-mi merge bine. El mi-a spus: „Vrei să te porți bine și să te întorci să lucrezi mâine?" Am răspuns: „Nu; nu mă voi întoarce să lucrez, până nu voi avea ceiace mi se cuvine". El dete din umeri: „Foarte bine, îmi spuse, poate te vei răsgândi după ce vei sta aici o săptămână".

M'au ținut acolo o săptămână.

In seara Duminicei următoare, directorul veni din nou și-mi spuse: „Te-ai hotărît să reîncepi lucrul, mâine?" Și eu i-am spus: „Nu, nu înainte de-a căpăta ceiace mi se cuvine". Dânsul mă ocărî. Ii spusei că era datoria unui om să-și ceară drepturile, că acela care s'ar lăsa tratat ca un câine, nu era om.

Președintele îl întrerupse:

— Nu ți-ai spus, — întrebă el, — că acești slujbași nu erau în stare să se înjoseasca ca să te fure, că era vreo greșeală, și că'n orice caz aveai să alegi între două rele: să pierzi un pachet de tutun, de o parte, sau șapte ani de libertate, de alta?

— Dar ei mă jigniseră, domnule, tratându-mă de hoț, și m'au aruncat la carceră.

ca pe un câine... Imi apăram drepturile, și drepturile mele alcătuesc demnitatea mea de om; este singurul lucru pe care un om poate să-l ducă neîntinat la groapă, — fie că e ocnaș sau liber, slab sau puternic, bogat sau sărac.

— Ei bine, după refuzul d-tale de-a te întoarce la muncă, ce-a făcut directorul?

Condamnatul, cu toate că o nespusă agitație trebuia să clocotească și să se sbată într'însul, încet, cu hotărîre și cu greutate, se ridică. El puse piciorul drept pe scaun și-și rezemă cotul drept pe genunchi. Arătătorul mâinei drepte, pe care-l mișca ușor întins spre președinte, pentru a da mai multă putere povestirei sale, turbura singur împietrirea întregei sale ființe.

Fără schimbare în glas, cu înceata monotonie dela început, el continuă:

— Când i-am declarat aceasta, dânsul mi-a spus că mă va pune la scară și va vedea dacă nu-mi voi schimba gândul... Da, domnule, mi-a zis că mă va pune la scară.

Aici făcu o pauză lungă.

— Mie, continuă el, în cele din urmă, o ființă omenească, având carne pe oase și o inimă de om în trup. Celălalt director nu încercase să-mi frângă caracterul pe scară. Totuș reușise să-l frângă; el îl sdrobise până în adâncul meu, dar ajunsese la aceasta cu o vorbă bună, fără carceră și fără scară. N'am dat crezare directorului, când mi-a spus că mă va pune la scară, și nu puteam să-mi închipui că o ființă omenească ar fi putut să aibă inima s'o facă. Dacă l-aș fi crezut, l-aș fi sugrumat pe loc și m'aș fi lăsat să-mi ciuruiască trupul de gloanțe. Nu, domnule, nu puteam să-l cred.

El îmi spuse să ies afară. Il urmai, păzit de gardieni. El mă conduse la scară. N'o văzusem încă niciodată. Era o scară grea de lemn, rězimată de perete, cu picioarele înțepenite în pământ și partea de sus în zid. Pe jos era un bici.

Aici iarăș o pauză lungă.

— Directorul îmi zise să dau jos hainele, și eu mă desbrăcai... Și tot nu puteam să-mi închipui că mă va biciui. Gândeam că voia să mă 'nspăimânte.

„El îmi spuse să mă întorc cu fața la scară. Il ascultai și ridicai brațele la înălțimea funiilor. Dânșii îmi legară brațele de ele și strânseră atât de tare, încât mă ridicară dela pământ. Imi legară și picioarele iar apoi directorul apucă biciul de jos. „Te întreb pentru ultima dată" — îmi spuse el, — „vrei să te întorci la lucru mâine?" I-am răspuns: „Nu, nu mă voi duce să lucrez, atât timp, cât nu voi avea ceeace mi se cuvine". Foarte bine, zise dânsul, vei avea îndată ceiace ți se cuvine!". Și atunci făcu un pas înapoi și ridică biciul. Eu întorsei capul și-i privii; am citit în ochii lui intenția de-a lovi... Și văzând aceasta, am simțit că ceva, înlăuntrul meu, era gata să se spargă.

Condamnatul se opri în clipa aceasta a povestirei sale, spre a-și aduna din nou puterile; dar nu schimbă nimic din atitudinea sa; ușoara agitație a indexului rămase ca mai înainte; ochii străluceau de-o lumină nemișcată; nimic nu turburase încetineala monotonă a povestirei.

Fusesem mișcat de cei mai mari actori ai noștri, când dădeau curs liber geniului lor, în situații tragice, dar cât de sărace și de pretențioase îmi păreau aceste spectacole, în fața acestuia!

Creionul stenografului se opri pe hârtie.

— Și atunci biciul îmi plesni spatele. Acel ceva din mine se suci cu violență și, făcându-și repede drum, se împrăștie în toată ființa mea, ca oțelul când se topește. Și atunci am spus directorului următoarele: „M'ai biciuit, cu sânge rece. M'ai legat de mâini și de picioare, spre a mă biciui ca pe un câine. Ei bine! biciuește cât îți place. Ești un laș! Ești mai mârșav, mai murdar și mai laș decât cel mai murdar și mai mârșav dintre câinii cari hămăie la bătaia de picior a stăpânului lor. Te-ai născut laș. Lașii mint și fură, și tu nu valorezi mai mult ca un mincinos sau un hoț. Un câine nu ți-ar primi niciodată prietenia. Biciueșt-mă cu putere și mult timp, lașule! Biciuește-mă, ți-o poruncesc eu. Incearcă să vezi cât se simte de bine un laș, când leagă pe un om și-l biciuește, ca pe un câine. Biciuește-mă până la ultima-mi suflare; dacă mă lași să trăesc, te voi ucide pentru asta". Fața sa păli. El mă întrebă dacă de fapt gândeam la ceeace vorbeam. „Da, desigur, o spun în fața lui Dumnezeu, da!". Atunci înșfăcă biciul, cu amândouă mâinile și lovi din toate puterile sale.

— Asta s'a petrecut acum doi ani, zise președintele. Nu l-ai mai ucide acum, nu este așa?

— Ba nu! Il voi ucide, dacă găsesc prilejul, și presimt că prilejul se va ivi.

— Bine. Continuă.

— El a tot urmat să mă biciuiască. M'a lovit cu toată puterea, cu amândouă mâinile. Puteam simți cum pielea sfârticată se încrețea pe spatele meu și, când capul prea greu îmi căzu pe piept, am văzut sângele picurându-mi pe picioare și alcătuind o băltoacă pe pământ. Și fără încetare ceva se frământa și se svârcolea în mine, și asta era ceia ce-mi făcea rău. Număram loviturile; la douăzeci și opt svârcolirea deveni atât de violentă încât mă înăbuși și mă orbi... M'am deșteptat în carceră; doctorul îmi acoperise spatele cu un plasture, și, îngenunchiat lângă mine, îmi pipăia pulsul.

Ocnașul sfârșise. El aruncă în juru-i o privire vagă, cași cum ar fi voit să plece.

(Citiți continuarea în pag. 16-a)

Femeile cari au încercat să treacă în sbor Oceanul

Dela stânga la dreapta: Lilli Dilleuz, (sborul dela răsărit la apus, a ajuns până la Azore); prințesa Löwenstein-Wertheim (dela răsărit la apus și dispărută); Ruth Elders (dela apus la răsărit, a căzut cu a vionul în apă și a fost salvată); Elsie Mackay (dela răsărit la apus, dispărută); Miss Grayson (dela apus la răsărit, dispărută).

Femeia care a trecut Atlanticul și cea care vrea să-l treacă

Miss Erhart (la stânga) e prima femee care a izbutit să treacă Oceanul Atlantic în sbor și Miss Mabel Boll, care o va urma curând, dorind să obțină acelaș titlu de glorie.

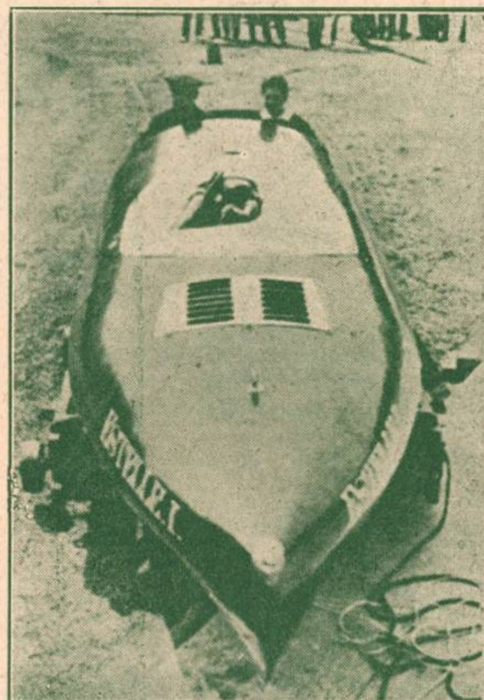
Miss Erhart a sosit cu avionul Friendship pilotat de aviatorul Stulz și a aterisat la Borryport aproape de Cardiff. Sborul din America în Europa a durat 22 de ore.

Raab, pilotul avionului rachetă.

„Girl" barca cu motor engleză a căpitanului Bedford, care participă la concursul internațional.

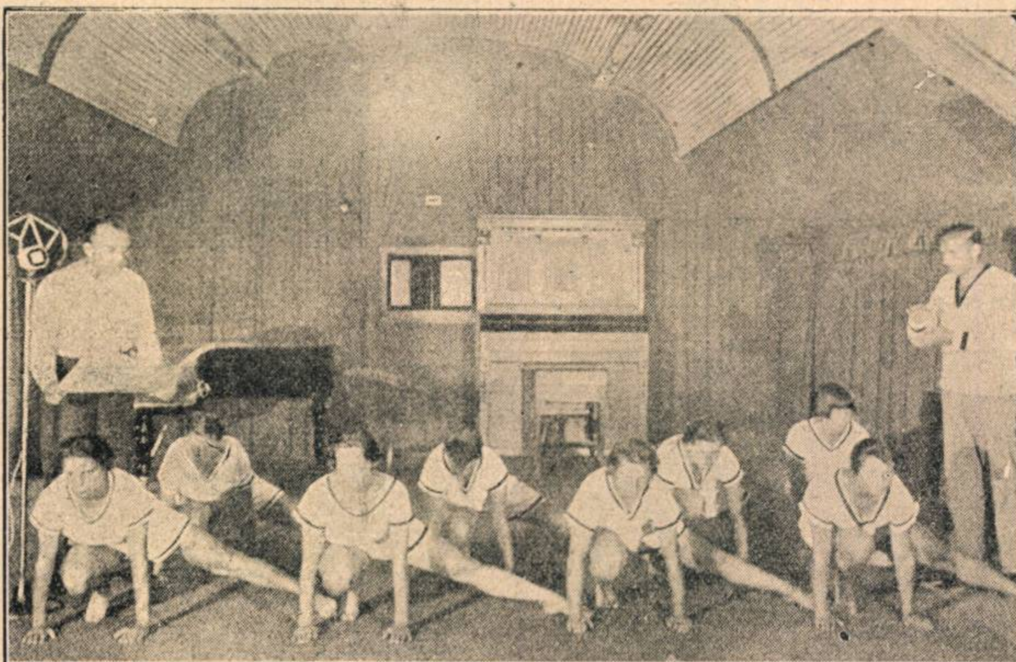
Barca cu motor „Estelle I", care va reprezenta Anglia la concursul din Detroit, pilotată fiind de proprietară, domnișoara Carstairs.

FOTOGRAFIE TRANSMISĂ PRIN RADIO, ACASĂ

Fultograful e un aparat, care permite obţinerea în câteva minute, în mod simplu, a copiilor de pe fotografii transmise dela staţiunea de emisiune. Fiecare poate avea un asemenea aparat în casă şi poate recepţiona toate fotografiile trimise.

LA POSTUL RADIOFONIC DE EMISIUNE DIN BERLIN

Orele 6 dimineaţa: gimastica prin radio în sala de emisiune. Mişcările sunt dictate la microfon şi totodată executate pentru control.

— Şi ai rămas mereu în carceră, de atunci?

— Da, domnule, dar asta mi-e tot una!

— Cât timp?

— Doi ani fără o lună.

— Cu pâine uscată şi apă?

— Da, dar asta e tot ceiace-mi trebuie.

— Te-ai gândit că atâta vreme cât vei rămânea nestrămutat, în hotărîrea de-a ucide pe director, s'ar putea să fi ţinut în carceră? Nu mai poţi trăi mult timp aşa, şi, dacă mori în carceră, nu vei găsi niciodată prilejul pe care-l cauţi. Dacă declari că nu vei omorî pe director, s'ar putea ca dânsul să te trimeată îndărăt în temniţă cu ceilalţi.

— Dar asta ar însemna să mint, domnule; aşi avea prilej să-l ucid dacă m'aşi reîntoarce în temniţă. Mai bine să mor în carceră decât său fiu mincinos şi prefăcut. Dacă mă retrimeteţi în temniţă îl voi ucide şi fără de asta. Il voi ucide... şi el o ştie.

Pe faţă, cu hotărîre, în mod implacabil, în trupul ruinat al acestui om, aici la doi paşi de noi, se desvăluia crima, — nu lăudăroasă, ci inexorabilă ca şi moartea.

— In afară de starea d-tale de slăbiciune, sănătatea ţi-e bună? întrebă preşedintele.

— Oh! e destul de bună, răspunse cu desgust ocnaşul. Turburarea îmi revine câteodată, dar, când mă deştept după aceia, îmi e bine.

Doctorul închisorii lipi urechea sa de pieptul prizonierului, apoi spuse în şoaptă câteva cuvinte, preşedintelui.

— Imi închipuiam eu asta, zise acesta. Duceţi pe acest om la spital. Să fie pus într'un pat unde soarele să-i poată da puteri nouă şi să i se dea hrană bună.

Condamnatul, fără a da atenţie la toate acestea, ieşi cu paşi târăgănaţi, urmat de un paznic şi de doctor.

(Sfârşitul în numărul viitor)

De curând s'a găsit o mască luată de pe chipul reginei Elisabeta a Angliei, moartă la 24 Martie 1603.

Cunoscuta sufragetă engleză Mrs. Pankhurst, a murit în ziua de 14 Iunie, la o vârstă înaintată.

Un caz straniu de „previziune"

In Ungaria s'a petrecut zilele trecute un foarte ciudat caz de previziune. O ţărancă, locuind într'un mic sat, de pe marginile Dunării, pierduse, în timpul războiului, pe câmpul de luptă, în 1915, un fiu, anume Ianoş.

Fiind în agonie, şi fiind adunaţi toţi copiii ei pe lângă ea, le ceru să-i făgăduiască, că nu îi vor închide ochii, după ce va muri, „fiindcă, zise ea, ca în extaz, Ianoş nu a fost omorît ,cum credeam noi, ci e în drum spre a veni încoace. Dacă nu mai sunt în viaţă, când va veni, poate că ochii mei deschişi tot îi vor putea vedea chipul".

Femeia muri şi fu înmormântată.

Familia înapoindu-se însă dela cimitir, avu surpriza să găsească acasă o scrisoare a dispărutului Ianoş, prin care acesta spunea, că era în viaţă şi sănătos şi că va putea părăsi în fine Siberia, unde se află de 12 ani, spre a veni acasă, ceeace nu se va petrece cu mult, după sosirea misivei sale.

Ce-ar face

„Sunt curios să ştiu ce-ar face poşta dac' aş adresa o scrisoare: „celui mai prost om din România Mare?! Cui i-ar duce-o?

„Păi desigur că scrisoarea ţi-ar veni înapoi, ţie!"

O nouă operă a lui Richard Strauss, reprezentată la Viena şi Dresda

După moartea lui Leoncavallo şi a lui Puccini singuri Mascagni şi Richard Strauss au rămas reprezentanţii geniului creator în operă.

Compoziţiunile acestuia din urmă sunt adevărate evenimente în muzică. Noua sa operă: Elena Egiptului" a văzut lumina rampei, în acelaş timp, la Viena şi la Dresda. In capitala Austriei a dirijat maestrul însuşi. Rolul Elenei a fost încredinţat celebrei Maria Jeritza.

Ilustraţia noastră înfăţişează pe renumita soprană Maria Jeritza împreună cu Richard Strauss, compozitorul.

Elisabeth Rethberg, în rolul titular (actul I) din noua operă a lui Richard Strauss, cântată la Dresda.

Teatru şcolar

La Turnu-Severin liceul de fete a dat o reprezentaţie teatrală, din repertoriul clasic. Fotografia noastră înfăţişează un grup de eleve în costume de scenă. (Foto-Glob)

Copiii la Holywood

Cele trei gemene drăgălaşe, în vârstă de cinci ani ale căpitanului englez Claud Mawly, cari au sosit la Holywood, unde au fost angajate pentru film. Ele reprezintă o frumuseţe juvenilă tipică engleză.

Spiritul francez

MARFĂ DE EXPORT

Suzane Lenglen şi Cecile Sorel

MARFĂ DE IMPORT

Josephine Baker şi negrul Al. Brown

RĂZBUNAREA LUI SAMSON

Desen de Albert Guillaume

BUSINESS FIRST

— **Ah! Bob, păzeşti pe răufăcătorul ăsta?**
— **No, îmi protejez prietenul.**
(„Le Rire", Paris).

— **„Mai lasă-mă, să mă trezeşti la 9".**
— **„Dar e 9 jumătate conaşule!"**
— **„Aşa? Atunci trezeşte-mă acum!"**

Căsătorii între oameni şi pomi

O extraordinară ceremonie nupţială a fost de curând celebrată în localitatea Bardoli lângă Ahmedabad, în India.

Perechea era formată din mireasă, o tânără brahmană oarbă şi... *un pom,* smochinul sacru al Indiei.

Explicaţia acestei căsătorii curioase constă în aceea că poporul indian, adică un număr oarecare de secte ale acestui popor, are credinţa că atunci când o fată nu e capabilă să fie măritată, în mod normal, este urmărită tot restul vieţei de fatalitate. Numai ceremonia căsătoriei cu un pom, poate s'o imunizeze împotriva tragicului destin.

Dar şi bărbaţi indieni se căsătoresc deseori cu pomi.

Când un bărbat pierde, prin deces, două neveste la rând şi doreşte să se căsătorească a treia oară, religia opreşte acest lucru. Mai întâi bărbatul trebue să se căsătorească cu un arbore de banane, sau de alt soi şi apoi va putea să facă căsătoria normală. Credinţa spune că atunci când unui bărbat îi mor două neveste la rând, acesta este stăpânit de fatalitate şi dacă nu se căsătoreşte mai întâi cu un arbore, îi vor deceda şi celelalte neveste.

Alteori, când unei fete nu-i se poate găsi un bărbat convenabil, ea este măritată cu o spadă, un pietroi sau vreun alt obiect neînsufleţit. Astfel ea este eliberată de oprobiul poporului, căci în India măritişul este considerat ca o sacră datorie, a fiecăreia.

Interesant este că aceste originale nunţi se celebrează, în conformitate cu riturile existente. Pentru căsătoriile adevărate, se fac mese şi se dănţueşte, ca la adevăratele nunţi. Sunt recorduri de sute din aceste căsătorii. Nu s'a auzit însă până acum de vreun divorţ, rezultat din aceste fantastice ceremonii nupţiale.

Doamna de Récamier nu se spăla!

Da, cea mai frumoasă femeie din Franţa primului imperiu, spun azi biografii ei, nu se spăla. Pentru a-şi scoate fardul întrebuinţa creme. Cui vrea s'o asculte, „Divina Julietta" spunea, că apa strică frumuseţii!

La fel cu ea procedeau cele mai multe din frumoasele vremii.

Pe această temă se povestesc următoarele:

Frumoasa ducesă d'Esclignac, născută Talleyrand-Perigord, idealizată de Balzac într'un din romanele sale, sub numele de Ducesa de Maufrigneuse, spunea, că nu poate suferi ziua de Sâmbătă.

— Dece? a fost întrebată.

— Pentru că e ziua, când mă spăl pe picioare!

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 şi 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg	Lei 300
Pe o jumătate de an	„ 170
Pe trei luni	„ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	85
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . .	lei 500

Sub direcţiunea unui comitet
Secretar de redacţie N. Constantin

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Concursul de jocuri al revistei „Realitatea Ilustrată"

Care jocuri se admit

Intenționăm să instituim un concurs de jocuri, imediat ce vor începe vacanțele școlare, am socotit folositor să arătăm, în câteva cuvinte cum se compun diferitele jocuri de intelect, mai de seamă.

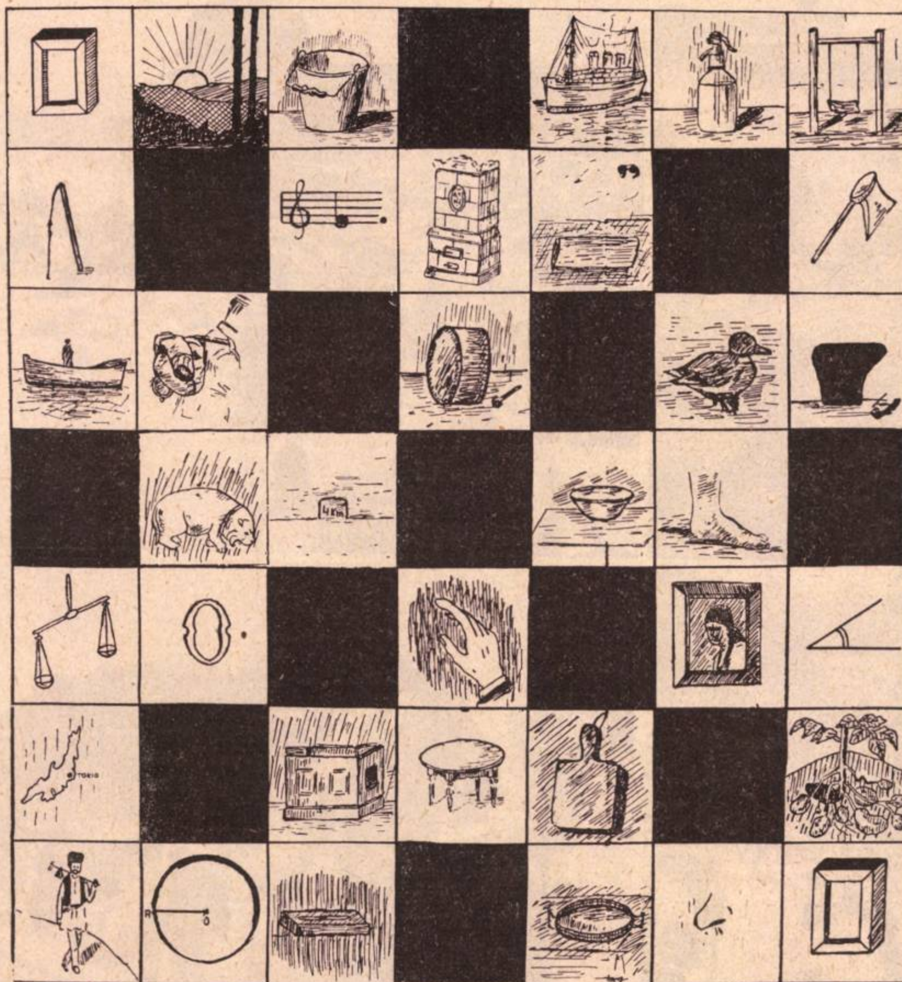
Jocul de cuvinte încrucișate. Cele mai simple sunt: Cuvinte în pătrat, în triunghiu, în romb, în exagon etc. Ele datează de mult timp, însă de câțiva ani, sub numele de cuvinte încricișate se înțeleg Cross-Words-urile americane sau engleze și Mors-croisés-urile franceze. Iată cum sunt formate: Un pătrat mare este împărțit în careuri mici, în care sunt înscrise cuvinte care se încrucişează. Intr'un rând pot intra mai multe cuvinte, ele trebuesc despărțite prin pătrățele negre. Pătrățelele în care încep cuvintele sunt numerotate și se dă apoi legenda (semnificația lui), atât pentru cele dispuse orizontal, cât și pentru cele înșiruite vertical.

Silabe încrucișate. Sunt jocuri asemănătoare cuvintelor încrucișate, se deosebesc numai prin faptul că: în loc să fie înscrisă câte o literă într'un pătrățel se înscrie câte o silabă întreagă.

Cuvintele încrucișate și silabele încrucișate se mai pot reprezenta și prin figuri.

Joc No. 1 de silabe încrucișate ilustrate

(10 puncte) **de CONST. MASSU**

In mod analog ca în jocurile de silabe încrucișate simple, fiecare pătrățel, corespunde primei silabe dintr'un cuvânt, care de data aceasta nu mai are nevoe să fie explicat, fiind reprezentat prin imagini.

Joc No. 2 Rebus

(5 puncte) **de CONST. MASSU**

La acestea se va ține socoteala de aceleași norme, ca la o problemă de cuvinte încrucișate obișnuită, se va înlocui însă fiecare ilustrație cu inițiala semnificației ei. De pildă ilustrația reprezintă un Elan, se va înlocui cu litera „E", Tot astfel se va proceda și la silabele încrucișate. Aci se consideră prima silabă a imaginei, în loc de prima literă, în pilda de sus în loc de litera „E" vom avea silaba „El".

Golful de cuvinte, care nu este cunoscut, încă la noi, se compune astfel: se iau două cuvinte, care au acelaş număr de litere de pildă Paris-Marna. Spre a ajunge dela cuvântul Paris la cuvântul Marna, trebue să schimbăm, pe rând câte o literă din acel cuvânt (să nu se confunde cu Metagrama) și să se ajungă pe calea cea mai scurtă la cuvântul final. La exemplul de sus se vor face următoarele operațiuni: Paris-Paria-Maria-Marna.

Enigma. Este acel joc în care trebue să ghicești un lucru descris în termeni obscuri. Enigmele au existat din cele mai vechi timpuri. Cel mai viu exemplu este enigma pusă de Sfinx lui Oedip, enigmă pe care acesta deslegând-o deveni regele Tebei.

Rebusul, este o enigmă exprimată prin imagini concrete.

Anagrama este aceea enigmă în care schimbând ordinea uneia sau mai multor litere dintr'un cuvânt, se obține un cuvânt nou. Exemplu: Arama-Amara; Atena-Aneta.

Logogriful este acel joc în care, prin adăogarea sau suprimarea uneia sau mai multor litere dintr'un cuvânt, dela sfârșitul sau începutul lui, se obține un cuvânt nou. Exemplu: Portar-Porta-Port-Por-Po; sau Scrin-Crin-Rin-In.

Metagrama este jocul în care schimbându-se unui cuvânt o literă printr'o alta, se obține un cuvânt. Exemplu: Aba-Aga-Ala-Ama-Ana-Ara-Asa-Ața.

Jocul infinit este un lanț de cuvinte formate prin combinația literelor lor. Exemplu:

1 – 2 – 3 – 4 5 – – – 6 – – – 7 – – 9

Se dau indicațiile următoare: 1—3 Casă; Personagiu mitologic; 4—7 Impărat francez; 6—9 general grec.

Și se găsește: Palatonapoleonida.

Jocul cuvintelor sinonime este format din cuvinte care au aceeași însemnare. Exemplu: se dau următoarele cuvinte: robust-apus-ispilitor - poleit - măreț- trufie - lin. Trebuesc căutate sinonimele lor, așa încât inițialele acestora să dea un cuvânt iar finalele sinonimului. Soluția este: viguros-asfințit-tentator-aurit-magnific-aroganță-tihnit. Inițialele lor dau: vătămat, iar finalele: stricat.

Deprindeți-vă să compuneți singuri diferite jocuri de felul acestora, așa încât să puteți participa la marele concurs cu premii pentru jocul cel mai frumos concurs pe care-l vom institui la începutul lui Iulie. Amănunte asupra acestui concurs se vor da în numărul viitor.

C. MASSU

JOC No. 3 ENIGMĂ

(5 puncte)

de **N. Gh. Popescu, R.-Vâlcea**

Puneți o pălărie și o căciulă unui locuitor din Europa și-l veți facee să sufere de foame.

JOC No. 4 ISTORIC

(5 puncte)

de **I. Munteanu, Craiova**

Se da uurmătoarele cuvinte: Austerlitz-Bonaparte-Dupont- Empedocle-Epaminonda-Nelson-Orloff-Romanov-Talleyrand -Trafalgar.

Să se schimbe ordinea lor, astfel încât să dea numele unui mareșal francez (1764—1844).

JOC No. 5 CUVINTE SINONIME

(10 puncte) de **Massu Const.**

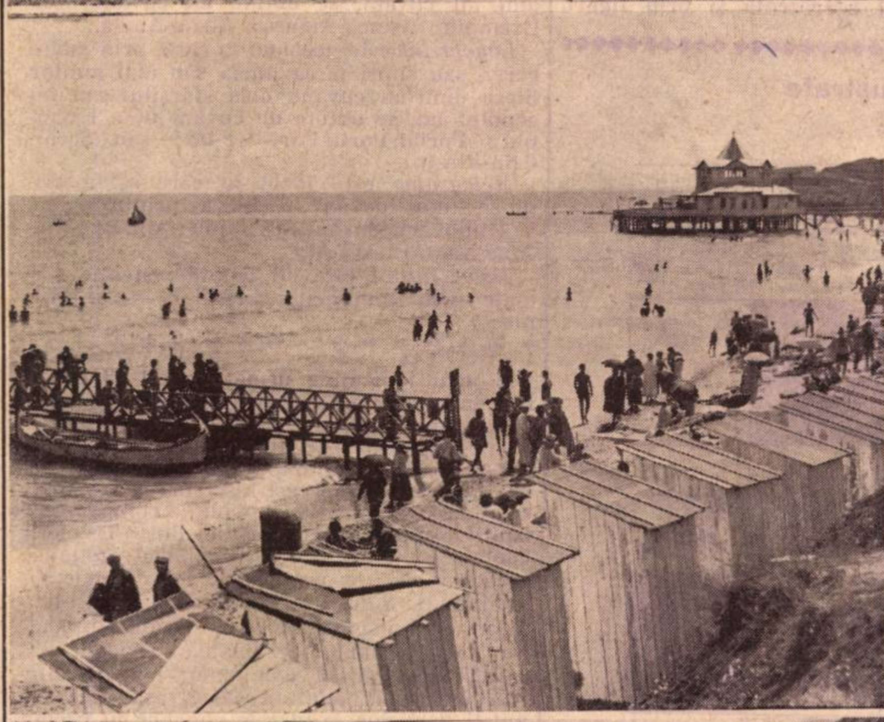
Se dau următoarele cuvinte: producător-hotărite-mărginim-roșiatic-încet - ură-ispititor-neprihănită-alinat.

Să se găsească sinonimele lor, așa încât, inițialele citite de sus în jos, să dea un cuvânt, iar finalele cetite tot de sus în jos, să dea sinonimul lui.

PE PLAJĂ

BĂI DE SOARE ȘI DE MARE.

București. — Atelierele „ADEVĚRUL" S. A. — Sărindar, 7—9—11

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 24
30 Iunie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

Domnișoara Dorange, terminând raidul Paris-București, călare, este întâmpinată, la sosirea în Capitală, de către d. colonel Stoilov, comandantul reg. 4 roșiori

Prețul 8 lei

Echipajul salvat

Credem că aţi urmărit, dimpreună cu noi, cu egal interes şi egală emoţie, desfăşurarea acelui roman cu dramatice pagine, trăite de echipajul balonului pornit să exploreze polul şi rătăcit acolo, printre stânci de ghiaţă, sub un cer plumburiu şi mohorât.

Aventura generalului Nobile a încleştat, zile şi săptămâni, luarea aminte a omenirii, care înţelegea că temerarul explorator întreprinsese încercarea de a smulge naturii o nouă taină pentru a o depune, ca pe o floare, pe altarul ştiinţei. A fost încercarea aceasta mai mult decât afirmarea unui temperament şi-a virtuţilor unei rase. A fost manifestarea dorului de a împinge mai departe hotarul cunoştinţelor, de a deschide noui drumuri şi noui posibilităţi omenirii acesteia care, cunoscând în mersu-i, zigzaguri şi opriri de-o clipă, nu cunoaşte retrogradări.

Exploratorul a făcut un serviciu omenirii întregi, s'a înrolat sub steagul ei şi şi-a pus pentru ea viaţa în joc, pe o singură carte. Aşa se explică încordarea cu care peripeţiile sborului său au fost urmărite, şi emoţia în care drama sa a fost învăluită. De pretutindeni ochii s'au îndreptat, fraterni, neliniştiţi spre el, şi de pretutindeni mâinile s'au întins întru îndeplinirea operei de caldă şi hotărâtă ajutorare. Intre timp globul a cunoscut sguduiri şi a trecut prin emoţii de-o varietate şi-o intensitate de film neverosimil. Au fost vărsări de sânge undeva, cutremure de pământ altundeva, inundaţii, conflicte diplomatice, serbări, schimbări de guvern, conferinţe economice, congrese de artă, lupte parlamentare. Undeva a deraiat un tren, într'altă parte s'a iscat o revoltă, un cancelar ilustru a rostit un discurs, o pereche princiară a divorţat, un campion sportiv a bătut un record...

Planeta trăeşte, vibrează ca o placă ultrasensibilă, pe ecranul ei evenimentele se precipită, se încalecă, se isgonesc desmetice, de parcă operatorul ar fi înebunit.

Şi totuşi pe primul plan al actualităţii a rămas, zile şi săptămâni dearândul, drama trăită de echipajul balonului frânt în două la pol, printre gheţari, izolat complect de restul lumii. Inchipuirea s'a aventurat până acolo, şi s'a cutremurat. Să te pomeneşti singur, sub o temperatură ce înghiaţă sângele în vine, fără mijloace de trai şi fără altă putinţă de a comunica hazardat cu restul lumii decât pe calea undelor aeriene, cu un aparat mic şi fragil, neştiind dacă eşti auzit şi neştiind, — aceasta-i tragedia, — dacă se interesează de tine cineva. Izolat, eşti impresurat de îndoeli, de neîncredere în restul omenirii.

Părere bună despre oameni, îndeobşte oamenii n'au. Când te afli în momente de grea cumpănă exagerezi păcatele semenilor tăi şi cugeţi că dacă ei nu înseamnă pentru tine prea mult, cu atât mai puţin însemni tu pentru dânşii.

Morţii cu morţii, vii cu vii...

Ai murit pentru lume, — şi totuşi nu eşti mort, şi nu ai vrea să mori, şi incertitudinea este chinuitoare, clipele se scurg atât de încet, de uniforme, încât parcă totuşi ai vrea să mori.

Dar nu moartea planează asupra ta, cât nebunia, — şi temerea de-a nu ieşi din matcă e cu atât mai cumplită, cu cât hotarul dintre demenţă şi luciditate este nelămurit.

L-ai trecut sau nu? Gestul pe care l-ai făcut, gândul care te a fulgerat, sunt de om normal ori sunt de om scrântit?

Ajutor! Ajutor!

* * *

Din fericire, drama trăită de echipajul balonului „Italia“, dramă complicată şi tulburătoare ca într'un film de aventuri, s'a sfârşit cum se sfârşesc filmele de acest gen: în al unsprezecelea ceas eroii au scăpat.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

In momentul când paginile ultimului număr al revistei noastre se încheiau, în Scupciuna din Belgrad răsunau focuri de armă descărcate de-o mână criminală, inconştientă. Luptele politice din Jugoslavia, de o violenţă care totuşi nu depăşea caracterul bătăliilor politice din regatul vecin, de o violenţă care totuş mai puţin regretabilă, au avut încheerea dramatică a asasinării celor doi deputaţi croaţi şi-a rănirii lui Ştefan Radici precum şi a altor doi deputaţi.

* * *

Spiritele sunt, fireşte, încă încordate. Inmormântarea victimelor atentatului s'a desfăşurat, însă, în linişte, într'o impresionantă atmosferă de durere obştească.

* * *

E eveniment dureros, al săptămânei atentatul din Belgrad, — eveniment fericit salvarea generalului Nobile. Colaboratorul nostru Ion Pas subliniază faptul în chiar această pagină, aşa că ne dispensează pe noi de-a stărui aci.

* * *

Francul francez a fost stabilizat după dezbateri ample.

Un goaznic incendiu la Damasc. Peste o sută case distruse. Multe victime omeneşti.

* * *

A fost sărbătorită la noi, împlinirea a trei sferturi de veac de la înfiinţarea şcoalei de Agricultură de la Herăstrău.

* * *

Svonuri de apropiată retragere a guvernului Poincaré, şi svonuri de formare a unui nou cabinet tot sub conducerea d-lui Poincare.

* * *

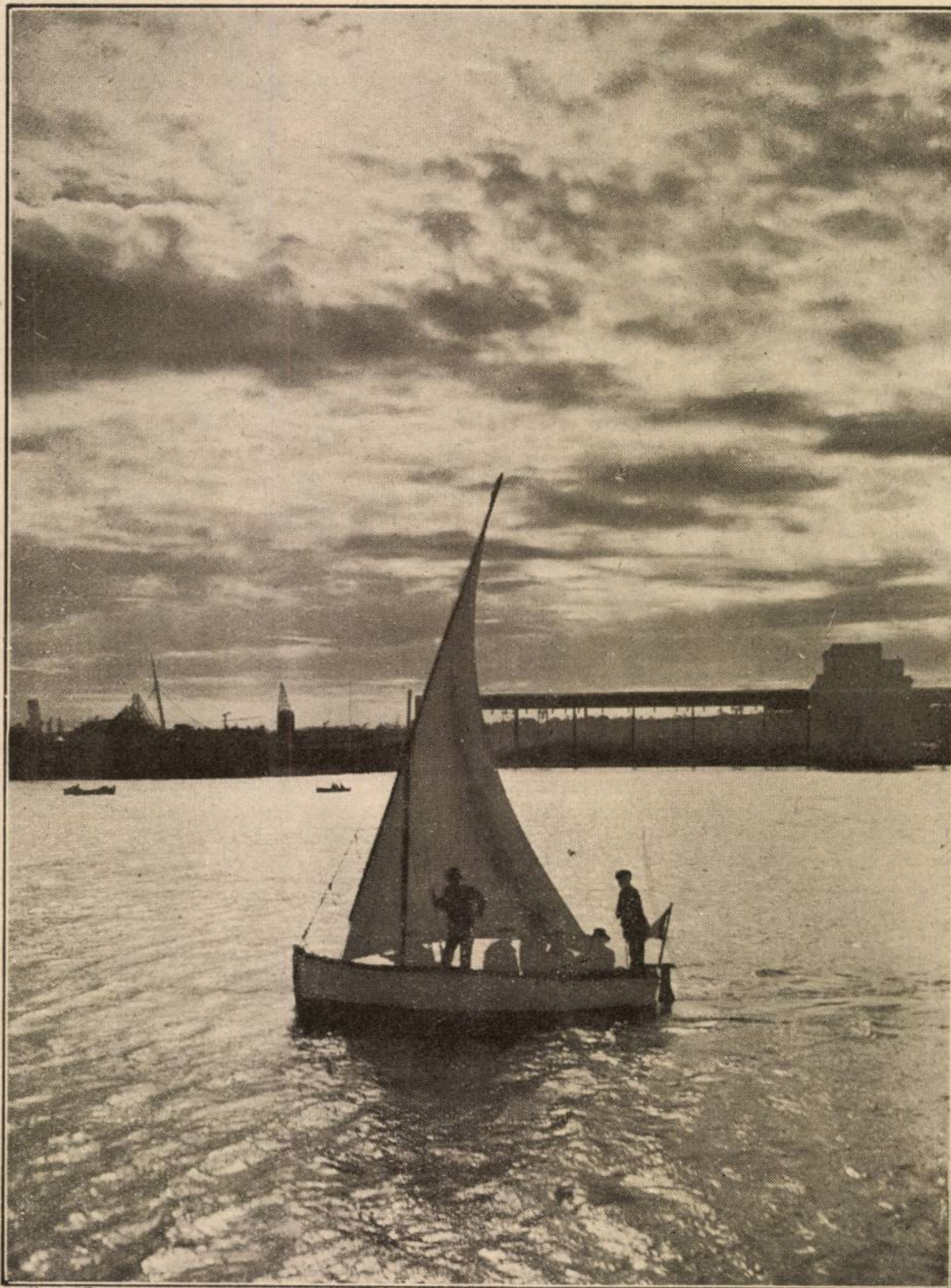
O galerie s'a surpat la minele de cărbuni de la Anina, îngropând trei lucrători de vii.

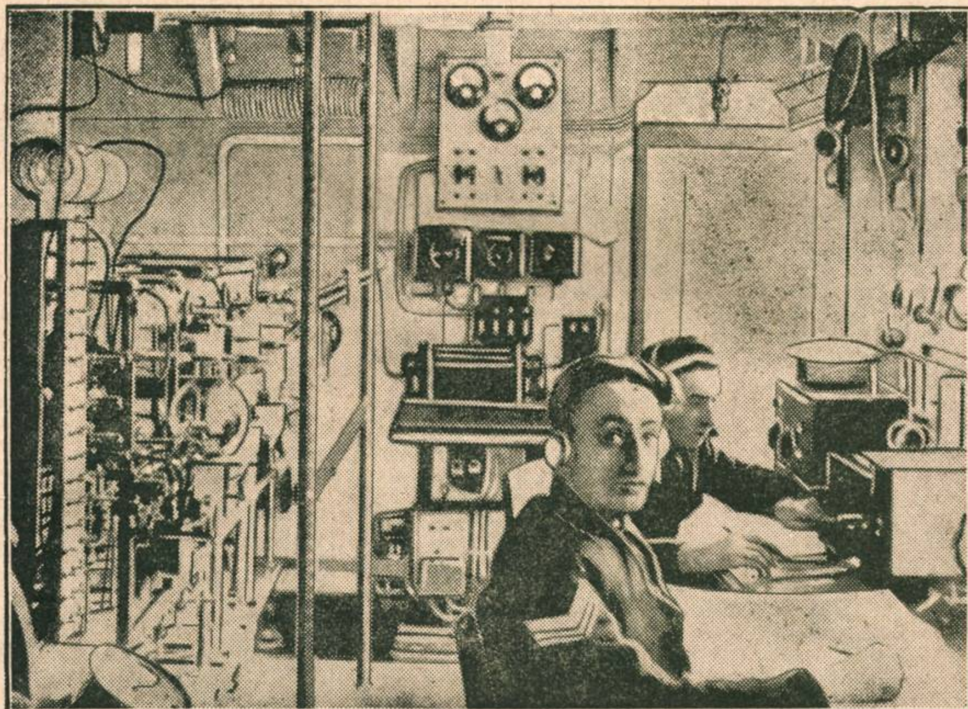
* * *

O ciocnire de trenuri în Suedia: 14 morţi, peste 100 răniţi.

* * *

A sosit în Capitală d-ra Dorange al cărei raid călare Paris-Bucureşti s'a desfăşurat în foarte bune condiţiuni. Pretutindeni, la noi, distinsa amazoană a fost întâmpinată cu simpatie.

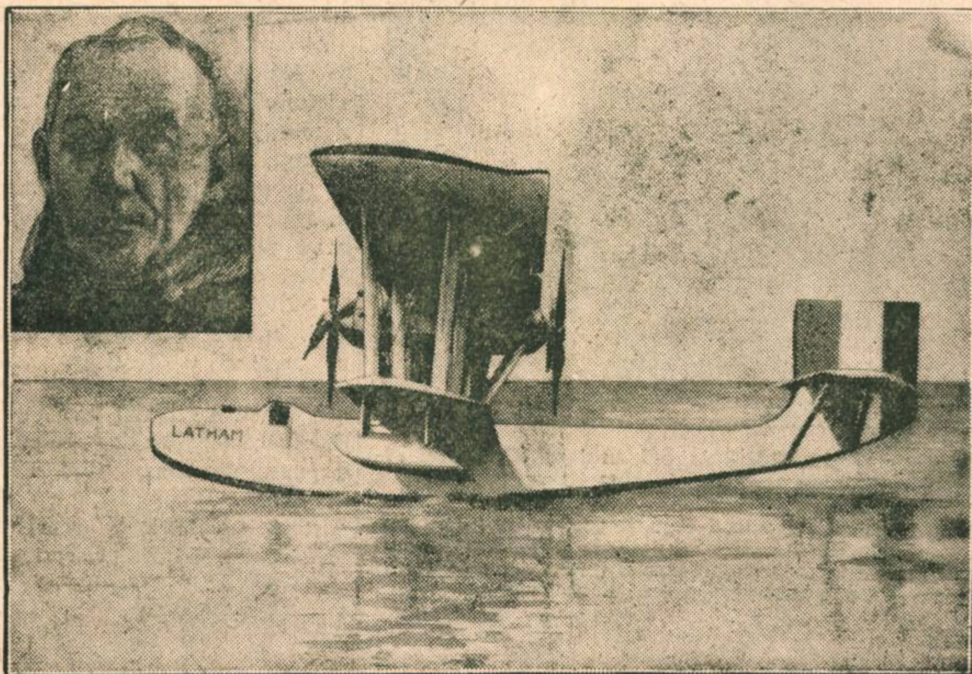

Numai datorită telegrafiei fără fir, a putut fi salvat Nobile. Legătura radiofonică a fost singurul fir care-i păstra contactul cu lumea.

Fotografia noastră înfăţişează sala de radio a soc. „Citta di Milano", care tot timpul a comunicat cu Nobile.

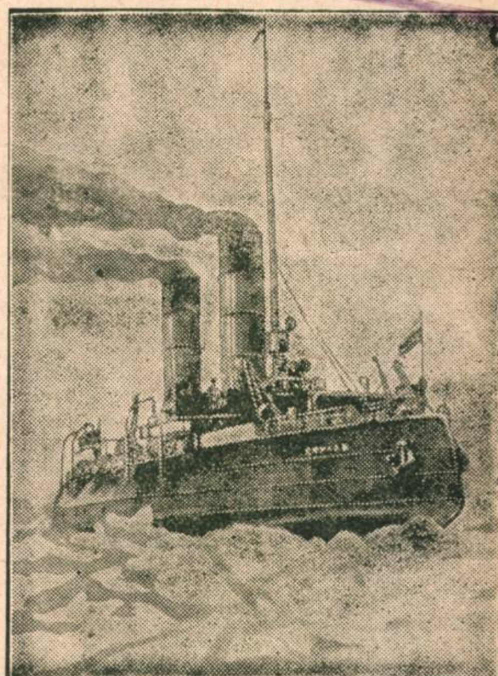

Sburătorii francezi cari au plecat dela Bergen în ajutorul lui Nobile. Dela stânga la dreapta: Bellette, de Cuveuille, comandant Guilbaud şi Biazi.

Câteva zile omenirea a fost neliniştită de soarta avionului francez „Latham" (din ilustraţie) care a plecat cu Amundsen (sus în stânga) în căutarea „Italiei".

IN AJUTORUL LUI NOBILE

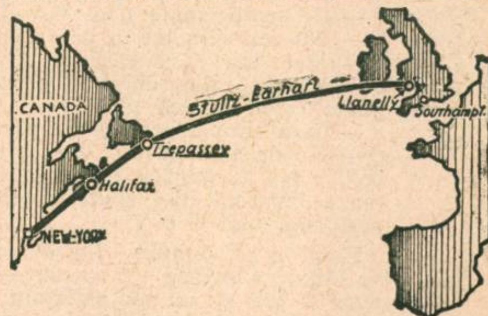
Acest spărgător de ghiaţă a plecat şi el în ajutorul aeronavei „Italia"

AJUTORUL FRANŢEI PENTRU NOBILE

Aviatorul francez Guilbaud, care a condus pe Amundsen la Spitzbergen. Fotografia noastră înfăţişează pe Guilbaud, făcând pregătiri de plecare

CALEA STRĂBĂTUTĂ DE „FRIENDSHIP"

Drumul pe care l-a parcurs cu succes avionul „Friendship", din America în Europa, cu două etape: una la Halifax, alta la Trepassey.

Cojocul

SCHIȚĂ INEDITĂ

de GH. BRĂESCU

Era în primul Crăciun după războiu. Timpul părea pornit spre moină. Luptându-se cu valul de mulțime ce se năpustia spre ușile vagoanelor, ca spre eșirile unui cinematograf în flăcări, maiorul voinic, ars de vânt și soare, pătrunse ca la asalt într'un vagon de cls. I-a, înainte de oprirea trenului. Avusese noroc. In compartiment nu se aflau decât două doamne. Una în vârstă cu pălărie în formă de burlan și alta tânără — portretul revăzut al celei dintâiu — cu cercei sclipitori și brățări ce sunau la fiecare mișcare a mâinii, ca niște clopoței de sanie.

Intr'un elan de cochetărie femeile se puseră în gardă, potrivindu-și fustele, și părul ce scăpa de sub pălărie, apoi bătrâna se încercui în demnitate, pe când tânăra scoase la iveală sânii mărunți, provocători.

— Dă, Vasile, geamantanul.

— Poftiți.

— Adă și lutrul...

Cu sforțări unite, ofițerul trăgând dinnăuntru, ordonanța împingând de afară, reușiră să introducă pe fereastră, un cojoc de sentinelă, lung, lat, cuprinzător ca un cort de hatman. Un miros de oaie întărit de căldura caloriferului plutea acum în tot vagonul. Sentimentele de admirație, stârnite de statura bravului ofițer dispărură, după ce le luminaseră o clipă ochii cu un fulger de satisfacție. Doamnele revoltate strâmbau din nas îngrijorate, apelând tacit, scârbite, la autoritatea unui general care se urcase în ultimul moment, sprinten, abia cărunt, craiu, într'un pardesiu Kaki, cu nasturi ce păreau de aur.

Ofițerii se recunoscură, bucuroși că se'ntâlnesc cum se recunosc militarii împrieteniți de atâtea greutăți învinse împreună.

— Incotro Mișule?

— Trăiți domn' general!

— Tot la grăniceri?

— Tot.

— Bine ai făcut că ți-ai luat cojocul, dar miroase al dracului... Te duci pe frontieră?

— Da.

— Ai dreptate, ce să zic, dar prea e de oaie... și nu-i așa frig.

— Știu, dar la munte...

— Te-apucă capul...

— Doamnă, îmi pare rău...

— Scoate-l pe sală Mișule...

— Pe ce sală?

— Așa e... vagoane vechi... n'au culoar,

— Spânzurați-l afară... Noi am adus așa odată un iepure...

— Pierd cojocul domnișoară, iepurele e ușor

— Duceți-vă în altă clasă.

— Nu mai e loc.

— In orice caz, trebue să vă hotărîți.

— M'am hotărît doamnă, până la Orșova n'am ce să fac.

— Ce idee, să vii în clasa I-a cu cojoc, abia am plecat din Craiova... o să suferim până la Orșova.

— Iertați-mă.

— Nu te-ași da dragă după militar...

— Pe semne mata n'ai ce vorbi.

— Nu mirosim toți a oaie domnișoară.

— Știu, dar până s'ajungi general...

— Mișule, mi-ai dogorit obrazul, n'ași purta cojoc să mă tai...

— Cam umple hainele de păr.

— Nu de asta Mișule, dar eu nici în războiu...: Nu te supăra măi băete, da nu se face... Iartă-mă ți-o spun frățește... Tu nu vezi cum umblu eu?

Drept e că duhnea îngrozitor. Mirosul se lățise, cuprinse tot vagonul, înneca, apuca de nas ca un gaz asfixiant. Trenul urmărit de uruitul monoton de roate, alerga ca o nălucă, luptându-se cu întunericul, lăsând scântei în urma lui. Bătrâna se întoarse cu spatele. Cea tânără își lipise fruntea de geam, cu ochii în lacrămi, căci la mirosul de oaie se adăugase dela o vreme un parfum subțire de naftalină ce se simțea delicat ca mirosul unui bețișor de vanilie în orezul cu lapte. Și trenul alerga mereu, ardeau poduri și cantoane, sărea peste stații încrucișându-se cu alte trenuri, enervând cucoanele, îndesându-le în urechi toaca sâcâitoare ce urmărea goana desfrânată, revenind cu acelaș leit motiv de simfonie, exprimat până în trei cuvinte absurde chinuitoare... Miros de cojoc! Miros de cojoc! Miros de cojoc!...

Se lăsa frig. Era lună plină. Câmpia acoperită de zăpadă se învârtea scânteetoare. Pe geamuri apăruseră florile dalbe. In vagon ațipiseră toți. Bătrâna cu gura căscată, fata îndureratâ ca o madonă, generalul cu fruntea încrețită cufundat în planuri războinice și maiorul băgat de rușine sub cojoc.

Intr'un târziu trezindu-se brusc generalul se uită îngrijorat în sus, apoi în lături, își plimbă mâna pe chelie și se acoperi cu chipiul, aruncând o scuză, neluată în seamă, pentru cucoane: „Trage", după care se cuibări în colț cu mâinile în buzunare. Dar n'apucă să dea ochii în gene și tresări din nou pipăindu-și picioarele: „Ce dracu trage..."

— Ba s'a răcit deabinelea... Acopere-te Gaby...

— Cu ce să m'acopăr?

— Vezi dacă n'ai luat pledul?

— Mata de ce nu l'ai luat?

— Filiaș, două minute!...

— Conductor dă drumul la abur...

— Trăiți domn' general s'a spart țeava.

— Inghiață cucoanele.

— Ce să le fac eu?!

Cucoanele erau înghețate. Se lipiseră una de alta ca două orfeline. Trenul desmorțindu-se porni pe fugă. După ce încercă în toate chipurile să adoarmă generalul se ridică drept, stete o clipă revoltat apoi stinse cu un gest ascuns lumina și se băgă în colț lângă ofițer acoperindu-se din oficiu cu pulpana cojocului.

Trezit din somn Mișu, privi împrăștiat se prefăcu adormit și cu gesturi sigure de somnambul aruncă jumătate din cojoc peste femeile îmbrățișate, acoperindu-le până în vârful nasului. Apoi liniște. Nici o mișcare. Trenul alerga în noapte. Un concert de sforăituri susținut de basul profund al bătrânei era singurul semn de viață.

— Orșova!

Maiorul eși din cojoc ca un pui din găoace și luându-și sabia din rețea se strecură afară ca un tâlhar, lăsându-i să doarmă.

. . . .

Mai târziu i-a cununat generalul. După ce scaldă copiii, bătrâna îi bagă în cojoc, lângă sobă.

COJOACE

Ratu Meli Salabogi, indigen al insulei Figi, până mai acum câtva timp era un fioros antropofag. Astăzi a devenit un pios adventist și după cum îl vedem în fotografia noastră, e cât se poate de drăgălaș și nevinovat, hârjonindu-se, în joacă, cu „fratele" său, pastorul reverent I. E. Fulton.

Femeia cu stomacul cuirasat

E cunoscută predilecția struților, pentru ingurgitarea a celor mai felurite obiecte, cu toate că nu au nicium... folos fiziologic, de pe urma lor. Mai ciudat e însă, când asemenea... manii le găsim și la unii oameni. Așa o revistă medicală, din America, povestește cazul unei femei bolnave de nervi, care mânca lucruri extrem de... indigeste.

Acum vreo doi ani, la o radiografie, care se făcu stomacului acestei femei, se dovedi, că înlăuntrul lui se aflau numeroase ace de siguranță, bucăți de sârmă și nasturi, fără ca bolnava de nervi, să se fi plâns vreodată de greutăți în stomac. Peste un an avu însă puternice dureri și atunci i-se făcu o nouă radiografie. Se constată, că stomacul ei era plin de cele mai imposibile obiecte.

Se hotărâ să i-se facă o operație și se găsi, în stomacul nebunii, aproape trei mii de „resturi de mâncare". Au fost scoase sute de fragmente de ace cu gămălie și ace de cusut, sârmă, bucățele de sticlă, ace de siguranță întregi, bucăți de plumb, părți de oase de balenă (din cele ce se întrebuințează la corsete), chei rupte, monede, nasturi, șuruburi și arcuri mici. Chiar și un struț ar fi invidiat acest stomac cuirasat.

Un „Cyrano de Bergerac" în Peninsula Gazelle

Fotografia noastră nu este un desemn fantezist din artă modernă. Ea reprezintă masca de gală, purtată de un reprezentant al tribului care locueşte în peninsula Gazelle (insula Noua Britanie — Noua Pomeranie — din Archipelagul Bismark).

Etnologii nu mai cunosc vre-un exemplar similar al acestei măşti, care a fost expus la expoziţia colonială germană, din anul trecut. De remarcat extraordinara lungime a nasului.

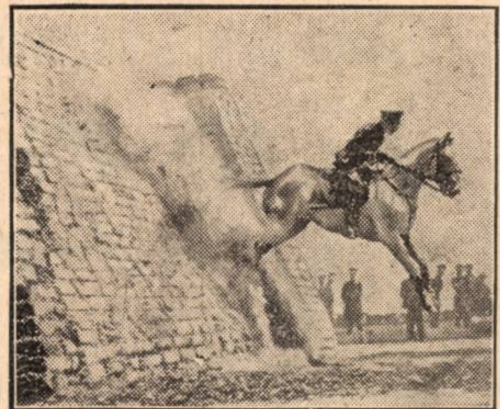
Obiectele care se văd alături de mască, fac parte din lucrurile găsite în casa unui şef de trib din regiunea râului Sipik (nordul guineei).

Podoabe exotice

O frumoasă beduină din Tunisia, gătită cu toate podoabele ei, înaintea unei călătorii pe care o întreprinde în deşert.

Exerciţii în armata mexicană

La exerciţiul de cavalerie din armata mexicană, participanţii trebuiau să treacă acest zid înalt din Mexico City.

Descoperiri de noui architecturi printre ruinele Egiptului

Recente săpături, făcute în jurul faimoasei piramide de *Sakkarah*, cea mai veche în Egipt, datând de acum vrea 5000 de ani, au condus la găsirea unui monument, care a răsturnat multiplele teorii asupra architecturii egiptene.

E vorba de un mic templu funerar, cu faţadă din piatră albă, foarte îngrijit, construit din pietre mici şi având drept ornament patru coloane, prinse în pereţi şi atârnate în spaţiu, fără a fi fixate la bază.

Desenul architectural aminteşte în mod izbitor, stilul Doric al grecilor.

De îndată s'au iscat controverse printre specialişti. Unii susţin că nu este posibil ca acest monument să facă parte din a treia dinastie, susţin anume că mai curând reprezintă o reconstrucţie greacă şi că aparţinea desigur perioadei Saitice. Dar iată că cercetări făcute ulterior au condus la găsirea în pereţii interiori, a diferite hieroglife, care atestau provenienţa din vremea dinastiei a treia. Şi astfel nu mai încăpea nici o urmă de îndoială asupra originii importantei descoperiri. După descoperirea acestui templu, alte săpături au condus la găsirea altor relicve, care aparţineau aceleaşi architecturi.

S'au găsit astfel o statue a regelui Toser şi o serie de mici capele, unele decorate cu coloane atârnate, în genul acelora descoperite la templul despre care am vorbit mai sus. In sfârşit s'a mai desgropat un mic templu, cu trei coloane, prinse în pereţi, şi având baze circulare. Templul era închis de o coloană, care servia pentru intrare.

Coloanele acestea, întocmai caşi celelalte descoperite, sunt de un tip egiptean nemai văzut până acum, printre relicve architecturale, găsite în Egipt.

Excavaţiunile continuă, iar specialiştii nădăjduesc că şi alte descoperiri vor ajuta la un studiu amănunţit, al nouei architecturi egiptene.

Femina

Căsătoria în Rusia sovietică

Romanul de dragoste al unui comunist

Ziarul „Krasnaja Gazeta" din Leningrad publică o întâmplare caracteristică, care aruncă o foarte interesantă lumină asupra moralei şi concepţiei despre căsătorie, în Rusia sovietică.

La Leningrad trăeşte, ca director al unei mari fabrici, omul de încredere al partidului comunist rusesc, W. Sefirow. In aceiaşi fabrică se afla şi tânăra Ivancekowa, angajată ca funcţionară, dar care nu aparţinea niciunui partid politic. Fata fiind frumoasă, plăcu mult lui Sefirow şi începu să îi facă o curte asiduă. Ea ceru însă, ca Sefirow să-i dovedească seriozitatea dragostei sale, deoarece nu înţelege deloc să fie jucăria unui sentiment de moment.

Sefirow s'a dus atunci cu Ivancekowa la un notar public şi acolo se încheie următorul.

CONTRACT

Noi, subsemnaţii, pe baza sentimentelor, ce avem unul pentru altul, am încheiat următorul contract:

1. Ne obligăm să ne iubim până la moarte, neînşelându-ne sub nici-o condiţie.

2. Eu, Vladimir Sefirow, directorul unei fabrici din Leningrad, mă oblig, să apăr toate interesele iubitei mele, acele ale tovarăşii Ivancekowa, să îngrijesc de ea şi s'o iubesc astfel, cum se iubeşte numai o singură femeie iubită. Dragostea aceasta îi voi păstra-o până la ultima mea suflare.

După ce d-na Ivancekowa scrie şi ea la fel, contractul se termină cu următoarea clauză:

„Acest contract, încheiat azi, în mod legal, nu poate fi denunţat şi e încheiat pentru întreaga viaţă".

Frumos!, veţi zice dv. dar nu ştiţi încă sfârşitul. După opt luni tovarăşul Sefirow se săturase de dragoste şi contract, şi părăsi domiciliul conjugal.

Cum însă avusese „neprevederea" să se cunune şi religios, necredinţa i-a jucat festa. Nevastă-sa îl reclamă biroului partidului comunist, care după ce examină contractele, declară, că nu se poate desface căsătoria, obligându-l să-şi reia... ocupaţiile de soţ!

Pe de altă parte a fost exclus din clubul „ateilor" fiindcă se căsătorise religios.

Moda zilei

Pentru micuţii noştri

In dorinţa de-a fi cât mai plăcuţi cititoarelor, care nu au nimic mai scump pe lume ca dragele lor odoare, ne-am gândit să spunem câteva cuvinte şi despre moda micuţilor.

In mic, ea este copia fidelă a lucrurilor afecţionate de mamele frumoase şi cochete.

Fularurile imprimate, marchizetele, soie lavable sunt ţesăturile din care îl confecţionează rochiţele micilor păpuşi vii, care aleargă pline de veselie, prin parcuri şi grădini.

Fetiţele până la zece ani vor purta rochia foarte scurtă, ceva mai sus de genunchi. Coafura lor „bretonne" le dă o înfăţişare ştrengărească, ce nu e lipsită de farmec.

In picioare, la băi, ele poartă ciorapi scurţi (chaussettes) de mătase la rochiţele mai elegante şi picioarele goale, în sandale, când se joacă pe plaje, în costum de jersey sau marchizetă.

Cele două drăguţe modele ce dăm azi, reprezintă primul o rochiţă din marchizetă, imprimată cu flori roşii pe fond crême, garnisită cu organdi sau marchizette „umie" crême. Un nasture de sidef în faţă şi un mic jabot plisat o garniseşte cu gust. La rigoare, jaboul poate lipsi.

Costumul al doilea e din mătăsică albă sau rose, cu cinci plisseuri în poale.

O panglicuţă verde, sau rose mai închis, formează o fundă la gât.

Foarte de gust e podoaba trandafirului brodat, cu frunze verzi, la o parte.

LAURA

Trei costume elegante pentru plajă, care arată cum se poartă, peste tricoul de bae, rochiţe, respectiv haine sau cape de plajă.

Zece porunci pentru gospodine

1. Să fii întotdeauna îmbrăcată în aşa fel, încât să poţi primi pe un mosafir, fără să te scuzi: „Vai în ce hal m'ai găsit... E un lucru foarte uşor realizabil: O rochie de casă curată şi lucrată cu gust, peste care pui un şorţ mare, la munca gospodăriei.

* * *

2. Să nu povesteşti bărbatului la masă, sau în scurtele ore de reculegere necazurile casnice cu slugi obrasnice şi cu farfurii sparte. Nici bărbatul nu-ţi spune orice amănunt neplăcut, din viaţa lui profesională, şi bine face.

* * *

3. Să te îngrijeşti de estetica mesei. O mâncare cât de bună îşi pierde gustul, când e servită într'o farfurie crăpată, sau neestetic aranjată pe farfurie. Un menu cât de simplu, se mănâncă cu poftă, când e satisfăcut întâi ochiul.

* * *

4. Nu te scula în timpul prânzului ca să aduci ceiace lipseşte. Aibi grijă să controlezi masa anticipat şi să dai tacâmurile şi toate cele necesare la timp.

* * *

5. Impărţeala timpului e lucrul principal în gospodărie. Nu începe trei lucruri odată şi caută de-ţi economiceşte drumurile, chiar cele mai scurte, dela o cameră la bucătărie, raţionând dinainte.

* * *

6. Combină menu-rile după temperatura de afară şi nu după cartea de bucate.

* * *

7. Execesul de economie e egal cu risipa. Nu târgui dela o prăvălie în celălalt capăt al oraşului, rupându-ţi tălpile şi pierzând o jumătate zi, pentrucă un articol oarecare e acolo mai ieftin cu 2 lei, decât la băcănia din colţ.

* * *

8. Potoleşte-ţi dorul de cinematograf, sau de alt spectacol, în zilele când bărbatul tău vine obosit dela muncă.

* * *

9. Nu fă scuturătură mare, în ziua în care soţul tău te-a anunţat că vrea să meargă seara undeva, ca apoi să-l primeşti cu cuvintele: „Azi nu mă duc, sunt ruptă de oboseală".

* * *

10. Să ai întotdeauna flori în casă. Micile necazuri, uneori motive de certuri grele, se spulberă la vederea unei flori.

D. Gr.

Sosirea aviatorului Friendship în Southempton

Cu ajutorul hidroavionului Sea-Eagle, Friendship a fost târât în Southempton. Fotografia noastră înfăţişează, dela stânga la drepta pe: Gordon, Miss Earhart, Stulz şi doamna primar din Southempton

PILOTUL CARE A SOSIT IN EUROPA, TRAVERSÂND OCEANUL IN SBOR

Stulz a pilotat avionul Friendship, în care prima femee, Miss Earhart a traversat Oceanul. Ilustraţia noastră înfăţişează pe Stultz împreună cu tânăra sa soţie.

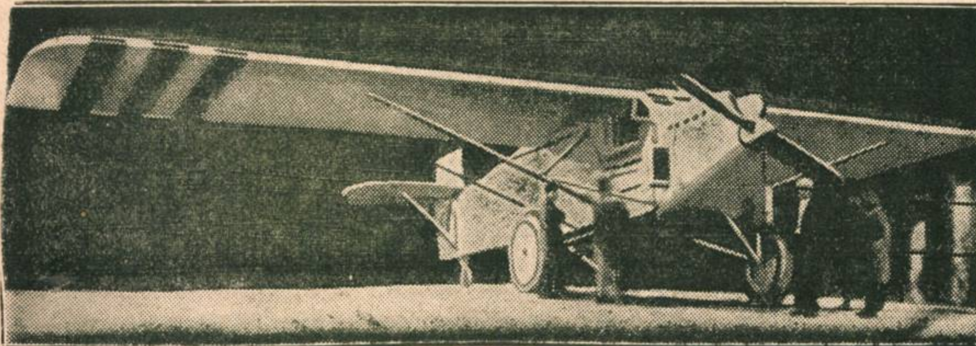
FRANZ LEHAR

Renumitul compozitor de operete, îşi serbează, în luna aceasta, 25 de ani de activitate rodnică pe târâm muzical.

(Schiţă după natură, cu autogramă şi note scrise de mâna lui Lehár).

Un zbor Japonia-America?

Cu un asemenea avion, care poate sta în aer până la 55 ore, doi sburători japonezi vor să treacă Oceanul Pacific, din Japonia în America. Menţionăm că distanţa care trebue parcursă e aproape de două ori mai mare decât ar fi din Europa în America, deasupra Oceanului Atlantic.

Diletantele aerului

„Girl Lindy"

Aşa a fost supranumită d-ra Earhardt, prima femee, care a traversat în zbor Atlanticul. Totuşi dela „Lindy" — diminutivul tandru Lindbergh — până la miss Earhardt e o distanţă mai mare decât între vechiul şi noul continent.

A zbura, în special a trece oceanul în avion, a devenit un fel de joc de societate, pentru femei. Miss Ruth Elder — faimoasa aviatoare, care a avut solicitudinea să ia cu sine rouge-ul de buze şi a cărei primă grijă, după naufragiu, a fost să întrebuinţeze acest utensil de toaletă — declară cel puţin, în toată sinceritatea, că a întreprins sborul spre a eşi dintr'un greu impas material.

D-ra Earhardt e mânată numai şi numai de ambiţia, de a fi prima femee, care să treacă în zbor Atlanticul şi de a devansa pe concurenta Miss Boll, care avea aceleaşi in tenţii (ceiace de altfel i-a reuşit).

Nu există pentru aceste femei — şi sunt multe la număr — dragoste pentru sportul aviaţiei în sine; dacă traversarea oceanului pe cale aeriană n'ar fi sărbătorită, dacă numele aviatoarelor — pasagere — căci e de notat că sunt numai pasagere şi nu pilote, ca Lindbergh — n'ar fi citat în toate ziarele fotografiile lor reproduse în orice publicaţie, cu siguranţă că n'ar încerca experienţa.

Charles Lindbergh s'a urcat în aeroplan, singur, şi a zburat spre Europa. A aterizat acolo unde-şi propusese. N'a împuiat urechile lumii cu planurile lui aeronautice. A întreprins, primul şi singur, raidul America —Europa, dintr'un puternic imbold sufletesc iar când a pus în mişcare avionul nu s'a gândit nici la glorie, nici la bani. Căci Charles Lindbergh e un artist — Girl Lindy e o diletantă.

Lindbergh ar fi simţit aceeaş emoţie şi aceiaş bucurie, aterizând pe pământul Europei, chiar dacă sborul lui ar fi trecut ne observat, chiar dacă n'ar fi fost obiectul curiozităţii şi admiraţiei generale. Girl Lindy ar fi stat cuminte acasă să-şi vază de maşina de scris sau de ciorapii de cârpit, dacă n'ar fi fost sigură, că o aşteaptă reporterii cu stilourile gata pregăteşte şi cu aparatele fotografice bracate asupra ei, eroina zilei. Şi de s'ar fi înşelat, de nu i s'ar fi făcut primirea aşteptată, succesul ei, care e mai mult un succes al pilotului, departe de a-i umplea sufletul de bucurie, i-ar fi pricinuit o decepţie: — Adică de ce s'a mai deranjat ea, dacă nu i se recunosc meritele-?

Şi triumful, de a fi luat-o înainte rivalei, e mai dulce decât orice senzaţie aeronautică.

Charles Lindbergh a fost primul bărbat care a traversat în sbor oceanul. Miss Earhardt „Girl Lindy" e prima femee... Are aceasta vre-o însemnătate deosebită? Nu s'a spus oare totul când se zice că Lindbergh e primul om căruia i-a reuşit acest act de bravură?

Dar ambiţia feminină nu va cădea de acord nicodată cu acest lucru, şi întotdeauna se vor găsi diletante ale tuturor sporturilor, care să ţie morţiş să fie primele femei, imitatoare ale bărbaţilor.

Dacă ele se mulţumesc cu atât, şi dacă li se pare că aceasta e încoronarea vieţii lor de femeie, noi n'avem nimic de adăugat.

E. MARGHITA

Cărţi nouă

Cu romanul Ispăşirea Miradorei **de N. Arcaş, se continuă seria de romane ce apar în editura „Ancora" din Bucureşi.**

In lucrarea aceasta, autorul ne introduce în misterul vieţii unei femei care a jucat un rol important în viaţa noastră mondenă. El constituie o adevărată dramă a moravurilor de azi.

FAIMOASA ACTRIŢA ŞI SOŢIA CELEBRULUI COMIC HAROLD LLOYD

Numele cu care noi obisnuim să-l chemăm în casă este *Sp'riduş*. Şi aceasta nu numai pentrucă e într'o permanentă şi febrilă activitate, ci pentrucă ştie să ia decisiuni în mod extraordinar de grabnic şi, atunci când le-a luat, le pune în aplicare, în modul cel mai rapid posibil.

Nu l-am văzut niciodată nedecis. Spune doar un „YES" sau un „NO" foarte rezolut, fie că e vorba să aleagă scenariul vreunui foarte costisitor film, fie că răspunde la invitaţia ce i-o facem ca să poftească la cină.

Am devenit soţia lui Harold printr'o curioasă împrejurare, pot spune chiar, printr'o neaşteptată întâmplare.

Ştiut este că Bebe Daniels îi era principala parteneră feminină aproape vreo 4 ani şi mergea svonul că bruneta şi desgheţata Bebe va deveni d-na Harold Lloyd.

Tot ce pot spune despre aceasta este că erau numai svonuri. Bebe şi Harold erau doi tovarăşi de muncă şi-i lega o adevărată prietenie colegială, care dăinueşte şi astăzi. Eu socotesc pe Bebe Daniels ca pe una din marile mele prietene.

De altfel, am pătruns în viaţa lui Harold numai prin Bebe. Şi să vedeţi cum.

Succesele pe care le obţinuse Bebe Daniels i-au atras o întreagă serie de oferte din partea altor companii de filme, în condiţiuni materiale mult mai avantajoase. Bebe fată deşteaptă, i-a comunicat situaţia lui Harold, iar dânsul i-a replicat:

„Ai dreptate! regret destul de mult că trebue să te pierd, dar d-ta trebue să mergi înainte, trebue să-ţi urmezi calea ce ţi se deschide".

Şi astfel s'a născut marea problemă pentru compania lui Harold Lloyd; de a găsi o artistă care să poată deţine principalele roluri feminine.

Intr'o seară, Harold asistă la un cinematograf, în tovărăşia lui Hal Roach — partenerul său — la un oarecare film în care era star Bryant Washburn. In film era şi o fată; una mică, cu păr auriu şi ochi albaştri, foarte tânără, simplă şi neafectată.

Harold privi cu mare încordare pe pânză, îşi sgâlţâi tovarăşul şi murmură: „Uite fata pe care o caut!"

A găsi însă fata şi a o angaja nu era lucru atât de lesne.

I-au aflat doar numele — *Mildred Davis* — că a venit din Philadelfia, a turnat într'un singur film şi apoi a dispărut.

De îndată au trimis cercetători peste tot locul, ca să dea de urma dispărutei blondine şi în sfârşit cineva a găsit-o în localitatea *Tacoma*, (lângă Washington) într'un pension de fete.

Harold Lloyd când a aflat noutatea, a dat fuga la un oficiu poştal şi a bătut următoarea depeşă:

Harold Lloyd cu soţia şi copilul său

„Puteţi veni de îndată la Hollywood să stăm de vorbă pentru afaceri importante?".

Telegrama m'a găsit la şcoală. Părăsisem Hollywood-ul pentrucă, după ce am jucat în filmul cu Bryant Washburn, nimeni nu voia să mă mai angajeze. Oriunde mă ofe-

Desgustată, am plecat înapoi la şcoală şi niciodată n'am visat măcar că un faimos comedian va răscoli America întru găsirea mea.

Telegrama mi-a fermecat spiritul. Am obţinut un concediu dela şcoală, am întreprins lungul voiaj spre California şi m'am riam mi se dădea acelaş răspuns: „Sunteţi prea tânără".

Harold Lloyd şi câinele său

pregătit pentru intrevederea care trebuia să-mi decidă soarta. Am avut însă grija, dat fiind că şi acum îmi sunau în urechi cuvintele „sunteţi prea tânără", să-mi aleg o îmbrăcăminte cât mai majestoasă.

Când am intrat în biroul lui Harold Lloyd, am procurat acestui om o formidabilă decepţie. Inaintea lui apăruse o doamnă cu o pălărie impozantă, garnisită cu felurite pene, coafură a la „Pompadour", rochie de bunică şi ghete la fel. Cu mare demnitate

această apariție a înaintat către uimitul Harold Lloyd. Buimăcit, m'a întrebat: „Cum... dvs... sunteți... Mildred Davis?"

„Chiar eu! și dvs. sunteți Harold Lloyd?" am replicat eu cu un aer foarte demn.

Cât mai râdem noi acum de această întrevedere! Harold îmi spunea că se aștepta să-i iasă înainte o vaporoasă păpușică franțuzească și în realitate îi se prezentă o prăvălie de haine vechi!

A fost nevoe de puțină topire a gheței pentrucа Harold să recunoască în mine pe mica școlăriță, zărită dăunăzi în film.

Iată cum am devenit principala lui parteneră.

După ce terminam lucrul eșeam împreună să cinăm, să dansăm sau să facem preumblări cu mașina. Dar într'o zi, când mi-a cerut să-i devin soție, i-am răspuns: „Mulțumesc, nu! Cred că te văd destul și așa, în studio și în afară".

Aveam credința că n'ar fi deloc cuminte ca să mă mărit cu „un om comic", unul dintre aceia pe cari în viața particulară nu-l poți stăpâni de năzbâtii.

Nu știam destul de bine, în acea vreme, că Harold Lloyd, în afară de studio, nu este comic. Departe de a fi supărăcios sau năbădăios, dânsul e într'adevăr foarte liniștit, pot spune chiar supus.

Am văzut acest lucru mai târziu, în măsura în care se desvolta prietenia noastră. Insfârșit am spus și eu un „*yes*" și astfel ne-am căsătorit în anul 1923.

In anul 1924 a venit să ne înmulțească cercul familiei, mica noastră fetiță *Mildred Gloria Lloyd* și acum, cea mai drăgălașă fetiță de patru anișori este o tovarășă nedespărțită a lui Spiriduș.

Harold a împlinit 35 de ani la 20 Aprilie 1928. Totdeauna când mă gândesc că dânsul e unul din cei mai mari oameni ai ecranului, aceasta îmi procură un fior de mândrie.

Nimeni nu știe cât câștigă, pot spune că nici el însuși nu știe exact.

Harold nu vorbește niciodată despre bani, niciodată nu arată că se gândește la asta. Tot ce dorește este ca să realizeze cele mai bune filme, indiferent cât ar costa.

Citește foarte mult și părerea mea este că știe să pătrundă caracterul unui om mai repede decât oricare altul pe care l-am cunoscut vreodată.

Ii place să studieze natura omenească, de aceea și în filmele sale predomină o notă de realism.

Ii place de exemplu, să se strecoare în vreun grup de oameni și să asculte convorbirile. Ii place să șeadă în vreo cafenea, să urmăriască cu cea mai mare atențiune oamenii cari ocupă celelalte mese.

Adeseori îmi spune că e hotărât, de îndată ce nu va mai putea apare în film, să se devoteze cu toată energia, frumoasei profesiuni de producător de filme.

Harold mai e și un perfect om de afaceri. De când era încă vânzător de acadele în fața unui teatru din Burchard, Nebrasca, și până astăzi, și-a făcut totdeauna planurile și condus afacerile singur. Se pare că are un adevărat geniu pentru a câștiga bani.

Tatăl lui Harold, fratele său Gaylord precum și unchiul său William R. Frazer, sunt toți angajați cu diferite treburi în studio-ul lui Harold Lloyd.

Dacă l-ați întâlni undeva l-ați lua drept vreun agent de bursă, un avocat, sau orice alt fel de alert și entusiasmat om de afaceri și nicidecum drept un actor. Și mai puțin încă îl veți recunoaște drept Harold Lloyd. Nimeni nu-l recunoaște pe stradă. Și aceasta ne bucură foarte mult, pentrucă Harold poate umbla oriunde, să facă orice, fără să fie recunoscut. Artiștii mari cum sunt John Gilbert, Adolphe Menjou, Ronald Colman, sunt „oameni marcați" pe când Harold e liber ca și aerul ce-l respirăm.

Colaboratorii lui știu că niciodată nu-i place când ideile sale sunt de îndată aprobate. Ii place să aibe alături oameni cu opinii și cu necesara îndrăsneală pentru exprimarea lor.

„Imi place — spunea el — să am oameni cu cari să mă cert, să am discuții aprinse și nu oameni cari să mă aprobe".

Totdeauna e gata să asculte, să comenteze, să critice.

Harold are gusturi simple, acasă îl câștigi de îndată pentru orice fel de amuzamente.

E în stare să pozeze ore întregi pentru aparatul mișcător, dar dacă îl așezi în fața unui aparat fotografic obișnuit, vei vedea cum fuge și nu-l mai poți prinde. Faptul se datorește unui accident pe care l-a avut odată, într'un salon fotografic, unde a venit să pozeze pentru câteva fotografii, care trebuiau reproduse prin gazete.

Intr'o fotografie trebuia să pozeze aprinzând o bombă cu țigaretă și cineva în locul bombei artificiale a pus alta tot artificială dar care totuși exploda. O explozie s'a produs și Harold a căpătat grave arsuri pe față și pe cap. Se credea chiar că va orbi din cauza acestor arsuri, care i-au atins și ochii. A stat nouă luni la spital și numai printr'o minune a scăpat, putând să-și reia lucrul. Dar despre saloane de fotografiat sau fotografi obișnuiți, să nu i se mai vorbească.

Plăcerile lui de căpetenie acasă sunt: fetița câinele său „Prince", o partidă de bridge și jocuri sportive. Cât despre câine, acesta îl urmează peste tot; Harold îl ia cu dânsul în mașină, în studio șade totdeauna alături, acasă doarme la ușa noastră. Unde merge Harold, îl urmează și „Prince".

Când am fost dăunăzi la New-York, cu ocazia turnării unui film, Harold a făcut diverse prinsori. Printre altele că va conduce un tramway, un taxi, etc., prin marea și febrila metropolă.

Dar prinsoarea cea mai nostimă a fost aceea că va merge o bună bucată din strada cea mai populată a New-Yorkului, *Fifth Avenue*, cu machiajul complect, așa cum e văzut în film, fără să fie recunoscut.

Voia prin aceasta să probeze teoria sa că new-yorkezii sunt atât de preocupați de propriile lor gânduri pentru afaceri, încât nu se interesează și nu văd pe oamenii cari trec alături.

Și a câștigat prinsoarea.

In românește de N. L. ROTEANU

Poșta Cinefililor

In acest loc, vom răspunde la toate întrebările ce ni sunt puse, în legătură cu cinematograful.

Răspunsurile se vor publica în limita spațiului disponibil. Rugăm ca pe scrisori să se menționeze: pentru „Poșta Cinefililor".

I. V.—SIBIU. — D-ta, după cum se vede din scrisoarea trimisă, ai vrea să devii artist de cinema. Sper că ești destul de serios pentru ați lua gândul dela un asemenea lucru, pentrucă este o imposibilitate, căci nici-o casă de producție străină nu te-ar angaja, oricât talent crezi că ai. Dacă ții însă cu tot dinadinsul să-ți îndeplinești „visul", mai așteaptă câțiva ani, până ce se va înfiripa aci în București o mică industrie cinematografică, pentru a-ți încerca norocul. Sau dacă ai bani de pierdut ia parte la un concurs de fotogenie (Actualmente două reviste l-au deschis). Dar îți repet e foarte greu.

LECROM. — 1) Charlie Chaplin studio Holywood, California U. S. A. 2) Desigur că filmul d-lui Jean Mihail, făcut la Viena, va fi socotit ca producție românească.

Harold Lloyd în câteva din rolurile sale de seamă

Conferinţa Micei Antante la Bucureşti

S'a ţinut la Bucureşti conferinţa Micei Antante, din anul acesta. Ilustraţia noastră înfăţişează pe cei trei reprezentanţi ai Micei Antante d-nii: Beneş, Titulescu şi Marincovici.

Fotografia noastră luată la sosirea în gara de Nord, înfăţişează dela stânga la dreapta: d. Marincovici, d-na Titulescu, d. Beneş, d-na Marincovici, d-na Filodor, (soţia ministrului nostru la Praga) şi d. Titulescu.

Ziariştii străini la Bucureşti

Ziariştii din Mica Antantă a pressei au ţinut o adunare la Bucureşti. Ilustraţia noastră înfăţişează pe oaspeţi la mormântul „Eroului Necunoscut".

PALATUL MINISTERULUI DE EXTERNE IN BUCUREŞTI

Un jubileu sportiv

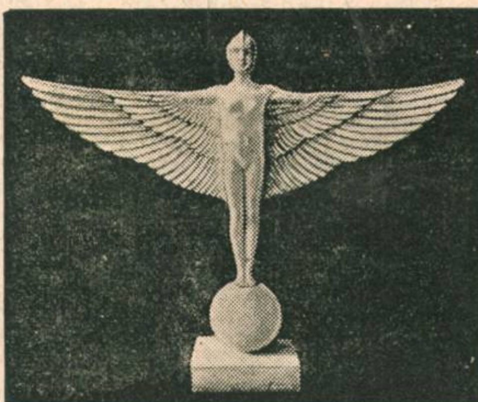

Echipa Macabi şi-a serbat nouă ani de existenţă. Ilustraţia noastră înfăţişează defilarea echipelor de atleţi, bărbaţi şi femei

Inapoerea aviatorilor germani cari au trecut Oceanul în zbor

Ilustrația noastră înfățișează pe cei trei aviatori primind din partea unor femei din München (Kuehl e bavarez) tradiționalele căni de bere.

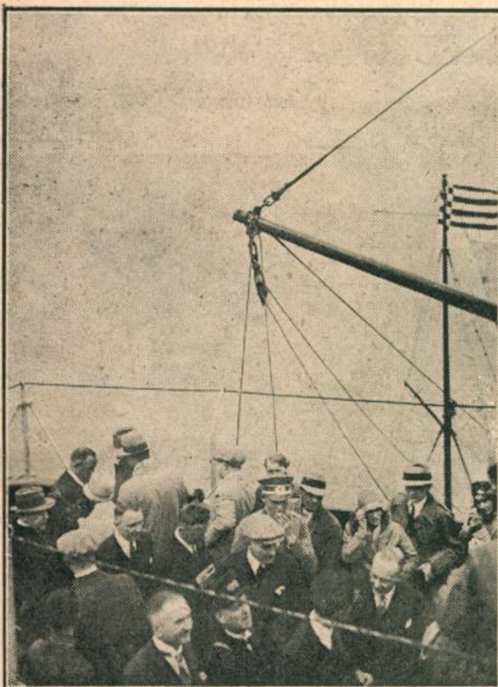
DAR PENTRU AVIATORII GERMANI CARI AU TRECUT OCEANUL ATLANTIC

Această statuetă a fost dăruită de expoziția artistică de sport, aviatorilor germani cari au străbătut în sbor Oceanul Atlantic. Este opera sculptorului Roch și reprezintă „Zeița sborului Nike"

In onoarea aviatorilor germani, cari au trecut Oceanul, s'a bătut o medalie, care are imprimat pe o față chipurile în profil ale celor doi aviatori, pe cealaltă față „Bremenul" și un vers de Goethe.

Pe bordul vasului „Columbus"

Grădina de copii Regele Mihai

Cea dintâi promoție

MINISTRUL NOSTRU DE EXTERNE

O PETRECERE STUDENŢEASCĂ ÎN AMERICA

— Misoginism şi Misandrism care dau naştere unei nostime întâmplări —

de N. I. ROTEANU

Miss Ruth Bennett, una din conducătoarele clubului studenţilor. In fotografia din stânga e văzută costumată băeţeşte

In America, leagănul tuturor curiozităţilor şi excentricităţilor, există o universitate vestită pentru asociaţiile şi diferitele sale cluburi studenţeşti.

E vorba de universitatea din *Lawrence*, statul Kansas, din statele-Unite ale Americei.

Diversele cluburi ale acestei universităţi, faimoase pentru recordurile cucerite, la diferite concursuri sportive, sunt împărţite în două tabere: cluburile băeţeşti şi cluburile fetelor.

Nu de mult, când criticii reacţionari au deplâns tendinţele moderniste ale femeei de azi, care fumează, se tunde băeţeşte şi în genere se poartă ultra-modern, membrii clubului băeţesc al studenţilor din Lawrence, au sărit întru apărarea colegelor ponegrite. Astăzi însă, ei închină paharele cu bere (pe care şi-o procură cu toată legea aspră de prohibiţie) „în sănătatea fetelor de altădată."

Vă veţi întreba desigur, de unde această metamorfoză? Totul se datorează clubului de fete numit *Puff-Pant-Prom.*

Pentru a vă pune în faţa motivelor cari au determinat pe studenţi să-şi schimbe preferinţa, e nevoe să facem un mic istoric al obiceiurilor tradiţionale ale clubului Puff-Pant-Prom.

De mulţi ani, de pe vremea când o fată care reuşia să se deghizeze sau să se poarte băeţeşte la o serbare a fetelor, era răsplătită cu un premiu şi o medalie specială, de atunci există obiceiul, ca în fiecare an, câte opt zile, clubul Puff-Pant-Prom să facă serbările denumite „săptămâna iadului".

La aceste serbări accesul băeţilor este oprit cu străşnicie. Dar, pentrucă la serbări se şi dansează, jumătate din membrele clubului se costumează băeţeşte şi primesc rolul de cavaleri.

In toţi anii, cluburile adversare, adică cluburile băeţeşti, desemnează o echipă de studenţi, cari „să pătrundă" la serbări şi să dovedească astfel că pentru ei nu există baricade.

Echipa aceasta pătrundea de obiceiu fie deghizată femeeşte, fie numai costumată, şi provoca teroare printre asistente. Când băeţii se vedeau descoperiţi şi asistau la consternarea ce se producea în rândurile Puff-Pant-Prom-istelor, plăcerea lor vanitoasă nu mai cunoştea margini.

Poliţia se desinteresa de toate aceste năsbâtii, căci şi fetele — în cele 7 zile de serbări — făceau destule drăcovenii.

Ei, dar astăzi lucrurile s'au schimbat şi să vedeţi de ce răsună acum închinarea *„în sănătatea fetelor de altădată".*

Clarence Langhlin, intrusul la balul „Puff-Pant-Promistelor"

La serbarea din anul acesta al clubului „Puff-Pant-Prom" au luat parte aproape 150 de membre. Fetele, în costume de serbare, au paradat pe stradă, încadrate fiind de un cordon puternic format de alt număr tot atât de mare de membre.

Studentele care formau cordonul erau toate îmbrăcate în costume bărbăteşti; toreadori, matadori, fracuri, cadeţi, tuxedos şi alţii erau reprezentaţi cu demnitate şi mândrie.

Şi totul a fost frumos, multicolor, impozant.

Seara a avut loc, în saloanele clubului, obişnuitul bal. Orchestra, alcătuită din membre, făcea să zumzue un formidabil jazz. Perechile dansau şi „cavalerii" căutau să se comporte cât mai „băeţeşte" cu consuroriile întru petrecere.

Asistentele, care nu dansau, priviau ansamblul şi făceau diferite critici:

— „Ce perfect bărbat întruchipează cutare colegă"!

— Ştrengarul cela de marchiz, ce zici de nobleţea cu care se comportă?"

Erau cuvinte cari se auzeau prin toate colţurile iluminatei şi parfumatei săli de bal.

La un moment dat, cineva face observaţia:

— Ia uitaţi-vă la acesta ; umerii par a fi adevărat bărbăteşti. Priviţi cu atenţie mâinile!...

Presupusa fată, auzind că e remarcată, a şters-o repede din acel loc. Dar asta a fost deajuns pentruca imediat să izbucnească din gura zecilor de fete, formidabilul strigăt de teroare:

„Un bărbat! Un bărbat!"

Numai că, de astădată, în loc ca fetele să se risipească îngrozite şi zăpăcite, ca altădată, afacerea a luat o altă întorsătură. Conducerea o avea *Miss Ruth Bennett*, una din preşedintele Puff-Pant-Prom-istelor.

„Destul cu atâtea umiliri" a spus dânsa. *„Să-i învăţăm minte pe aceşti „domni" cum trebue să se poarte altădată. La bazinul de înnot cu ei".*

„La bazinul de înnot"!

Şi de îndată rochia studentului descoperit — căci student era băiatul — fu sfâşiată de zecile de mâini manicurate. Nu i s'a lăsat nici măcar lingeria femeească ce şi-o pusese, spre a fi echipat aşa cum se cuvine.

O PERECHE DE FEMEI, DANSÂND

In învălmăşeala produsă s'a mai descoperit şi un alt *„musafir nepoftit".*

Amândoi — Clarence Langhlin şi Sidney Edwards — au fost osândiţi la aceeaş soartă.

Inhăţaţi de matadorii, cadeţii şi toreadorii de carnaval, ei au fost duşi cu tot alaiul, afară la bazin. Era vreme de iarnă şi apa prinsese chiar o pojghiţă de ghiaţă. Şi aci au fost aruncaţi peste parapet, în uralele şi strigătele de bucurie ale întregii asistenţe.

Nemulţumite că intruşii înnotau liniştiţi, în bazin fetele şi-au procurat un drug de

O noapte sângeroasă la Agram

Ştirea că starea lui Ştefan Radici, conducătorul croat, împotriva căruia s'a comis, în Cameră, un atentat cu revolverul, s'ar fi înrăutăţit, a produs printre studenţii croaţi o extraordinară emoţie. In noaptea de 21 spre 22 Iunie, a avut loc o demonstraţie care s'a transformat în luptă de stradă. Cinci inşi au fost omorîţi şi 40—50 răniţi. Ilustraţia noastră: centrul tulburărilor: Universitatea dela Agram.

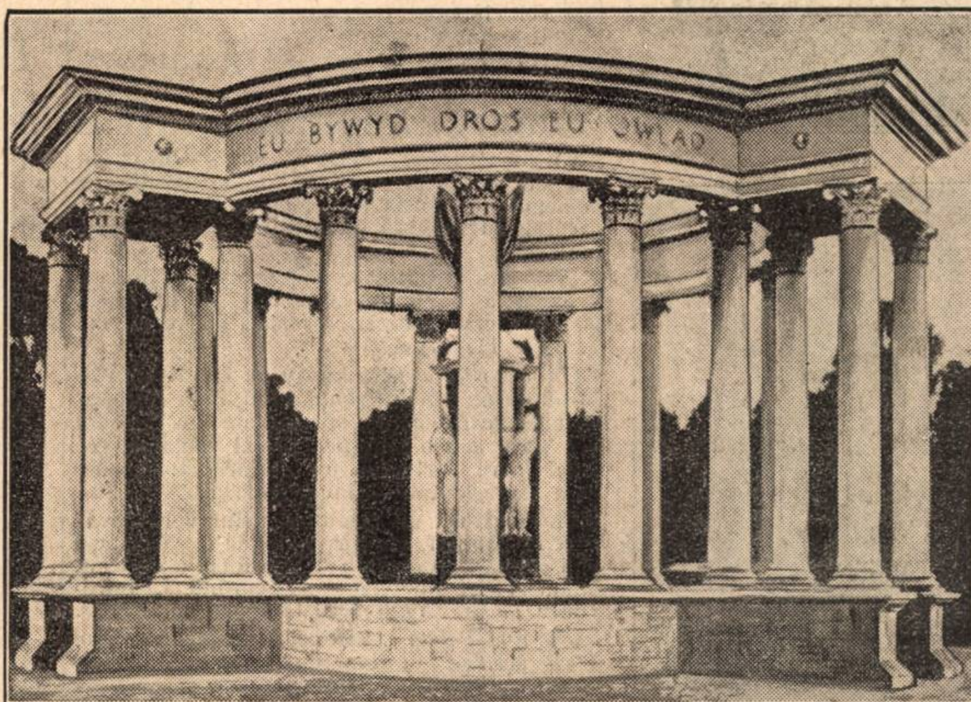
Fiica lui Rasputin

Toată presa se ocupă din nou de faimosul călugăr rus Rasputin. Doamna Soloview încearcă să reabiliteze acum pe tatăl ei şi a intentat la Paris, prinţului Iussupow, care a ucis pe Rasputin, un proces de despăgubiri de 25 milioane franci francezi

Doamna Elisabetha Rudolff-Kiritz, e cea dintâi femeie care a primit diplomă ca maestră de scrimă, din partea Academiei din Berlin

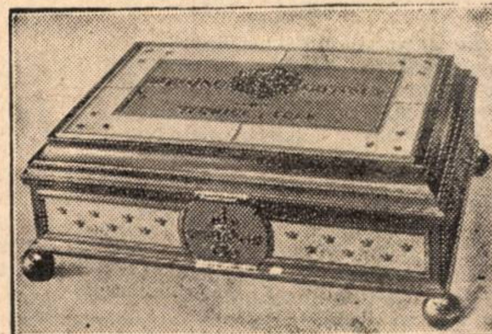
Monumenrul Eroului Naţional englez

care a fost inaugurat de câteva zile în parcul Cathays (Cardiff) de către prinţul de Wales

UN DAR AL NAŢIUNII SUEDEZE, REGELUI

Regele Gustav al Suediei a primit, cu prilejul celei de a 70-a aniversare a sa, din partea naţiunii, un dar de 5 milioane coroane aur. Regele a destinat banii creării unui fond pentru combaterea cancerului. Ilustraţia noastră reprezintă caseta de argint, lucrată artistic, în care se găsea darul.

lemn şi câteva mai vânjoase îi tot împingeau la fund cu drugul.

Unul dintre studenţi — Langhlin — dispăru sub apă! Fetele îngrozite de astădată că s'a întâmplat o nenorocire, au ales pe una dintre ele, înnotătoare iscusită, să se arunce imediat în apă şi să salveze pe Langhlin. Zis şi făcut.

Dar după câteva minute de căutare sub apă, înnotătoarea se întoarse şi spuse cuprinsă de spaimă: „Fetelor nu-l găsesc de fel". In aceeaş clipă ,la capătul opus al bazinului. Langhlin răsări din apă, se agăţă de parapet şi râse cu veselie de spaima clubistelor. Fiind un bun înnotător, a parcurs distanţa bazinului înnotând sub apă.

Impreună cu celălalt tovarăş au profitat de clipa de zăpăceală produsă şi au luat-o la goană, svârlind în urmă cuvinte de necaz, de dispreţ şi de revanşă.

Şi balul a putut continua în linişte.

Poliţia, nu s'a desinteresat nici ea de această afacere şi, la reclamaţiunea clubului de fete, a fost arestat întregul comitet al clubului băeţesc, care a pus la cale şi delegat pe cei doi, ca să invadeze balul.

A fost nevoe de intervenţia înaltelor autorităţi universitare, de promisiunea formală a băeţilor că nu vor mai turbura petrecerile „consurorilor", ca însfârşit procurorul general să renunţe la orice acţiune şi să deschidă cele 22 de celule în care stăteau închişi studenţii.

Iată dece, astăzi, când veţi vizita clubul studenţilor din Lawrence, Kansas, veţi auzi toastul: *„In sănătatea fetelor de altădată"*.

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Figurile Ecranului
Louisse Brooks

O artistă aproape necunoscută la noi, însă despre care a început să vorbiască, cei mai călduroşi termeni, critica străină, mai ales cea din America. Ea contează acum n studio Paramount, ca singura artistă mai tânără de caracter. Rolurile ei sunt din cele mai diverse şi se adoptează cu atâta uşurinţă personagilor pe cari le interpretează, încât imposibil de recunoscut, dela un film la altul. A fost angajată, acum un an şi jumătate Paramount, regisorul având de gând să exploateze figura ei de o personalitate aparte. jucat în diverse filme banale ca : *L'école e mediants, la Vénus sportive, Au premier e ces messieurs,* în care a avut de partener e Menjou, ş. a.

Acum va interpreta câteva filme special scrise pentru ea şi sperăm că în sezonul de toamnă să ni se prezinte şi în România.

Filmele săptămânii

FETELE DE AZI *(Mercur).* — Film german la care, cu puţină bună voinţă ai găsi părţi bune, dar care se pierd şi ele, lipsind un realizator serios. Jocul desconcentrat al artiştilor face impresie rea. Trepidaţia rapidă a filmului, prin intermediul tehnicei, fapt ce se observă des (vinul turnat în pahar ş. a.) e de un gust redus.

DIVORŢ CU BUCLUC *(Fanament).* — Situaţiile comice abundă în această producţie, frumos realizată, de un regisor al cărui nume trebuie să-l reţinem : *Frank Tuttle.* Interpretarea, compusă din interesanta Clara Bow, frumoasa Billie Dove, Eddie Cantor şi Laurence Gray, e în nota realizării. Fotografia clară conţine unele piesagii de un rar pitoresc.

PAZEŞTE-ŢI NEVASTA *(Universal).* — „Institutul Social modern" e o notă originală în acest film, care altfel n'ar fi avut nici un haz.

FATA CU CINCI TAŢI *(Fanamet).* — E un film cu o puternică doză de melodramatism, care nu se observă numai mulţumită regiei lui Marchall Neillan, cât şi interpretării în fruntea căreia se găseşte drăgălaşa Betty Bronson Ar trebui să mai notăm pe cei cinci taţi (de ce oare casa editoare nu le-a pus numele?) cât şi pe d-na Potter interpretată, ni se pare, de Louise Dresser.

Ecouri Cinematografice

In urma unei deciziuni a comisariatului de instrucţie publică, toate şcolile de cinema din Rusia sovietică au fost închise. Statul îşi rezervă monopolul acestui învăţământ.

Pe de altă parte se anunţă că cenzura sovietică a oprit reprezentarea a 10 filme, 5 din cauza realizării proaste, iar restul din motive ideologice.

Declaraţiile d-lui Lasky au făcut senzaţie, nu numai în Franţa, ci în toată Europa. Toate revistele de specialitate au început să scrie articole despre filmul vorbitor, cea mai mare parte din ele declarându-se, cum era de aşteptat — împotriva lui.

In legătură cu cinematograful vorbitor d. David Sarnoff, vice-preşedintele şi directorul lui Radio-Corporation d'Amerique, a declarat unui ziarist londonez că, în curând, va introduce şi în Anglia această invenţie.

După datele statistice furnizate de statul german, în timp de patru luni de zile s'au traficat în Germania filme în valoare de 1.877.000 mărci la import şi 12.730.000 mărci la export, în total deci 14.607.000 mărci ,mai bine de jumătate miliard lei. Industria cinematografică să devină baza industriei germane.

Betty Morrissey, a cărei frumoasă carieră cinematografică s'a remarcat în trei filme, turnate de Charlie Chaplin, a fost angajată de Metro-Goldwyn-Mayer. Ea a fost descoperită de Eric von Stroheim.

JEAN JOSÉ FRAPPA romancierul atât de cunoscut şi autorul filmului *„La merveilleuse, Vie de Jeanne d'Arc, fille de Lorraine"*, a făcut acum o săptămână o vizită lui Mussolini, şi a discutat cu acesta putinţa realizării unui mare film asupra Renaşterii, care va fi prilej pentru o strălucită şi prietenească colaborare artistică franco-italiană.

MAREA FIRMA de producţie engleză *„British International Pictures"* a angajat pe tânăra artistă chineză, Anna May Wong, care a debutat pe ecran în 1922, pentru rolul principal din filmul *„Picadilly"* pe care il realizează actualmente la Londra, marele regisor E. A. Dupont, după un scenario scris de Arnold Bennet.

Expoziţia internaţională cinematografică din La Haye

In a doua jumătate a lunei crt., s'a inaugurat, în oraşul olandez La Haye, o expoziţie internaţională cinematografică. Au luat parte la această expoziţie următoarele ţări: Anglia, Franţa, Germania, America, Italia, Rusia, Belgia, Olanda, Cehoslovacia, Japonia şi Ungaria. Expoziţia a cuprins 22 de săli, care au fost divizate în secţiuni: dramatică, istorică, technică şi culturală.

Franţa era reprezentată prin firmele Gaubont, Pathé, Cinébloc, Ozophane şi Dobrie. Germania prin Goerz, Zeiss şi Icon. Rusia a fost reprezentată prin d-l Nathaus Grinfeld şi d-na Kroger, directorii fabricei de filme, din Leningrad.

In timpul expoziţiei s'au ţinut şi câte-va conferinţe. Au vorbit d-nii Luc Wilnik şi Nathaus Grinfeld. Primul a vorbit de tehnica cinematografică franceză, iar al doilea despre cinematograful rusesc.

Printre fotografiile expuse a fost şi un portret al stelei Lily Damita, executat de cunoscutul pictor Van Dongen.

COPII LA PLAJĂ

LA TEKIRGHIOL

PAGINA SPORTIVĂ

Circuitul Franţei

Confratele parizian „l'Auto" organizează în fiecare an, circuitul ciclist al Franţei. Proba durează o lună de zile, începând actualmente de la 17 Iunie. Circuitul se împarte în 22 etape cari totalizează 5377 Km. Dintre acestea cea mai scurtă este a 16-a, Pontarlier—Belfort, de 122 Km., iar cea mai lungă a 9-a, Hendaye—Luchon de 387.

Concurenţii prezentaţi la plecare sunt în număr de 262. Cel mai greu este Verschneren care cântăreşte 91 Kgr. Franx, cel mai uşor, un poids-plume veritabil, are vreo 55 Kgr. Dufour furnizează, cu 47 de ani pe „moşul" lotului de participanţi, în timp ce Elie Cyprien este, cu 20 ani, benjaminul.

Circuitul prevede două categorii de concurenţi: alergători-turişti (individuali) şi pe cei grupaţi. Fiecare poate ajuta pe celălalt cu orice serviciu, exceptând împrumutul de roţi. O echipă se compune din cel mult 10 alergători, aparţinând aceleaşi fabrici. De obicei, cum este dealtfel foarte logic, cele mai multe şanse le au echipele. Componenţii lor îşi pretează diverse servicii dintre cari cel mai important este conducerea trenei. Unul porneşte în frunte, iar la fiecare kilometru se opreşte cedând locul următorului care preia fruntea, iar procentul trece la coadă până îi vine rândul. In caz de accident ajutorul dat face să se câştige un timp preţios în timp ce participantul individual are singur de suportat orice neajuns.

De fapt însă din cei zece echipieri trei-patru sunt vedetele mărcei respective iar ceilalţi sunt simpli servitori, cari se sacrifică pentru succesul primilor. Ei îndeplinesc orice serviciu derizoriu, pentru a nu obosi pe campioni. Intrarea triumfală, după etapele diverse este însă fără îndoială rezervată aşilor. Secunzii lor, chiar în cazul când au în vinele lor sânge de campion, sunt nevoiţi să-şi înfrângă orice veleitate. Adeseori însă ei se consacră cu acest prilej ca alergători de seamă, intrând în lotul celor selecţi.

Cursa este extrem de dificilă. Acum câţiva ani un confrate a publicat o fotografie foarte sugestivă a concurentului, în circuitul Franţei: un schelet desgustător, pe o bicicletă.

La şes, pe şosea, nu se întâmpină dificultăţi deosebite. Calvarul începe abia la urcarea pe munţi. Aci se înfruntă zăpada, gerul şi toate celelalte neajunsuri. Ploile torenţiale şi şuvoaele întâmpinate trebuesc învinse. Adesea în plină coborîre, când concurentul e pe cale a atinge ţinta, îi ese înainte o vită, care îl obligă — dacă mai este posibil — să adune epava celei ce a fost o bicicletă.

Sosirea va avea loc la Paris.

Pe marginea sportului

SPORT PROFESIONIST

Am publicat rezultatul faimoasei curse pedestre Los Angelos—New-York. Dintre cei 54 concurenţi sosiţi numai primii 10 au beneficiat de diverse premii. Au mai rămas deci 44 cari au alergat „de pomană". Faptul corespunde absolut realităţii. In definitiv cine i-a rugat să nu se claseze printre primii zece. Dar d. Pyle, marele om de afaceri, care a organizat cursa, a dovedit că posedă o inimă de aur, şi, pentru a recompensa pe cei năpăstuiţi le-a făcut o... propunere: să alerge un nou marathon de circa 42 klm. pe pista dela Madison Square şi îşi vor împărţi beneficiile.

Sunteţi obosiţi... Ce este o alergare neînsemnată de 42 klm. faţă de o sumă eventuală de 5000 dolari (800.000 lei)?

Nenorociţii au efectuat această nouă cursă.

Iată unde duce mercantilizarea sportului, caricaturizarea lui cea mai infidelă.

O, TEMPORA!

Marele campion ciclist Victor Linart a decis să-şi construiască o vilă somptuoasă în Normandia, alegându-şi pitorescul ţinut Verneuil-sur-Avre.

Regionalii se felicită de apropiata sosire a celebrului sportsman, care este acum preocuparea de căpetenie a localnicilor. Toţi se bucură ca la sosirea vechilor cavaleri.

In definitiv, Linart nu este şi el un cavaler al pedalei?

Din pricina abundenţei de materie, am fost nevoiţi să amânăm, pentru numărul următor, atât continuarea nuvelei „EXTRAORDINARELE AVENTURI ALE SAVANTULUI SVANTE PERENIUS", de Nic. Constantin, cât şi sfârşitul nuvelei „OCNAŞUL" de Morow.

Săptămâna sportivă

In patru centre din ţară s'a ridicat co tina marei probe naţionale. Lupta c mai înverşunată se desfăşoară la Cluj, und echipa băstinaşă „*România*" înfruntă tea ul „*Stăruinţei*" din Oradea. Clujenii îşi a judecă aprigul duel cu 3—2 (2—2), de ju teţă.

La Galaţi, pe malurile Dunării albastr „*Olympia*" din Bucureşti s'a întânit cu „ *V. A.*" din localitate. Bucureştenii, mai co ştienţi şi dotaţi cu un stil remarcabil, e mină adversarul cu 4—2. Scorul indică de o diferenţă mai puţin pronunţată, decât l sau pronosticurile să se întrezărească.

In Capitala Basarabiei, singurul târâ care a scăpat de sub teroarea cenzorilo sportul, învederează multiplele resurse a locuitorilor regiunei străjere dela Nistr „*Mihai Viteazul*", nume predestinat, înfrâ ge pe „*Concordia*" din Iaşi cu scorul-reco 9—1.

La Craiova, *Şoimii-C.F.R.* din Sibiu î adjudecă disputa asupra lui *Craiu Iova* cu 2—1.

In liniamente generale matchurile pentr campionat au dat rezultatele scontate. Ziu secundă a competiţiunei va lăsa să se î trevadă pe finalişti, cari, după părerea no stră, dacă *Banatul* va perzista să repr zinte Timişoara, vor fi furnizaţi de „*Olym pia*" (Bucureşti) şi „*România*" (Cluj).

In partidă amicală „*Chinezul*" dispune Oradea de „*C.A.O.*" cu 2—0.

Atletismul este practicat la Braşov Cluj, cu ocazia unor manifestaţiu regionale. In general, se înregistrează pe formanţe slabe. *Biro* reuşeşte totuşi la Cl a stabili un nou record naţional, la săritu în înălţime cu prăjina, realizând 3,50 La Braşov, echipa *Olympia* doboară reco dul român la 4×400 m. ştafetă obţinân 3 min. 50 sec. $^{8}/_{10}$.

Fondul olympic... Listele de subscripţ lansate de Comitetul olympic Român n dau încă rezultatul dorit. Sumele trebue totuş adunate: se organizează un garde party la club-house-ul „T. C. R."

Se anunţă o întâlnire internaţională d box David (Franţa) — Steinbach (A stria) la Bucureşti.

a. v.

De la dreapta la stânga: cicliştii Frantz, Leducq şi Dewaele, înainte de plecare.

PE DRUM

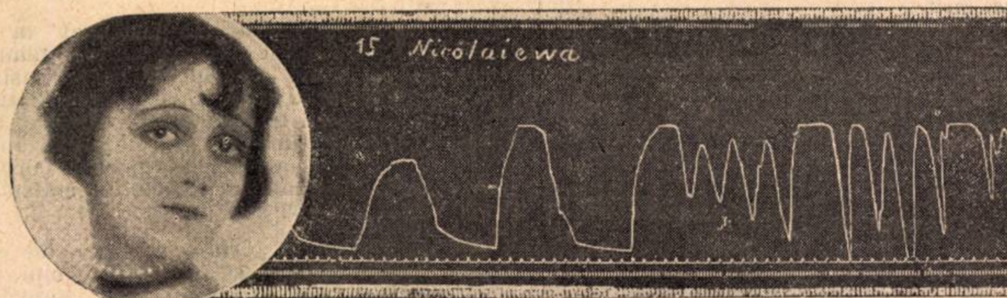
Diagrama temperamentului

O curbă care trădează simţimântul

Regisorul de film, american, Fitzmaurice, se afla într'o zi la grea cumpănă: cui să încredinţeze noul rol titular al filmului său,

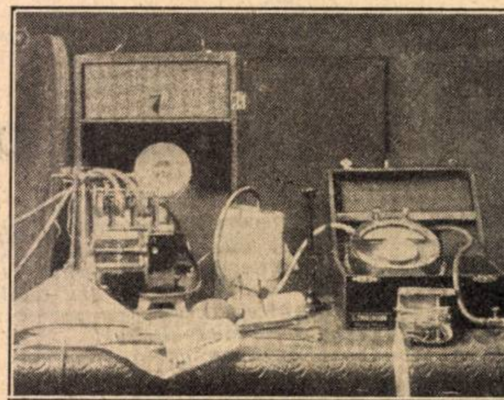
Prof. dr. William Marston, în vreme ce măsoară temperamentul, artistelor sale...

Eugenia Nicolaiewa. Inaintea Sărutului. Sărutul...

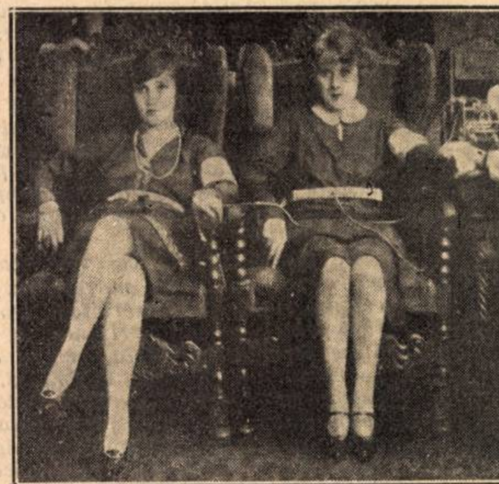
dintre două protagoniste de aceeaş valoare? Una dintre protagoniste, Miss Rose Gollogher, era o blondină, pe când rivala ei, Miss Patsy O Day era brună. Atrăgându-i atenţia o publicaţie, într'o revistă americană, regisorul se adresă universităţii din Columbia, cu rugămintea să stabilească — prin mijloace ştiinţifice care dintre cele două doamne avea mai mult temperament, şi care e mai potrivită pentru marea scenă de dragoste din filmul său.

Cunoscutul profesor psiholog dr. Morton dela universitatea din Columbia supuse pe cele două doamne — cu ajutorul unui sphygmonometru — la un examen de temperament, la care ele s'au supus de bună voie. In prezenţa unei serii de martori, s'a măsurat presiunea arterială şi respiraţia rivalelor. Imediat după aceasta, s'a reprezentat în faţa lor o scenă de dragoste realistă şi în urmă alta în film. Curbele, înscrise de aparat, la cele două femei, a arătat fără posibilitatea de îndoială, că oscilaţiunile Miss-ei brune, Patsy O'Day, în momen-

Aparatul se compune dintr'un poligraf care cu ajutorul unor cordoane de respiraţie (pneumografe) înseamnă pe hârtie curba respiraţiei. Pentru măsurarea presiunei arteriale slujesc cele două sphymomanometre, asemănătoare ceasornicelor.

tele mai furtunoase ale reprezentaţiei, erau mai înalte, decât acele ale blondei Miss Rose Gollogher, care fu nevoită — în urma unei amuzante experienţe — să cedeze terenul.

Un instantaneu, în vreme ce aparatul lucrează

La Berlin s'a reluat experienţa cu blonda Mary Kid şi bruna M-me Etoile. Rezultatul — în chip uimitor — a fost cu totul altul. Diagrama blondei Mary Kid întrecea în oscilaţiuni pe aceea a potrivnicei ei brune.

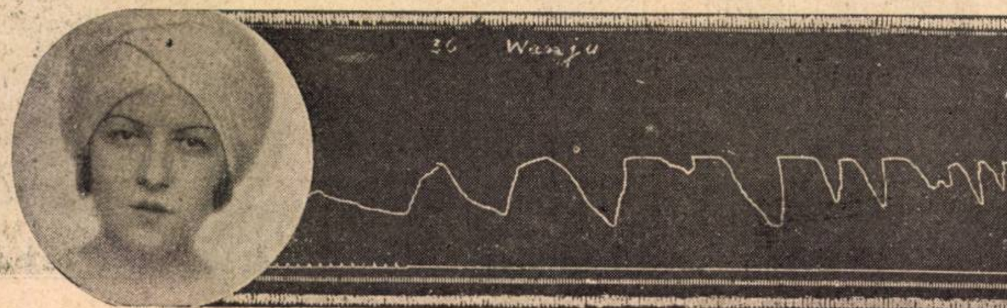

Doamna Desni, în tot timpul reprezentaţiei s'a gândit dacă rochia pe care o are la croitoreasă va fi gata pentru băi.

Xenia Desni.

Examenele acestea de temperament deschid perspective largi. Ele sunt înainte de toate un ajutor preţios pentru regisorul de film şi directorul de teatru spre a constata talentele tinere. De ce oare să nu se recurgă şi în domeniul artistic la aceste mijloace psihotechnice, care sunt folosite de multă vreme, în alte cariere? Căci între temperament şi talent există o relaţiune dintre cele mai strânse.

Dar perspective şi mai neaşteptate se oferă bărbaţilor, candidaţi la însurătoare. La ce să recurgem la horoscoape foarte nesigure şi la grafologii imprecise, spre a cer-

IWA WANJA: Curba a rămas aproape regulată în tot timpul reprezentaţiei. Deabia după aceea s'a putut observa oarecare emoţie.

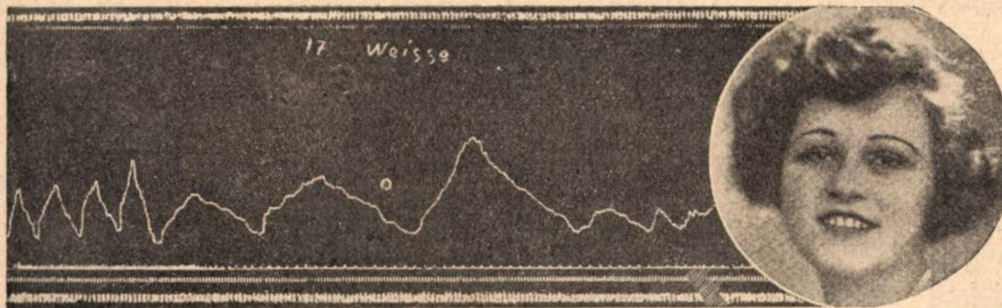
ceta dacă doi oameni se potrivesc la olaltă ? Mult mai uşor şi mai simplu putem măsura temperamentele celor doi şi constata dacă sunt asemănătoare sau nu.

Acolo unde acul înscrie culmea cea mai înaltă acolo va reacţiona logodnica sau logodnicul...

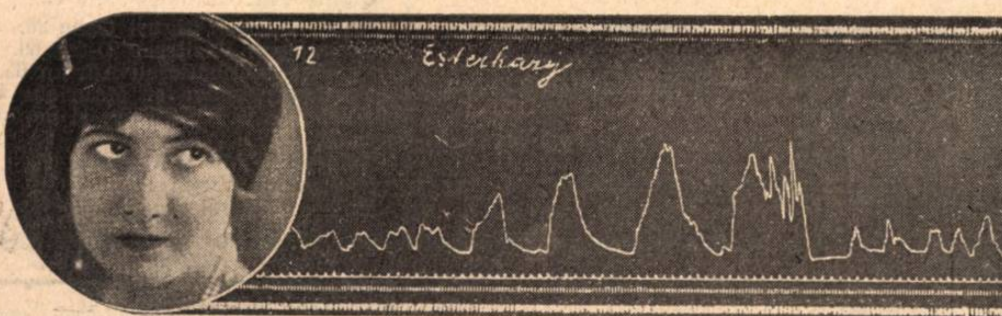
STELE CARE S'AU PRETAT MĂSURĂTORII TEMPERAMENTULUI

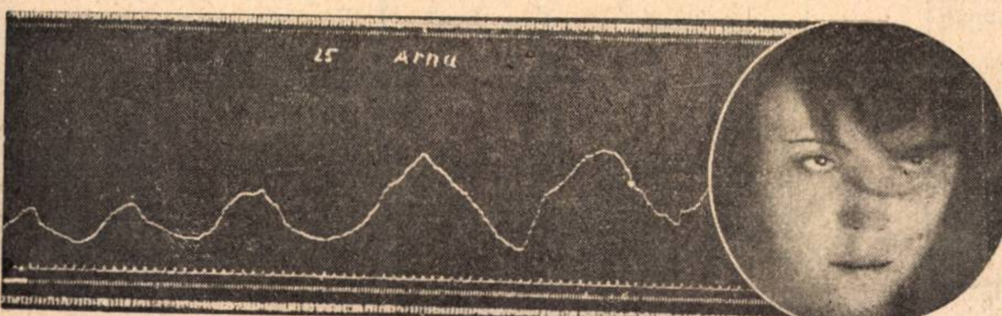
Ruth Weyher — Xenia Desni — Agnes Esterhazy — Hanni Weisse — Lissi Arne — Eugenia Nicolaiescu.

Perechea apare pe ecran. Sărutarea. HANNI WEISSE

Contesa Esterhazy normal emoţie puternică nelinişte calmare

O curbă care dovedeşte emoţie constantă Lissi Arna

CEL MAI RECENT CAVALER ENGLEZ

Regele Ofori Atta din Abrakwa (Coasta de aur africană) a sosit la Londra, spre a primi titlul de nobleţă din partea regelui englez

Cum a cumpărat Rotschild o planetă?

Milionarul parizian Henri de Rotschild, care se ştie că scrie piese de teatru sub numele de André Pascal, îşi va avea nu peste multă vreme teatrul său la Paris, în rue Pigalle.

Henri de Rotschild e unul din puţinii financiari, cari cu toate grijile lor de afaceri, şi-a mai păstrat un pic de idealism în suflet.

Despre el se povesteşte următoarea delicioasă întâmplare.

La şaptesprezece ani, Rotschild a făcut prima lui transacţie de bani, şi felul cum a făcut-o îi dovedeşte concepţia idealistă.

Pe atunci s'a rugat de tatăl său să-i dea 80.000 franci, pentru a cumpăra un teren. Bătrânul baron de Rotschild era de părere, că trebuie să vie în ajutorul fiului său, atunci când este vorba să desvolte spiritul comercial al acestuia, şi de aceia semnă numaidecât un cec pentru suma cerută, fără a-i cere alte amănunte.

Totuşi trecând câtăva vreme şi văzând că băiatul nu-i mai vorbeşte nimic de „terenul" cumpărat, ceru unei case de informaţiuni, să facă o anchetă discretă. Şi iată ce află: Fiul său nu cumpărase un teren, cine ştie în ce parte pitorească a pământului nostru ci... o planetă, pe care o descoperise pe cer, un bătrân astronom. Acesta era sărac şi Henri de Rotschild vroia mult să-l ajute dar nu ştia cum. Şi găsi într'o zi pretextul: îi cumpără pur şi simplu planeta, descoperită de bătrânul astronom.

Soluțiile jocurilor pe luna Mai

Lista deslegărilor

Au întrunit numărul cel mai mare de puncte (85) și au obținut premiul de 1000 lei: S. Mușat, București; premiul de 500 lei: T. Perieţeanu, București; premiul de 300 lei; Ionel Ungureanu Cluj.

S'a acordat câte o carte următorilor cari n'au avut decât 75 puncte: Chicoș Constantin, Bârlad; Nuţica Roth, Bârlad; G. Papazol, București; Const. P. Horjea, Câmpina; Nicolae T. Nicolau, Focșani; L. G. Mircea, T.-Severin și Irene D'y, București.

Alba-Iulia: Marsa Ion 45.
Alba-Daia Română: Emil Bordog 50.
Arad: Iulia Ghiţescu 70; Cimpoeșu Nicolae 65.
Argeș: I. Boncescu 55.
Bacău: Didina și St. Popovici 70; A. Z. En gelberg 60; Henri Robinsohn 55; Constantin Mardare 20.
Bârlad: Kitzler Naum și Rauchman Louis 70; R. Boteanu 60; Romi Cocoru 60; Semelia și Leon Binim 60.
Brăila: Aurora Bărbulescu 25; Lenușa Anagosta 70; Emil Beschea 20; Panait Florian 70.
Brașov: Alex. Ivan și Andrei Ivan 60; Traian Mihăescu 50.
Breaza de sus: Virgil Ionescu 25.
București: Mișu Tevi 25; ; Ioan Zamfirescu 70.
Buzău: Lionel D'Alby 65; N. Cherassy 40.
Caliacra: M. Iorgulescu 40.
Câmpina: M. Drăgănuţa 15; Z. Vichegg 55.
Chișinău: R. Ionescu 65.
Constanţa: Dragalin V. 15.
Craiova: J. Rotaru 25; Gică Ionescu 70; B. Pisoschi 70.
Drăgășani: V. Mihuţescu și Zoe Stănciulescu 60.
Focșani: Matalin 20.
Galaţi: Iani și Elene Theodor 70; I. Popescu 60.
Galaţi: V. Grigoriu 70; V. Cazil 70; R. Nicolae și B. Gall 25.
Giurgiu: Alex. Căpșuneanu 70; N. Dumitrescu 70; Zisu 70.
Ialomiţa: M. Ionescu 15.
Iași: B. și V. Anghel 15; Emil Lanny 70.
Ismail: L. Șerbănescu 50.
Mureș-Teaca: Teodor Gonza 45.
Năsăud: Octavian Ruleanu 15.
Odobești: Iacob Avram 70; Iosif Avram 70.
Olt-Seaca: Aristel Cariliti 65.
Ploești: M. Marcusohn 20; I. Duţu 60.
R.-Sărat: F. D. Gau 50.
R.-Vâlcea: Constantin J. 60; Arghir Brătianu 70; Gr. Bordea 65.
Severin: Sab. Oprea 25.
Sibiu: I. Dubrota 15.
Sighișoara: Cutoiu Vasile 65.
Silistra: Erich Sigurt Gabe 20.
Târgoviște: Vasilescu D-tru 60.
Tg.-Jiu: Stănciulescu Adrian 65.
Tg.-Ocna: Isidor și Mauriciu Herșcovici 60; Leonida G. 30; Clarice și Sophie Herșcovici 60.
Telorman: Mitică Popescu 65.
T.-Severin: Virgil Puicea 60.
Tulcea: Andrei Șandu 50.

Măgarii și alegerile prezidenţiale din America

In Ianuarie 1929 va avea loc alegerea unui nou președinte al Statelor Unite. Cele două mari partide americane, cel republican și cel democrat proced acum la numirea candidaţilor.

Partidul republican și-l'a ales în persoana d-lui Herbert Hoover. Democraţii își vor numi pe al lor, printr'un congres, ce se va ţine la Houston.

Delegaţia democrată va intra în acel oraș călare pe... măgari.

Ideia a pornit de acolo, fiindcă măgarul fiind un animal încăpăţânat el a fost ales drept mascotă a acestui partid.

Un impresar foarte șiret a și cumpărat mai mulţi măgari, pe cari îi va închiria în ziua hotărâtă delegaţiei democrate. Animalele au fost transportate la Houston, cu un tren special.

Tocmeală

— „Doctorul mi-a spus că trebue să plec o lună de zile la băi."

— „Cu timpurile astea grele n'ar fi destul o rochie nouă?"

Sub conducerea d-lui CONSTANTIN MASSU

Concursul de jocuri al revistei „Realitatea Ilustrată"

Condiţiuni

După cum am anunţat, în numărul trecut al revistei noastre, instituim un concurs pentru jocul cel mai frumos, alcătuit de cetitori.

Se admit exclusiv jocurile menţionate în numărul 23 al „Realităţii Ilustrate" şi dăm concurenţilor un răgaz de o lună de zile pentru compunerea şi trimiterea lui.

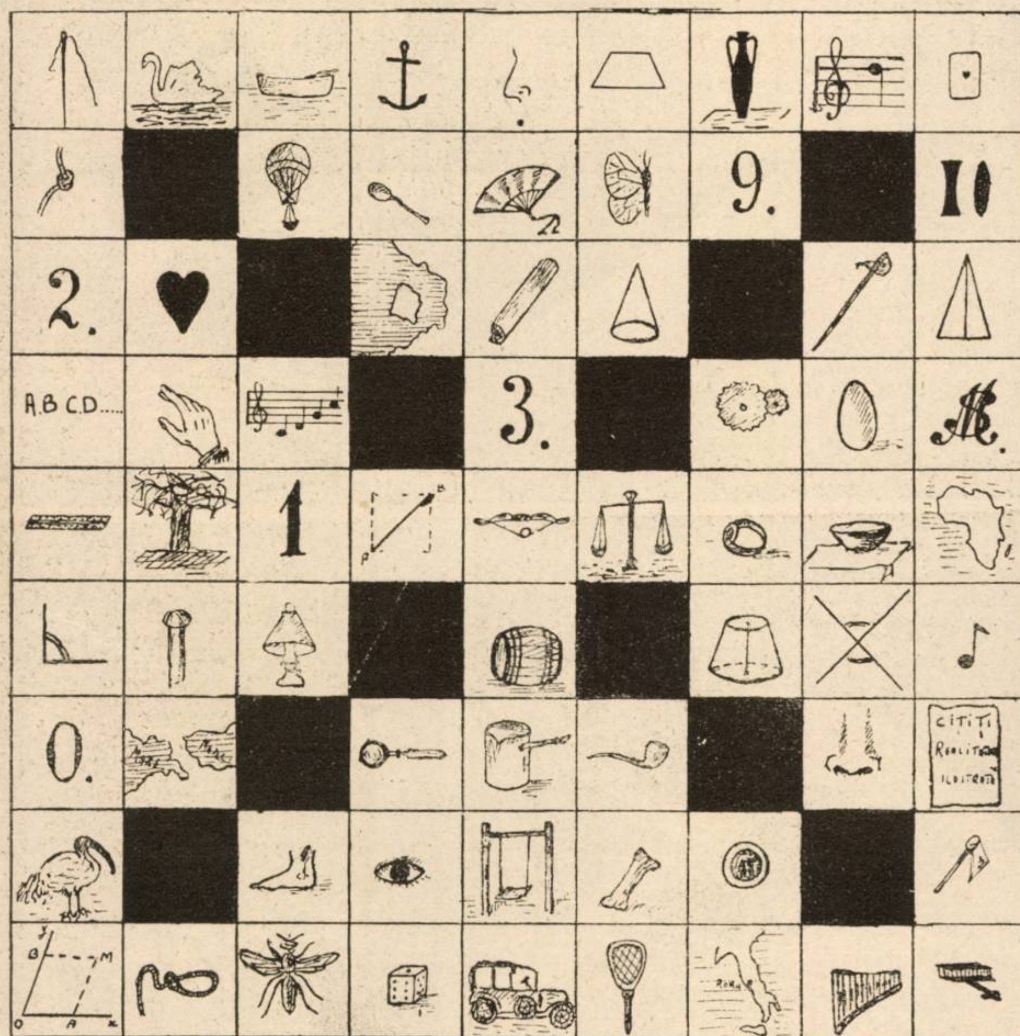
Jocurile pentru concurs vor fi primite până în ziua de 1 August cor. Concurenţii vor însemna pe plic „pentru concursul de jocuri"

Vom premia cele mai bune şi mai frumoase zece jocuri. Vor avea întâietate jocurile care prezintă ceva nou din punct de vedere distractiv, care sunt mai bine alcătuite, care cuprind cuvinte curat româneşti şi sunt şi frumos desenate (jocuri de silabe şi cuvinte încrucişate ilustrate, rebursuri, etc.)

Rezultatul concursului se va publica în ziua de 10 August şi redacţia îşi rezervă dreptul de a publica şi jocuri dintre cele care eventual n'au fost premiate.

Joc No. 1 de cuvinte încrucişate ilustrate

(10 puncte) de **CONST. MASSU**

In mod analog ca în jocurile de cuvinte încrucişate simple, fiecare pătrăţel, corespunde primei litere dintr'un cuvânt, care de data aceasta nu mai are nevoie să fie explicat, fiind reprezentat prin imagini.

Joc No. 2 cuvinte sinonime

(10 puncte) de **CONST. MASSU**

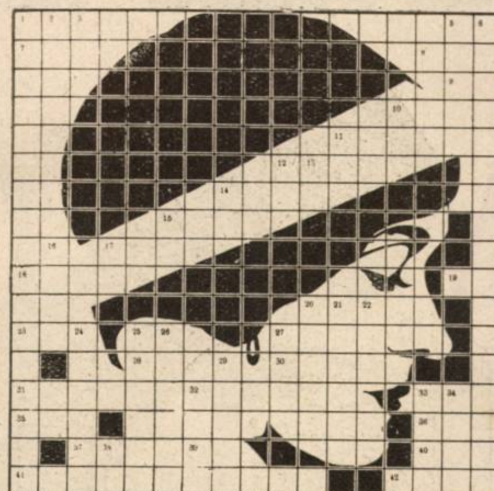
Se dau următoarele cuvinte: muşchiulos-aţâţi-bizar-unit-greşeli - şansă - pedanţi - stricate.

Să se găsească sinonimele lor, aşa încât, iniţialele acestora citite de sus în jos, să dea un cuvânt, iar finalele citite tot de sus în jos, să dea sinonimul lui.

Joc No. 3

Cuvinte încrucişate ilustrate

(10 puncte) de **Massu Const.**

Orizontal: 1) Loc de întrunire; 4) Podiş în Asia; 7) Balaur; 8) Interjecţie; 9) Plantă; 10) Rob; 11) Localitate în Italia; 12) Planetă; 14) Împărat german; 15) Broască la uşi (Tr.); 17) Div. de timp; 18) Elimin; 19) Pronume; 20) Intărît; 23) Nume femenin; 24) Conjucţie; 27) Oraş în România; 28) Urbe; 30) Subiect de tratat; 31) Binecuvântare; 33) Stofă de lână fină; 35) In acest loc; 36) Personagiu Mitologic; 37) Onestă (fig); 40) Ivi; 41) Succesiunile pe tron; 42) Măsură.

Vertical: 1) Localitate în Franţa; 2) A uni; 3) Pronume; 5) Vechiul nume al Troiei; 6) Localitate în Franţa; 10) 2 litere din Dig; 11) Propoziţie; 12) Notă muzicală; 13) Literă grecească; 14) Conjuncţie; 15) Ochiu de lanţ; 16) Cavaler german; 17) Animal; 20) Carieră; 21) Castron de tinichea la soldaţi; 22) Munte în Creta; 24) Plante; 25) Şovăeli; 26) Aţâţat; 27) La joc de cărţi; 29) Culcuş; 33) Spiţă (Mold.); 34) Prepoziţie; 38) Jilav.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Iulie. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri din numerile 20, 21, 22 şi 23, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători, primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Iulie 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
revistă săptămânală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, str. Sărindar 9
Telefon 306/67

PREŢUL ABONAMENTULUI

Pe un an întreg . . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . . „ 170
Pe trei luni . . . . „ 90

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America 85
Jugoslavia şi Cehoslovacia . . . lei 500

Sub direcţiunea unui comitet
Secretar de redacţie N. Constantin

REALITATEA ilustrată

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

ANUL II, No. 24
30 Iunie 1928

Artă și sport

Bucureşti — Atelierele „ADEVĔRUL" S. A. — Sărindar 7, 9, 11

REALITATEA
ilustrată

ANUL II, No. 25
7 Iulie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

Clara Bow, steaua de cinematograf luându-şi baia cotidiană în bazinul pe care şi l-a construit în locuinţa ei din Hollywood.

Preţul 8 lei

„Partir, c'est mourir un peu"

Da, dar când te prididesc căldurile, când Bucureştii se transformă într'un cazan cu smoală în care fierbem de parcă ar trebui să ispăşim păcatul greu de-a fi ucis părinţii, — atunci a pleca undeva, la munte sau la mare, înseamnă dimpotrivă a trăi...

Scapi de biurou, tramvai, de cafenea, de sgomotul multiform al maşinelor şi de duhoarea fumului lor. Ai dinainte perspectiva unei luni de concediu. Căptuşeşti ferestrele cu hârtie albastră, dai drumul lăptăresei, vânzătorului de ziare, celui cu cotiuga cu pâine, olteanului, găzarului. Dacă nu ai copii, răsufli uşurat: scapi şi de servitoare.

Eşti gata. Nu! Biletul de tren! Fuga la agenţie. Cumpărături diverse. Ieşi dintr'un magazin ca să intri într'altul, te încarci cu pachete, alergi după tramvai, te tocmeşti, cu birjarul.

Oh, „partir c'est vivre", — dar, până să pleci, îţi ies ochii din cap,

Iată ziua plecărei. Te scoli în zori şi te îmbraci în pripă. Nu găseşti un buton, cămaşa e boţită. Innozi cravata strâmb, o desfaci, o potriveşti din nou. Cravata e nătângă ca un recrut, în front.

Ieşi după un birjar; nimeni.

Treci strada, apuci la dreapta, la stânga, te uiţi în sus, în jos, de parcă trăsura ar sbura prin văzduh sau ar merge pe sub pământ. S'a luminat deabinelea: pierzi trenul.

Nevasta s'a îmbrăcat mai grabnic decât deobicei, astfel că are timp să se şi enerveze.

„Birjar! Hei, birjar! Vino încoa, băete! Eşti salvatorul meu! Cât? Un sutar pân 'la gară? Bine, fie, măgarule!"

Eşti stăpân pe trăsură. Opreşti în dreptul porţii. Mai sunt patruzeci de minute până să plece trenul.

„Gata! Să ne grăbim!"

Tocmai nevestei i se pare că voalul nu-i bine prins şi mai stă la oglindă, — certându-te că ai întârziat.

La gară, natural, abea ai vreme să dai bagajele şi să fugi pe peron. Dai asalturi cu eroism, primeşti ghionţi cu bravură şi cucereşti un locşor într'un compartiment — nu pentru tine, pentru nevastă-ta. Ea e tot enervată şi încredinţată că eşti un dobitoc: altminteri, ar fi trebuit să obţii un compartiment întreg, pentru ca ea să poată sta la geam şi pentru ca tu să nu stai proţap în dreptul ei.

Tu eşti, însă, şi surd şi mut. Eşti resemnat cum erau martirii creştinismului. Zâmbeşti ca Galileu pe rug. Tu mergi la ţară, în mijlocul naturii, printre brazi, acolo unde părăiaşul...

Ai devenit poet:

Locuinţa mea de vară
E la ţară.
Acolo eu vreau să mor
Ca un fluture pe-o floare
Beat de soare
Şi amor...

— Ia vezi, dragă, ce ai pe pălărie?

Ţi-a atras atenţia nevasta. Ridici ochii. De sus picură, dintr'o sticlă, stropi albi de lapte. S'a dus dracului pălăria şi, cu ea, poezia. Domnul de alături ţi-a strivit bătătura. Altul svârle scrumul ţigării pe pantalonul tău.

E cald. Eşti obosit. Stai ca un cocostârc pe-un picior sau pe altul, — şi te gândeşti că a pleca nu 'nseamnă a muri. Dimpotrivă.

Dar până să pleci, până să ajungi acolo unde vrei, — îţi ies ochii din cap.

ION PAS

Buletin Săptămânal

Se face ? nu se face ? Săptămâna întreagă de luni de zile, aceaş întrebare şi-o pun industriaşii şi comercianţii, jucătorii la bursă şi precupeţii, funcţionarii şi stâlpii de cafenea, toată lumea are o... informaţie precisă, o destăinuire importantă. Dar mai ales politicianii activi : foşti şi viitori miniştri, foşti şi viitori subsecretari de stat, foşti şi viitori deputaţi, prefecţi, şefi de cabinet, cu toţi sunt preocupaţi de împrumut — aţi înţeles că despre el vorba? — pentrucă de rezolvarea, într'un chip sau altul, a împrumutului, depinde şi situaţia guvernului, mai stă sau pleacă partidul liberal ; depinde urcarea sau coborârea cotelor la bursă, depinde procentul de câştig (100 sau 300 la sută) al speculanţilor, depinde însfârşit... ce să mai lungim vorba? Ce nu depinde, mă rog de realizarea împrumutului şi de stabilizare ?

Dar dacă, d-ta cetitorule, ai fi avut prilej să stai de vorbă — cum am avut eu norocul — cu badea Vasile din Sfinţeşti, ai fi ajuns repede să înţelegi, că toată această frământare pentru un lucru de nimic, e mai de grabă un soi de epidemie care cuprinde din când în când pe oamenii cari nu prea au ce face, decât un lucru cuminte şi cu rost. Căci badea Vasile „e bucuros că holdele sunt mândre, dânsul are de lucru cu prăşitul porumbului — şi dac'a vrea Cel de sus, cei câţiva gologani dela franţuzi sau nemţi nu vor fi nimic pe lângă cascadele de aur ale grâului curgător. Banii împrumutaţi sunt sărăcie curată şi bogăţie adevărată nu e decât în munca şi în mila Domnului".

Astfel vorbeşte badea Vasile din Sfinţeşti şi gândindu-ne la toate complicaţiile financiare legate de împrumutul care se realizează, la concesiunile umilitoare ce se afirmă că s'ar fi făcut pentru contractarea lui, la scumpetea de trai ce va urma după stabilizare, trebuie să dăm dreptate bădiei Vasile.

Partidul liberal însă, isbutind să facă împrumutul, va putea rămâne liniştit la guvern. In ziua de 11 Iulie se va deschide parlamentul care să ratifice operaţiile financiare ale d-lui Vintilă Brătianu.

Dac'am putea barim nădăjdui ca din leiiaur ai statului să se fure mai cu milă, decât din cei nestabilizaţi de pân' acum!

Desigur teama unei devalorizări va fi determinat pe nişte „petrolişti": — un inginer, un şef de ocol silvic, un pretor, un primar şi câţiva antreprenori — să încerce a fura din averea statului — trecând pe numele lor terenuri petrolifere din perimetrele expropriate — cam trei miliarde lei.

Când zi de zi se descoperă fraude tot mai îndrăzneţe, ne cuprinde spaima gândindu-ne la cele care nu se pot descoperi şi care toate sunt făcute pe spinarea bietului contribuabil.

Ne mângâiem cugetând că oamenii răi se găsesc şi aiurea. In Franţa, la Marsilia, a fost prins un nou monstru, în felul faimosului Landru, cel care după ce le prăda îşi ardea logodnicele într'un cuptor.

Sub înfăţişarea unui om de lume, Jerome Prat, aşa îl chiamă pe acest ucigaş, ademenia fete şi femei mai tomnatice, care voiau să se mărite şi după ce le lua banii le omora.

Dacă soarta ar voi cel puţin să lovească numai pe cei răi, spre a-i stârpi depe faţa pământului. Din păcate însă natura e oarbă şi mânia ei nu-şi alege victimele. In nişte mine de cărbuni din Franţa, de lângă St. Etienne, s'a surpat o galerie. Prin surpare s'a rupt conducta de aer comprimat şi 50 de oameni au fost ucişi prin înăbuşire.

La noi, în judeţul Iaşi, o furtună a pricinuit pagube de câteva milioane.

In Letonia au fost inundaţii mari şi cea mai mare parte din populaţie luptă cu sărăcia.

Iar în America o furtună a nimicit rodul a 5000 de hectare pământ.

Pe cât de înverşunată e natura în deraderea ei de străduinţele omului, pe atât de dârz luptă biata furnică slabă, care-şi spune regele firei spre a o înlănţui şi-a o stăpâni într'adevăr. In lupta aceasta cad cei mai buni. Sărind în ajutorul lui Nobile, care plecase în cucerirea Polului Nord, s'au prăpădit şi Amundsen, ilustrul explorator norvegian, şi aviatorul francez Guilbaud, care a plecat cu dânsul. S'a pierdut printre ghieţuri, fără a mai da semn de viaţă, aviatorul rus Babuşchin şi un pilot suedez depe avionul care a salvat pe Nobile, a rămas împreună cu naufragiaţii.

Dar toate aceste străduinţe duc tot mai departe, pe calea luminei, ştiinţa omenească. Aviaţia în special progresează cu paşi giganţici şi va deveni de bună seamă mijlocul obişnuit de locomoţie.

La noi, bine înţeles lucrurile merg mai domol şi am fost întrecuţi şi de greci. Ne mulţumim să sărbătorim pe alţii şi de aceea s'a făcut o primire entuziastă colonelului Adamydis şi locotenetului Papadokos, cari au făcut un raid mediteranian şi au străbătut distanţa Paris-Bucureşti, fără escală.

Mult mai puţin merituos, ni se pare raidul de călărie al căpitanului Plazchowsky, care a venit din Kowno (Polonia) la Bucureşti.

Nu e atât de departe vremea de când Napoleon şi-a făcut expediţia — din Franţa până în Rusia — călare şi pe jos, ba mai trimitea până acolo la Paris stafeta, cu biletele dulci, tocmai dela Moscova !

Căpitanul de ulani Tadeus Taschewsky, care a venit din Varşovia călare la Bucureşti.

Instantaneul nostru a fost luat la şosea, unde ofiţeri din garnizoană şi domnişoara d'Orange au ieşit în întâmpinarea călăreţului.

ARTA DE A FACE DRAGOSTE

de ADOLPHE MENJOU

Faimosul artist de cinema

Când mi s'a cerut să scriu ceva despre arta de a face dragoste, am ezitat. Căci, drept să spun, mi-a fost mare teamă. Mi se cerea un lucru care însemna a defini natura omenească în câteva fraze, sau a exprima eternitatea, printr'o singură sentinţă.

Există doar atâtea mijloace de a face dragoste!

Femeile sunt diferite. E o imensă greşală atunci când se vorbeşte în lume despre femei, ca şi cum toate reprezentantele sexului frumos de pe glob ar întruchipa aceeaş vioară de aur, din care maestrul, cu

Adolphe Menjou jucând o scenă de dragoste cu Greta Garbo.

virtuosul său arcuş, ar scoate tonul pe care l'ar dori.

Vă voi destăinui nu secret: Nu există două femei asemenea. Fiecare femee are ceva individual, ceva care o caracterizează. Şi, dacă ar fi să câştigi, cum cred unii, dragostea tuturor femeilor, cu aceeaş metodă, eu vă pot spune că un mare număr de „aşi" ai ecranului, s'ar lăsa de meserie, dela o zi la alta. Cred chiar că şi eu aş fi unul dintre aceştia.

Nu; există tot felul de mijloace pentru a face dragoste. Depinde bineînţeles, în primul rând, de firea d-tale şi mai ales de... fată.

Unele femei se îndrăgostesc de bărbatul care le ignorează cu desăvârşire. Indiferenţa, în cazul acesta, este aţâţătoare. Altele sunt captivate de omul care le tratează rece, violent, brutal. Şi, desigur cele mai multe cad îndrăgostite de bărbatul care are faţă de ele purtări alese, care li se adresează curtenitor. Nu pot spune însă dacă în acest caz, ele încearcă simţiminte pasionale.

Şi iarăş, unele femei adoră timizii, pe când altele se înclină în faţa fanfaronilor, lăudăroşilor.

Eu am propria mea technică. Şi ea place miilor şi milioanelor de femei. Am făcut această constatare destul de rece. Desigur că, dacă concepţia mea despre cum un bărbat trebue să facă dragoste, n'ar plăcea milioanelor de femei, n'aş sta acum de vorbă cu dv. Şi aceasta pentru simplul motiv că aş fi fost o fiinţă obscură, fără nici un succes. Aveţi însă în vedere că nu sunt vreun Byron sau vreun Don Juan. N'am de loc ambiţiunea ca să figurez – în viaţa reală — drept unul dintre aceşti mari amorezi.

Aceştia, ce e drept, au devenit suportabili numai prin perspectivele istoriei.

Sunt un om însurat, destul de fericit. Imi place viaţa casnică. Marele interes ce port artei de a face dragoste mi-l rezerv pentru conturarea şi animarea povestirilor de dragoste, pe ecranul luminos.

Şi totuş, sunt un romantic. Şi cred că e bine să împodobeşti dragostea „cu flori". Un bărbat nu poate fi mult timp displăcut de femei, dacă-şi înfloreşte cuvintele prin gesturi graţioase.

Desigur că, e foarte bine când cineva e practic. De asemeni când — într'o chestiune de căsătorie — cineva se gândeşte serios, face grele calcule şi discută posibilităţi şi realităţi. Dar o femeie se aşteaptă totdeauna la ceva mai mult. Dânsa doreşte ca viitorul să i se prezinte colorat, pitoresc.

Femeia e însetată după interluviile magice — şi toată arta de a face dragoste constă în aceea de a-i parfuma viaţa şi de a transporta femeea iubită în regiunile frumosului, măcar pentru o oră, un minut, o secundă.

Iată explicaţia pentruce femeea preferă, câteodată pe un farsor unui om cinstit, dar fără avânt. Şi iată dece se întâmplă ca o femeie să părăsiască pe un bărbat stupid care, dându-i bani din belşug pentru hainele de cari are nevoe, sau celelalte podoabe el rămâne preocupat de afacerile sale, socotind că a satisfăcut dorinţele inimii femeei sale şi că are drept la dragostea şi devotamentul ei.

Arătaţi-mi vă rog pe bărbatul care niciodată nu aduce nevestei acasă, pe neaşteptate, flori, nu o complimentează niciodată — şi vă voi arăta femeia decepţionată sentimentaliceşte; chiar dacă ar trăi în vreun palat, înconjurată de lux şi bunătăţi.

Arătaţi-mi pe tânărul amorez care, în faţa fetei, nu poate uita de viaţa de toate zilele, cu mizeriile ei, de lucrurile obişnuite şi discută despre acestea în loc ca să vorbească fleacuri drăgălaşe şi să gândiască în termeni fantezişti — şi vă voi arăta pe fata, care va trebui să caute în cărţi romantice, hrana sufletului ei şi tot ceeace acesta îi cere.

In rolurile mele caut totdeauna să-mi păstrez maniera. Sunt convins că femeile admiră la bărbat această calitate. Ştiu că există puţine femei, cari să ierte grosolănia.

Jocul meu este totdeauna cavaleresc, gata să fac un sacrificiu pentru o femeie. Dar,

O ultimă fotografie a lui Adolphe Menjou.

în acelaş timp, destul de ferm şi potrivnic, atunci când dânsa e predispusă la capricii şi în stare să aducă la nebunie pe bărbat pentru satisfacerea acestora.

In povestea dragostei unul trebue să fie vânătorul şi celălalt vânatul.

Vânătoarea poate fi secretă, înflăcărată, subtilă, dar ea trebue să existe. Şi asta înseamnă că unul din doi va trebui, la sfârşit, să fie mai puternic.

Când o femee constată că vânătorul, — pe care ea a ştiut să-l rătăciască prin manevre diverse sau prin sbor — nu mai e primejdios, şi că dânsa n'ar avea decât să se opriască, ca să-l sperie şi să-i comande „foc", care pot fi, vă întreb, — în acest caz, simţimintele ei?

Să fie dânsa oare predispusă spre o dragoste mai înflăcărată?

Las răspunsul la aprecierea cititorului. Eu prefer să fac dragoste în mod gingaş, atent, graţios.

Şi, când vă vorbesc aci despre dragoste, eu care sunt însurat cu o drăgălaşă fiinţă, — permiteţi-mi să vă spun că observaţiile mele „asupra artei de a face dragoste", nu le înşir numai pentru acei neînsuraţi.

Exercitarea artei de-a iubi nu se termină odată cu schimbarea verighetelor. Niciodată o femeie nu poate fi socotită ca un bun stăpânit. Ea trebue să fie mângâiată, cultivată şi adorată în fiecare zi, caşicum în ziua următoare v'ar părăsi pentru totdeauna.

Deasemenea femeile care socotesc că de îndată ce sunt măritate, nu trebue să-şi mai bată capul ca să se înfăţişeze bine, frumos,

Adolphe Menoju cu soţia sa, în luna de miere, la Londra jucând real rolul de prim amorez.

proaspete la minte şi graţioase ochiului bărbătesc, sunt femei care se înşeală, femei proaste.

Căci, căsătoria nu înseamnă nici sfârşitul dragostei şi nici al vieţii. Este doar începutul unei faze noui — cea mai încântătoare, din toate.

(In româneşte de N. I. ROTEANU)

Căpriţa lui Ossi Oswalda

Delicioasa şi mult admirata vedetă a filmului german, Ossi Oswalda, e o mare iubitoare de animale.

Iat-o fotografiată, pentru „Realitatea Ilustrată" într'o fermă din apropierea Berlinului, care e proprietatea ei, ţinând în braţe o admirabilă căpriţă, albă ca neaua. Artista albă ca şi micul animal, pe care-l ţine lângă ea îi spune la ureche să stea frumos şi să se uite la obiectiv, fără să clipească.

Minunea din Godliman

Povestea Mary-ei Toft care a născut epuraşi

Mary Toft, din satul Godliman, în Anglia, era o ţărancă, la fel ca orcare alta: săracă, evlavioasă, neştiutoare de carte şi măritată cu un zidar, căruia i-a dăruit, în şase ani de căsnicie, trei copii. Ceeace s'a produs însă după aceea, a făcut renumită pe această Mary Toft. I s'a reprodus fotografia în aqua forte, s'au răspândit nenumărate caricaturi şi duzini de broşuri şi pamflete, despre dânsa.

S'a întâmplat anume, că după cei trei copii, a început să nască, epuraşi, cu duzinele. Nu trebuie să râdem de asta. O ţărancă din 1728 care pune în uimire lumea, are aceeaş valoare ca orice minune din anul 1928 În două sute de ani,. nu se schimbă mai nimic din adâncurile sufletului omenesc.

Mary Toft povestea cu câtă plăcere mânca dânsa epuri, dar era prea săracă spre a şi-i cumpăra. Todeauna visa la epuri. Apoi

Mary Toft, din satul englez Godliman, care în uimirea lumei întregi, într'o bună zi a început să nască, în loc de copii, epuraşi.

dintr'odată s'a îmbolnăvit de-a binelea şi soţul a chemat pe băiaşul din Guildford, un om priceput. Acesta, Mr. Howard, timp de o lună a tot scris prietenului său Davenant, precum şi unui medic, că Mary Toft a dat naştere la cinci epuraşi şi că se mai aşteaptă ca alţii să vină pe lume. Povestea s'a răspândit şi medicii au început să se intereseze de acest caz, ba şi publicul şi chiar Curtea regală. George II a trimis pe propriul său medic, Nathan St. André, să cerceteze cum stau lucrurile. Acesta a venit în sat unde Mr. Howard îl aştepta, cu vestea că tocmai atunci o nouă serie de epuri au văzut lumina zilei, datorită Mary-ei Toft. In total erau 15. Medicul a rămas înmărmurit, n'a putut decât să st bilească faptul extraordinar şi a plecat înapoi la Londra. El a luat însă cu dânsul şase progenituri ale sătencei: erau epuraşi adevăraţi. Regele şi-a trimis din nou medicul: dacă există probabilitatea că această femee de treabă va mai naşte epuri, să aducă pe Mary Toft la Londra. Asemenea lucru nu se petrece doar în toate zilele. Când a sosit St. André, d. Howard stătea în uşa casei sârguitoarei mame, ţinând în fiecare mână câte un epuraş, tocmai atunci adus pe lume. Doctorul regelui a alergat în odaia leuzei: tocmai în acel moment s'a mai născut un epure. Mary a făcut jurământ că ea a născut epuraşul. Regele a trimis pe un medic mai de seamă, pe Sir Richard Manningham, specialist în naşteri.

I s'au ataşat şi alţi doctori şi această comisiune de învăţaţi a venit la patul Mary-ei Toft şi aştepta primul ţipăt al unei noui progenituri. Dar n'au constatat decât durerile facerei ale mamei Toft şi au devenit neîncrezători. Au împachetat-o şi au adus-o la Londra, în spitalul Lacys din Leicester Fields. Biata femee nu era lăsată aci, fără pază, nici o oră, noaptea şi ziua Din timp în timp căpăta dureri de facere dădea ochii peste cap şi se văita. In faţa porţilor spitalului aştepta lumea aleasă, mai ales cucoane, să afle noutăţi despre mama, care naşte epuraşi. In camera leuzei veniau şi mergeau mereu şi cu greu se putea ţinea ordinea. Aceasta a durat câteva zile şi apoi a venit lămurirea.

Un funcţionar al spitalului a jurat, că dânsul — la rugăciunea Mary-ei Toft, i-a adus într'ascuns un epuraş. Binecuvântata mamă la început a tăgăduit şi a explicat apoi fapta cu pofta ei de friptură de epure: deoarece proprii ei epuraşi pe cari dânsa, — ca un alt Ugolino femenin obişnuia să-i mănânce — se lăsau, de data aceasta, prea mult aşteptaţi, deoarece ar fi cerut să i se aducă unul. Tot astfel a spus şi sora care o păzia. Dar acum unii medici nu şi-au putut stăpâni neîncrederea. Şi domnul Manningham a ameninţat-o c'o va închide, dacă nu va spune cum s'a întâmplat cu epurii. Mary Toft a cerut să fie lăsată o noapte să chibzuiască. Şi a doua zi a mărturisit. S'au găsit imediat cei doi oameni cari — din însărcinarea lui Josuah Toft, soţul, procuraseră epuraşii. El cugetase să poată câştiga ceva bani buni cu afacerea asta.

Nu toţi medicii au cedat. Unii au rămas convinşi că epuraşii au fost născuţi de ţăranca din Godliman. Au urmat polemici prin pamflete .Deasemenea s'au compus cântece populare şi balade. Acestea însă mai mult pe socoteala medicilor cari se certau, decât pe a bietei ţăranci, care a murit cândva, pe undeva, uitată de mult.

(Tradus din limba germană)

Un funcţionar modest

Un vânzător de ziare din Paris şi-a dresat câinele, ca la cererea clienţilor, când stăpânul nu-i în chioşc, să dea dânsul... diferitele gazete.

O aviatoare de 70 de ani

Missis Livingston Taylor, o doamnă în vârstă de 70 de ani, a parcurs cu aeroplanul ei propriu, cu un pilot special angajat, distanţa de 15.000 km., vizitând Ierusalimul, Bagdad, Teheran, zburând deasupra Persiei, mării Caspice, Moscova şi Riga, şi aterisând la Londra.

Missis Taylor e directoarea unui mare magazin universal din Cleveland (Ohio). A sburat pentru întâia oară în luna April a acestui an şi de atunci e o partizană entuziastă a aeronauticei, declarând că atât timp cât va trăi, nu va mai călători cu trenul.

Artiştii din Hollywood, în călătorie spre San Francisco, pe bordul vaporului „Resolute"

Arareori pot fi prinse, de obiectivul fotografic, la un loc, atâtea stele... ale ecranului.

1. **Paul Leni**; 2. **D-na Conrad Veith**; 3. **Paul Theodor Etbauer**; 4. **Conrad Veith**; 5. **Lya de Putti**; 6. **D-na Paul Leni**; 7. **Căpitanul Kruse**; 8. **D-na Ernest Lubitsch**; 9. **Dr. Mutzenbecher**; 10. **Ernst Lubitsch.**

Raidul mediteranian

Aviatorii greci colonel Adamides și locot. Papadakos au efectuat un raid mediteranian, parcurgând 17.000 km. pe circuitul Atena, Alexandria, Benghazi, Casablanca, Paris, București, Atena. Dela Paris la București au sosit în 10 ore 50 minute, fără escală, bătând recordul de durată pe această distanță. Fotografia noastră înfățișează pe cei doi aviatori greci la București.

Ziua cărții la București

Spre a da un imbold cititului câteva zile săptămâna trecută, cercetașii au vândut cărți pe strade. Fotografia noastră înfățișează un asemenea vânzător. După cum se vede nu-l prea îmbulzesc cumpărătorii.

O serbare sportivă

Societatea sportivă „Forța", alcătuită din agenții și funcționarii poliției, a avut o serbare sportivă, la care a asistat și A. S. R. principele Nicolae.

Fotografiile noastre luate la această serbare, înfățișează: (dela stânga la dreapta și de sus în jos) defilarea sergenților, asistența: defilarea echipei de Jiu-Jitsu și exhibițiile de box.

Ce este puterea?

„Viața" e o enigmă. Cine voeşte să isbutească, trebue să poată răspunde precis la o serie de întrebări:

Ce este Viața? *Ce este* Datoria? *Ce este* Justiția?

Ce este Curajul? *Intrebări ce au fost puse de mii de ori.*

Pentru astăzi vom încerca să lămurim Ce este puterea? *Şi acest gigantic elefant, actualmente proprietatea unui potentat oriental, îl întrebuințăm drept imagine spre a vă atrage atențiunea.*

Trei sunt lucrurile capitale care contează în acest univers.

Şi anume: Materia, Forța **şi** Spiritul.

Forța este al doilea cuvânt pentru exprimarea aceleiaşi noțiuni Puterea.

Materia, puterea şi spiritul îndeplinesc totul pe acest pământ; dela crearea de noui sisteme solare şi până la construirea unui modest cuibuşor, al unui şoarece de câmp.

In cazul cuibului de şoarece, Materia **este reprezintată de materialul uşor, cu care se face cuibul.** Puterea **o găsim în energia cu care această mică creatură aleargă de colo până colo, construind un locşor care să fie un bun adăpost pentru puii ce-i vor veni.**

Spiritul **îl vedem în grija şi devotamentul micei mame, care părăseşte cuibul şi-l lasă puilor, numai ca aceştia să fie sub adăpost, ea putând chiar să fie strivită pe câmp, de roțile vreunei maşini agricole.**

Din zi în zi concepția noastră despre materie, putere şi spirit, se schimbă.

Omului i se părea, secole în urmă, că el a înțeles pe deplin Materia. **O avea doar în mâinile sale şi construise doar cu dânsa şi casa şi armele şi îmbrăcămintea.**

Ca să explice constituția materiei, a inventat atomul, un ce nesfârşit de mic, care nu mai putea fi tăiat sau micşorat.

Astăzi, omul găseşte în acest atom, un mic sistem solar, având în centru un nucleu încărcat de electricitate, cu ajutorul căreia ține în raza sa de activitate planetele atomului, nişte infinit de mici particule ale unei energii electrice, care se rotesc în jurul sâmburelui cu o iuțeală, pe care noi nici nu ni-o putem închipui.

O imitație a sistemului nostru solar aşa de măruntă, încât milioane de atomi să poată exista, în marginea ochiului dv., fără ca măcar să ştiți. Aceasta, desigur e un lucru, care turbură gândul omenesc.

***

Noi nu prea înțelegem ce este materia. Vorbim, ghicim, adaptăm religii spiritului, dar pricepem lucrurile aşa de puțin, cum nu ne înțelegem pe noi înşine.

Avem credința că dacă fiecare din noi reprezintă un „spirit", atunci desigur că peste noi trebue să fie unul sau mai multe mari spirite, conducându-ne de sus, aşa cum jos suntem conduşi de suverani, sau de legi.

Ghicim, sperăm, ne închinăm, dar de ştiut nu ştim nimic.

* * *

In ceeace priveşte Puterea, **opiniile noastre şi faptele se schimbă din zi în zi, pe măsură ce ştiința înaintează.**

Giganticul animal, văzut în desenul de mai sus, este pentru imaginația orientului, ultimul cuvânt al puterii. Este unul din elefanții care aparțin unui atotputernic şef oriental. Supuşii săi gândesc că acesta este un produs al Soarelui şi al Lunei, că e cea mai puternică ființă de pe pământ.

Elefanții şefului sunt priviți cu supunere, ornamentațiile cu cari sunt încărcați, sunt socotite drept sfinte odoare.

Supuşii ştiu prea bine că la comanda îmblânzitorului, care ascultă de ordinele şefului, acest gigantic animal s'ar putea îndrepta spre ei, doborându-i cu fenomenala-i putere.

Şi cu toate acestea, chiar un copil, care priveşte această scenă ştie că, în măsura ce este concepută astăzi puterea reală, elefantul nu este decât o ridicolă imitație a adevăratei puteri.

Un băețaş cu o mitralieră, ar putea dispune de o întreagă cireadă din aceşti elefanți.

Un om, sburând pe deasupra unor tranşee, ar putea dispune cu o singură bombă ucigătoare, de un întreg cuib din aceste mitraliere. Iar, după câte ştim, oamenii de ştiință lucrează, actualmente, experimentarea unor raze invizibile şi cu emisiune foarte depărtată, care vor permite ca un aeroplan să fie coborît, atunci când vom dori.

Ce este dar puterea?

E ceeace foloseşte unei ființe omeneşti pentruca să poată controla materia, mutând-o dintr'un loc într'altul, schimbându-i forma şi foloasele, în acelaş timp ca să poată să ție celelalte ființe şi animale de desuptul său.

Puterea **spânzură pe criminal şi digueşte canalul de Panama.**

Puterea **a dat posibilitatea țarului Rusiei ca să exileze mii de oameni în Siberia, pe când alte mii cădeau morți sub loviturile cnutului. Aceeaşi putere a răsturnat de pe tron pe acelaş țar, distrugându-l, împreună cu întreaga-i familie.**

Puterea **e văzută în mod miraculos în energia cu care o imensă balenieră îşi tae drumul dealungul oceanului.**

Şi Puterea, **de milioane de ori mai mare decât a unei baleniere, poate fi dezvoltată într'un singur colțişor al unei minți omeneşti; mintea omenească care a inventat maşina cu aburi, sau mijlocul de a industrializa căderile de apă, schimbându-le puterea într'o forță electrică, spre a putea fi utilizată la multe mile depărtare.**

* * *

Forța brutală a fost un prilej pentru lungul şir de regi francezi, ca să exploateze, să jefuiască şi să oprimeze milioane de ființe.

A fost aci o variantă a puterii. Şi ea a dăinuit mulți ani. Dar într'o zi s'a născut un băețaş francez, destul de urâcios, în a cărui minte se găsea o altă şi mai mare putere. Numele acestui băețaş a fost Aronet. Mai târziu s'a numit Voltaire.

Voltaire a îndrumat oamenii la gândire. El a făcut ca să se înțeleagă că nu există o putere divină pentru regi ca să oprimeze şi să brutalizeze. El a îndrumat pe oameni către adevărul că au dreptul să se gândească la ei înşişi şi să se revolte împotriva injustiției.

A scris un mare număr de volume şi se spune că ultimul său volum a fost „revoluția franceză".

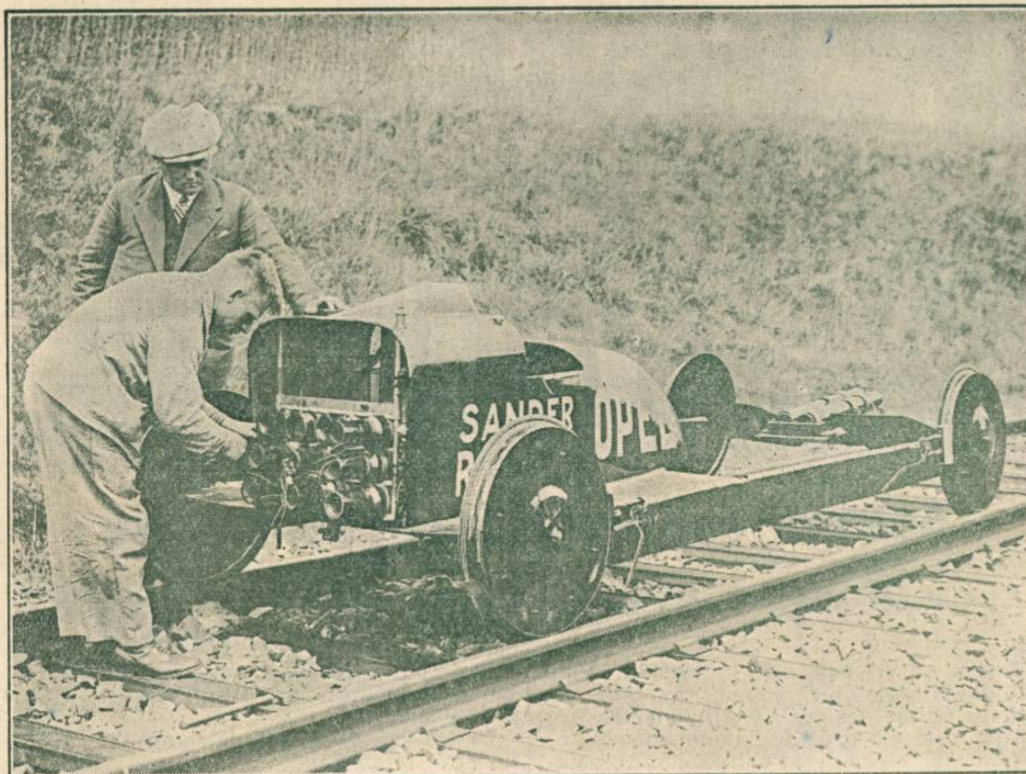
Aceasta a făcut ca puterea şi pământul Franței să intre în stăpânirea poporului.

O înțelepciune **ca a lui Voltaire, care a inspirat o atât de mare operă, iată** adevărata şi marea putere.

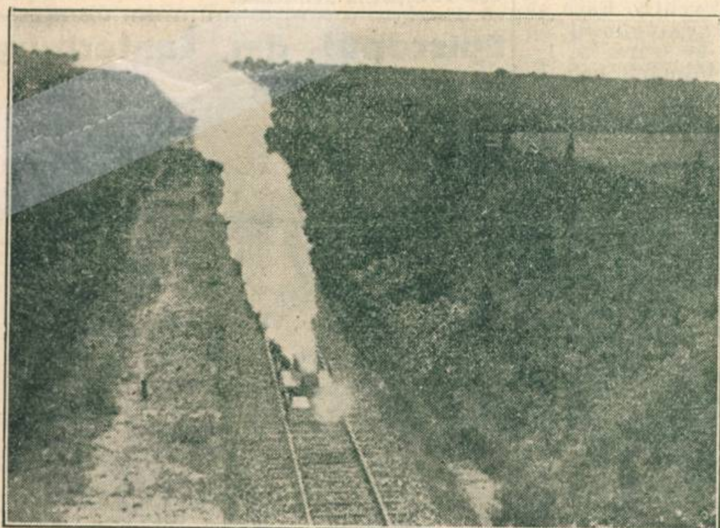
O nouă încercare cu automobilul — rachetă

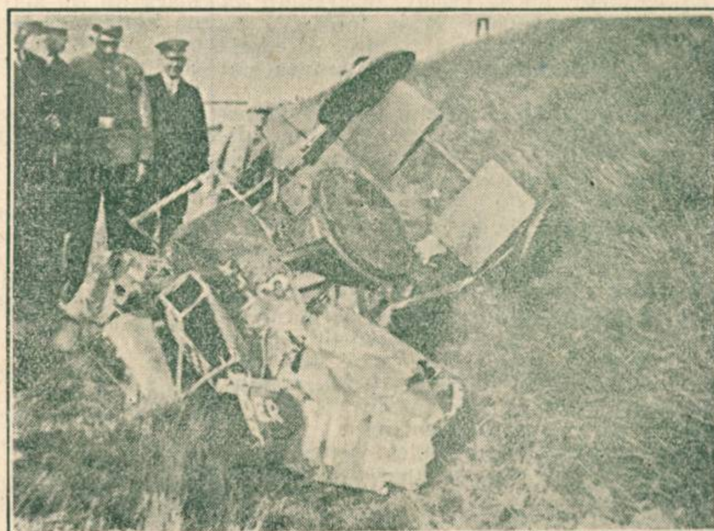
Fritz von Opel după primul drum făcut cu automobilul-rachetă, e asaltat de ziarişti.

Fotografia noastră înfăţişează automobilul înainte de pornire. Lângă maşină, inventatorul Samta.

In ilustraţia noastră se vede automobilul în timpul primei călătorii.

Incercând să facă o nouă cursă automobilul rachetă a explodat. Din fericire, în afară de o pisică n'a fost nici o victimă.

Un nou sbor dela răsărit la apus

Aviatorul englez Courtney după un al doilea start în Lisabona, a sosit în ziua de 28 Iunie în Azore, de unde intenţionează să zboare peste Bermude în America de Nord. La stânga: Courtney la volanul avionului său. La dreapta: Aparatul folosit de dânsul un Dornier-Napier.

Semne prevestitoare, talismane

Oniromanția sau arta de a ghici visurile; piază rea și visuri

de PAUL B. MARIAN

Trebue să credem oare în visuri? „Visul nu-i decât minciună", spune proverbul.

Mulți autori declară că știința asta, — oniromanția sau arta de a ghici visurile, — e mult mai veche decât astrologia. Aceasta-i posibil, căci o găsim practicată la unele popoare sălbatice, al căror grad de civilizație nu le-a îngăduit să abordeze problemele astrologiei.

La egipteni, marii preoți, însărcinați să supravegheze visurile, erau împărțiți în două categori. In fruntea fiecărei categorii se găsea câte un șef numit **Jaunes** sau **Mambres.**

Jaunes înseamnă „lămuritor" și **Mambres** „pernutator" adică „făcător de minuni". Pentru aceștia interpretarea visurilor era o știință, iar rezultatele erau însemnate cu îngrijire în „Memorii", întrebuințate mai târziu și la Ebrei, Greci și Perși.

Grecii împărțeau visurile în trei categorii, foarte distincte. Prima cuprindea acele visuri cari aveau loc, atunci când zeii sau spiritele găseau de cuviință să se manifeste, sub o formă sau alta. Visurile din a doua categorie erau caracterizate prin manifestațiuni palpabile. Astfel, într'o noapte, Alexandru-cel-Mare a văzut în vis pe Casandra, care venea să-l asasineze.

A treia categorie cuprindea visurile propriu zise, în care viitorul apărea sub o formă alegorică.

Astfel, preotesele dela Cumee și dela Delphi dădeau oracole, în care prevedeau viitorul.

Grecii, atât cei tineri, cât și cei bătrâni, presupuneau că visurile cele mai adevărate sunt cele care se prezintă în orele cele mai apropiate de ziuă, spunând că cele zămislite în toiul nopții se datoresc unei funcționări neregulate ale stomacului. Ei nu greșeau prea mult și vom explica asta mai jos.

* * *

Ce-i somnul oare? E pur și simplu eliberarea sufletului din corp; se spune deseori: „Somnul e foarte bun cu moartea". E un adevăr profund. Secfestrat în trup, în stare de veghe, sufletul își redobândește libertatea relativă, temporară, ca și folosirea puterilor sale ascunse. Moartea va fi liberarea sa completă, definitivă.

Când văzul și auzul sunt întrerupte pentru un timp, vedem, auzim, cu ajutorul simțurilor interne. Imagini, forme, scene îndepărtate se succed și se desfășoară; convorbiri se stabilesc cu personagii cari trăiesc, sau care au murit. Trebue deci să conchidem că sufletul uman nu este, cum cred materialiștii, rezultanta organismului, o funcțiune trecătoare a creerului, care dispare odată cu moartea!

Nu, este o ființă în sine, independentă de organe.

Noi nu suntem singuri, nici în noi înșine, nici în afară de noi înșine, ci participăm prin natura noastră la o unitate de elemente, care formează ființa, viața și destinul nostru.

In starea de inerție a somnului, ființa noastră imaterială, noi nu mai știm, nu mai înțelegem nimic!

Presimțirile sunt ecourile acestor înrâuriri tainice nedeslușite. Istoria sfântă e plină de vedenii profetice, în cari visurile joacă un rol activ, ca și preventiv. Fără să ne ridicăm până la visul Faraonului cu cele șeapte vaci slabe, nici la scara lui Iacob, nici la visul lui Iosif, tălmăcit prin apariția îngerului, care îi porunci să fugă în Egipt, reușind astfel să scape pe micul Isus de măcelul poruncit de Irod, e destul să cităm câteva pilde din istorie.

* * *

Maria Antoaneta, regina Franței, văzu în vis, în închisoare, cu câteva ore înainte de a se trezi din somn, la 21 Ianuarie 1793, un soare roșu, ridicându-se deasupra unui stâlp, care se prăbuși îndată. Imagine alegorică a căderei sale și a morții care îi urmă.

Un caz din cele mai interesante este însă acela privitor la asasinarea arhiducelui Ferdinand la Serajevo, la 28 Iunie 1914, eveniment care a deslănțuit războiul mondial:

In ziua de 28 Iunie la ora 4 dimineața, episcopul Joseph de Lanyi visează că a găsit pe masa lui de lucru o scrisoare cu chenarul negru, pe care deschizând-o, în vis, vede o stradă. Arhiducele era în automobil cu soția sa. In jurul automobilului, o mare mulțime și din această mulțime, doi tineri trag asupra arhiducelui. Textul scrisorii era următorul: „Eminență, prea iubite doctor Lanyi, te anunț că eu și soția mea am fost la Serajevo, victimele unei crime politice. Cerem sprijinul rugăciunilor tale. Serajevo, 28 Iunie, 1914, ora 4 dimineața.

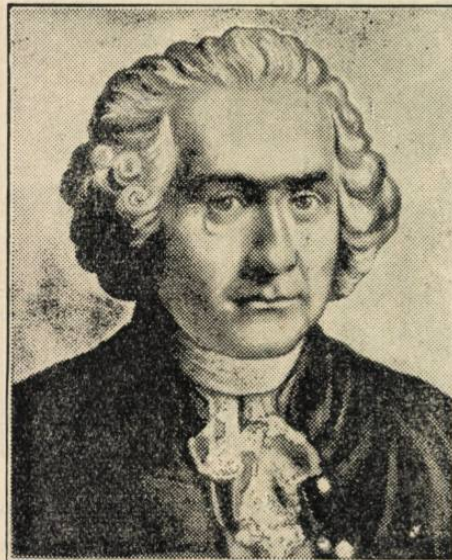
Episcopul, trezindu-se, a chemat pe mama-sa și pe un oaspe al său, comunicându-le visul grozav. In cursul zilei i-a sosit o telegramă anunțându-i groaznica știre.

* * *

Omul visează, are vedenii, creerul său e vizitat de închipuiri. Acesta-i un fapt de netăgăduit; voința cea mai activă, cea mai aspră nu poate înlătura visurile. Trebue să tragem încheierea, că natura în marea-i bunătate pentru om, l-a înzestrat cu vedenii, visuri, ca să poată să tragă folos, explicându-și-le. Hippocrat, acest mare medic, spunea că „atunci când trupul e adormit, sufletul veghiază și călătorește pretutindeni, unde corpul nu poate merge; că el vede și cunoaște tot ce corpul nu poate să cunoască și să vadă; într'un cuvânt, el face toate operațiile pe care corpul omului adormit le-ar fi putut face, dacă ar fi fost treaz".

Omul este un animal gânditor, deci activ; activitatea asta se cheltuește în fiecare zi, de aceea omul are nevoie din când în când de odihnă. Pentru asta se culcă el, grație acestei legi a naturii, omul poate, în timpul somnului, să-și uite grijile, necazurile, sau să viseze bogăție, glorie, dragoste.

150 de ani dela moartea lui Rousseau

In ziua de 2 Iulie a fost a 150-a aniversare dela moartea filosofului și scriitorului francez, Jean Jacques Rousseau, ale cărui scrieri au avut mare influență, în pregătirea revoluției franceze.

Episcopul din Canterbury

cel mai înalt prelat al bisericei engleze, vrea să demisioneze, din motivul că străduințele sale de-a moderniza cartea de rugăciune au fost respinse de Curte

Unchiul miop

„Uită-te draga mea, ăsta-i Ionel al nostru".

„Hm — da, bravo — dar ia spune-mi — nici n'am știut că aveți doi gemeni?"

Femina

Pentru gospodinele noastre

Cum să ne împodobim interiorul

Pentru gospodinele care își iubesc căsuța și mai cu seamă pentru acelea care doresc să-și împodobească, la țară, o sufragerie sau odăița copilului în chip original, această garnitură din broderie, va fi foarte binevenită.

Desenul ei e încântător. El reprezintă, puișori de rață, ciugulind cipuerci.

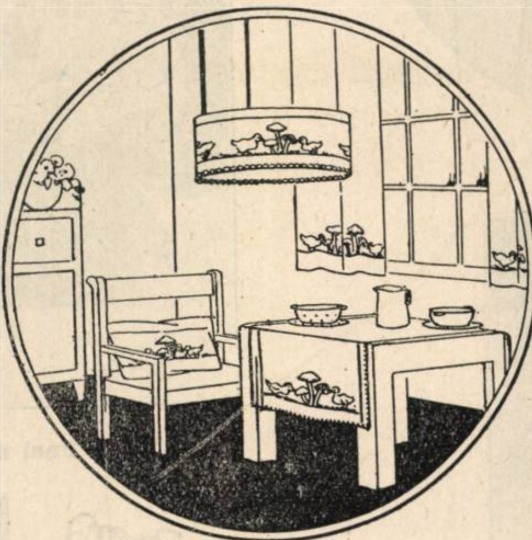
Pe o bucată de pânză groasă de olandă, gri sau crême, desenăm modelul nostru, ce se reproduce ușor cu o hârtie albastră de copiat.

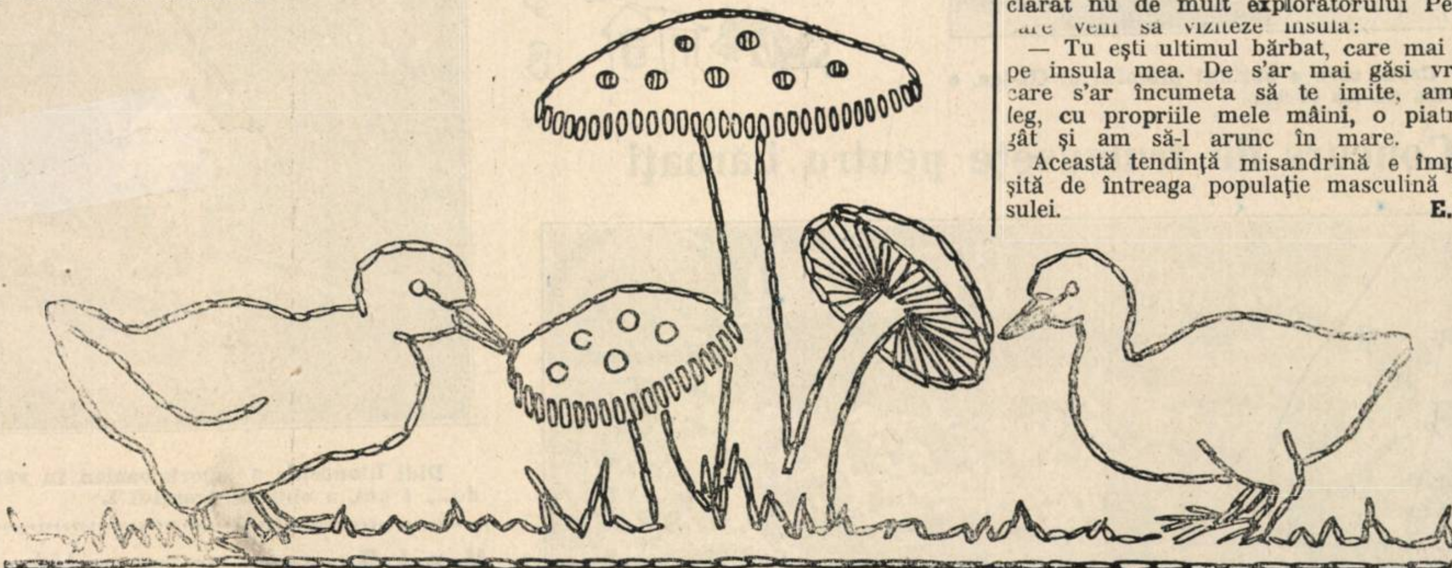
Apoi se brodează cu stilstich, în coton perlé galben, verde și roșu, după gust.

Putem face astfel cercul în jurul lămpei, perdeluțele, tișlaiferul, perna de fotoliu.

Deasemeni șorțulețul de copil, poșeta de rufe, baveta vor fi delicioase, brodate astfel.

De remarcat mobila simplă din lemn alb foarte asortată cu broderia.

Insula Venerei

Gerhart Hauptmann, celebrul scriitor german, descrie, în romanul său: *„Minunea din Ile des Dames"* viața unor femei naufragiate pe o insulă pustie. Scriitorii din sec. al XVIII au cântat deasemeni, în elegii frivole, o insulă locuită aproape exclusiv de femei, dar toate descrierile oricât de sugestive, erau izvorâte doar din fantezia autorilor.

Datorită exploratorilor întreprizi aflăm acum că într'adevăr există o astfel de insulă, numită Insula Venerei, care formează o parte a archipelagului Cook din grupul de insule polyneze.

Intreaga populație a acestui petec de pământ înconjurat de ocean e alcătuită de 164 femei și 30 bărbați. Femeile au nasurile plate și pielea de culoarea șocolatei, dar sunt bine făcute și în împrejurimi trec drept frumuseți adevărate. Vasele, care străbat de două ori pe an aceste mări, ancorează la o distanță respectuoasă de mica insulă. S'a întâmplat adesea, ca energicele insulane să acosteze vapoarele, înotând până la ele, să urce pe bord și să-și aleagă câte un bărbat sau mai mulți din echipaj. Niciodată un marinar făcut în acest fel prizonierul femeilor — căci ele nu se dau înapoi nici dela luptă, la nevoe — nu s'a mai înapoiat pe vapor.

Bărbații duc o viață idilică pe insulă. Sunt hrăniți, alintați și scutiți de orice muncă. Insula are și un rege. Ii zice Mihai și respectă cu sfințenie tradiția supușilor săi. Când se ivesc noi indivizi masculini pe teritoriul său, regele e indispus. Astfel a declarat nu de mult exploratorului Perkins, care veni să viziteze insula:

— Tu ești ultimul bărbat, care mai calcă pe insula mea. De s'ar mai găsi vreunul care s'ar încumeta să te imite, am să-i leg, cu propriile mele mâini, o piatră de gât și am să-l arunc în mare.

Această tendință misandrină e împărtășită de întreaga populație masculină a insulei. **E. M.**

Zimți și festoane garnisesc frumos rochiile copiilor

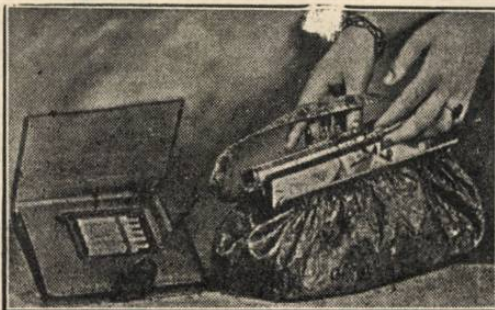
Rochia alăturată e o combinație fericită din shantung de două nuanțe de albastru:

partea de sus mai deschis și tăiată în zimți în partea de jos; mânicile sunt deasemenea dințate.

Cealaltă rochie de fetiță e din tul de mătase roș. O bandă de mătase albă, tăiată în creneluri o mărginește de jur împrejur și merge până la guler.

Posetele moderne

Sunt mari, din piele și cuprind un întreg arsenal pentru înfrumusețare.

Pe plajă

Bătaie de flori la Turnu-Severin

In Turnul-Severin, oraşul trandafirilor, într'una din ultimele Duminici ale acestei veri senine, a avut loc o bătaie de flori pe deplin reuşită. Fotografiile noastre luate anume pentru „Realitatea Ilustrată" reprezintă:

Grup de copii ciclişti.

Carul care a obţinut premiul al III-lea, e tras de un berbec.

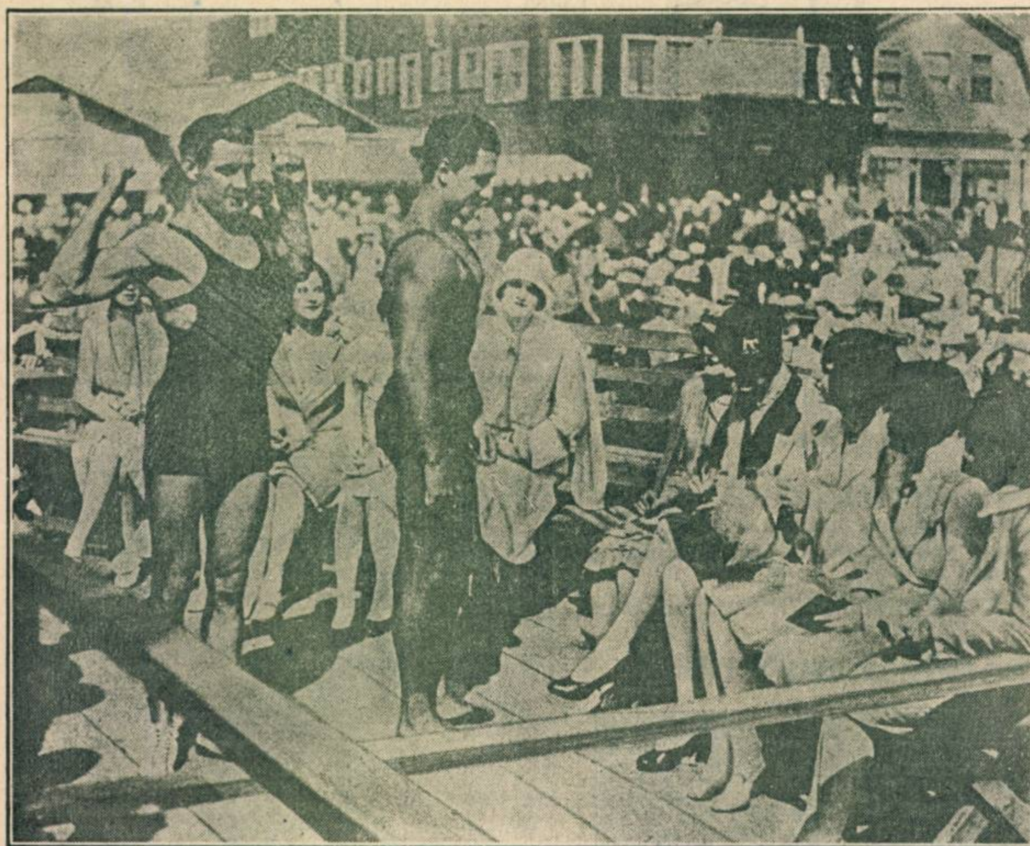
Unul din automobilele premiate.

Didi Lioncedis o sportswemen în vârstă de.... 4 ani, a obţinut premiul I.

Concurs de frumuseţe pentru bărbaţi

După concursul internaţional a frumuseţei pentru femei, americanii sau mai precis americanele au instituit — jumătate în glumă, — jumătate serios, într'una din staţiunile balneare din California, un concurs de frumuseţe pentru bărbaţi.

Juriul era alcătuit din femei — bun înţeles. Bărbaţii erau măsuraţi şi trebuiau să întrunească toate calităţile fizice pe care le are statua lui Appolo de Belvedere.

A fost ales rege al frumuseţii americane, tânărul din planul I al ilustraţiei noastre. Juriul admiră pe cel premiat.

Henri Bergson ca proprietar

Orcât ar părea de necrezut, e totuşi aşa: există într'adevăr un proprietar pe lume, care a micşorat de bună voie chiria chiriaşilor săi! Şi nu e nebun, cum ar crede multă lume, dimpotrivă un foarte de seamă om şi celebru filosof: Henri Bergson din Paris.

Şi iată acuma cum s'a petrecut. In Martie trecut Bergson moşteni dela o rudă o casă. Intrebându-şi chiriaşii ce chirie plătesc, şi aflând'o, declară că e cu mult prea mare, decât simţul lui moral i-ar îngădui să o accepte. Cum e un credincios elev al lui Kant, declară chiriaşilor, că le va scădea mult chiriile. Dacă acest lucru l'ar fi făcut un alt proprietar, de bună seamă că ar fi fost internat în vre-o casă de nebuni, cum e însă vorba de cel mai mare filosof, ce trăeşte actualmente în Franţa, nu s'a putut altceva face, decât să se constate, spre cea mai mare surpriză a lumii, că există într'adevăr oameni cari nu predau numai teoreticeşte maximele lor filosofico-morale, dar că le pun şi în practică.

Baia de vară din Cluj

Baia de vară din Cluj—Strand-ul, cum i se spune, cu un termen nemțesc, în Ardeal — a fost mărit în anul acesta, prin îngrijirea primăriei, în special a d-lor dr. Lucian, Tufli, ing. Ciortea, ing. Salvan, Peptea și alții.

Așa cum se prezintă azi, Strand-ul din Cluj cu cele 500 de cabine, 2 bazine mari, restaurant, cofetărie, duș, cabine de masaj, aparate de gimnastică, joc de popice, adăpost de soare, distracții, muzică, etc. oferă cel mai plăcut și mai ieftin loc de vilegiatură, accesibil tuturor.

Bucureștenii, cei cari nu pot pleca, din diferite motive, la mare sau la munte, găsesc mângâierea în apa bazinului dela Tir.

Ilustrațiile noastre înfățișează câteva scene luate într'una din ultimele zile călduroase.

Filmul vorbitor

Trei inventatori germani: Vogt, Engel şi Mossolle, au isbutit să realizeze filmul vorbitor. De data aceasta nu mai e vorba de un fonograf având mecanismul de rotire potrivit cu desfăşurarea filmului, ci undele sonore transformate în unde luminoase se imprimă pe un film alăturat celui de imagini şi se prefac iar în unde sonore, atunci când filmul se proectează.

Schematic lucrurile se petrec astfel: Dela obiectul care trebuiesc filmate pornesc unde luminoase şi und esonore. Primele sunt prinse, în mod normal de un aparat fotografic pe un film. In acelaş timp însă undele sonore se imprimă pe o a doua bandă dupăce sufăr două transformări: se prefac mai întâi. cu ajutorul unui microfon, analog celui dela telefon sau mai exact dela postul de radiotransmisiune, în energie electrică şi undele electrice produse, dupăce sunt întărite, intră într'o lampă incandescentă, perturbând curentul care încălzeşte firul acesta: lampa va lumina mai slab sau mai puternic după cum va fi energia electrică introdusă. şi aceasta am văzut că depind ede tăria sunetului. Variaţiunile intensităţii luminoase, vor reda variaţiunile intensităţii sonore. Aceste variaţiuni luminoase se înscriu la rândul lor, pe o bandă de film.

„Imaginele sunetului — dacă ne este îngăduit să întrebuinţăm acest termen nou — vor fi perfect sincronice cu imaginele luminoase ale mişcărilor. După ce ambele filme sunt developate ele se copiază împreună, pe o aceeaş bandă. In ilustraţia noastră (la stânga) se văd două asemenea filme, de sunete. In afara micilor găurele ale filmului, se văd, între două benzi verticale, o serie de linii fine, orizontale: sunt fotografiile sunetului.

In ilustraţia 2, 3 şi 4 se vede modul de-a turna filmul vorbitor.

După ce filmul s'a developat şi apoi copiat în una sau mai multe copii, el poate fi rulat în faţa spectatorilor-auditori.

Aparatul de proecţie se deosibeşte de cel obişnuit, prin faptul că odată cu imaginea mişătcoare, au de redat şi sunetul. Filmul sonor se retransformă în energie electrică şi apoi întărit în sunete.

Desfăşurarea se face la fel ca în filmele obişnuite. numai că e nevoie de o iuţeală cât se poate de uniformă: 19—20 de imagini pe secundă.

Filmul sonor. în timpul acesta, e proectat, cu ajutorul unui isvor de lumină fin, pe o celulă fotoelectrică. Ia naştere un curent care, după ce e întărit, e condus la un *„haut-parleur"*. Acesta e de-o construcţie specială, fără bobine şi fără magnet şi poart ănumele de *„Statophon"*. Se întrebuinţează de obicei patru statofoane la un aparat. Acestea, alcătuesc un grup şi dau un sunet clar şi plin.

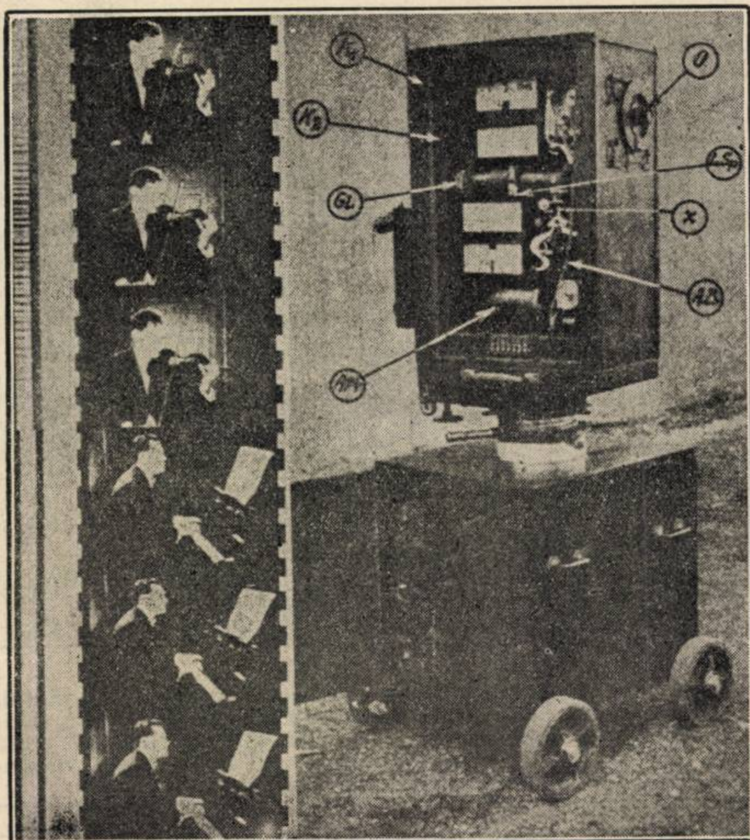

Fig. 1. **Filmul vorbitor al virtuosului violonist Andreas Weissgärber (sus) şi al acompaniatorului său la piano (jos).**

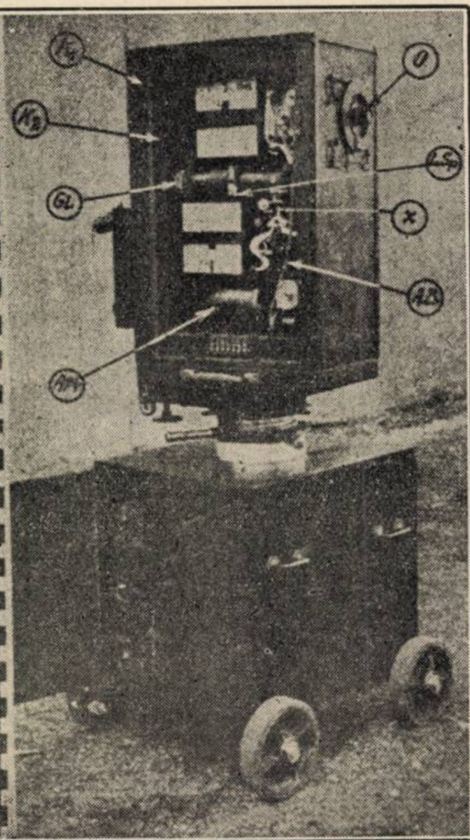

Fig. 2. **Aparatul de cinematografiat Tri-Ergon, deschis în partea înregistrării filmelor. A. M. e motorul de mişcare; A. B. banda de rulat. O. Obiectivul; X microobiectiv; Gl lampa de incandescenţă; L. Sp. fontă luminoasă; K şi K² cele două lăzi în care e închis întregul sistem.**

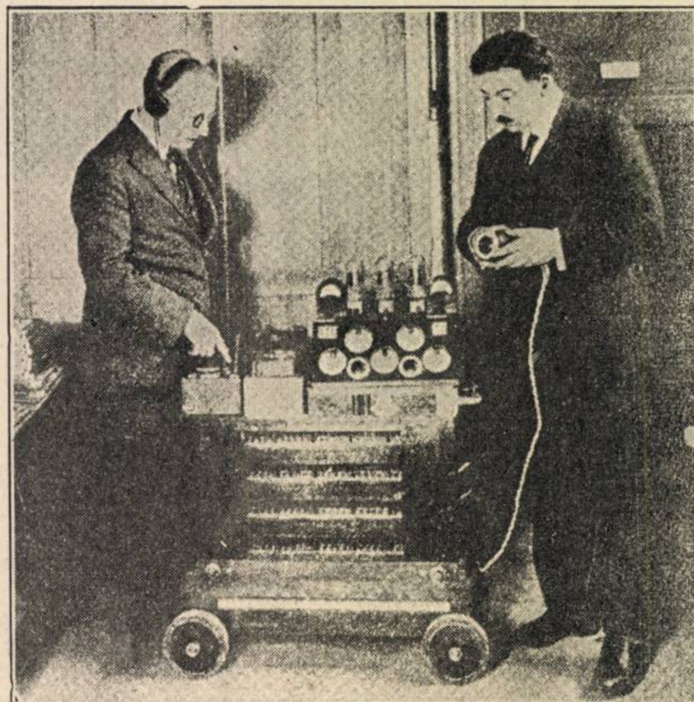

Fig. 3. **La dreapta ing. Iosef Masolle, inventatorul aparatului şi conducătorul societăţii muzicale Tri-Ergon, împreună cu asistentul său dr. Brotmerkl.**

Stridiile împiedică transmisiunea sunetelor prin radio

Pe coasta Oceanului Atlantic, radiodifuziunea e împiedicată prin nişte stridii, care „cântă" atât de tare, încât încercările de transmisiune submarină, prin telegrafie fără fir, au dat greş în acea parte a lumii.

Sgomotul produs de stridii — în special în Carolina de Nord — se datoreşte frecărei marginelor scoicilor, când stridiile le închid sau le deschid. Intr'un rând, un negustor de stridii a găsit în marfa lui o stridie şuerătoare. Şueratul se producea la respiraţia stridei, având o gaură în scoică. Negustorul ingenios expuse „stridia muzicală" în vitrină şi în schimbul unei taxe de intrare, lumea avea dreptul s'o admire. Curioşii veniau în grupuri compacte la acel negustor, care făcu avere. Există acum chiar şi un resteaurant cu firma „La stridia şuerătoare".

Scurt şi cuprinzător!

Limbile au curiozităţile lor. Unele popoare formează cuvintele, unindu-le între ele.

De pildă: kanguru se chiamă în traducere germană *Beutelratten*-şobolan cu sac. O cuşcă se chiamă *Katter;* o cuşcă pentru kanguru *Beutelrattenkatter*. Grilajul se chiamă *Gitter*, acoperiş, *Latten*. Acum: o cuşcă pentru un kanguru cu acoperişul de grilaj: *Beutelrattenlattengitterkater*.

Ploaia sau timpul rău, se chiamă *Unwetter*. O cuşcă de kanguru cu acoperişul grilejuit împotriva ploii, se chiamă: *Beutelrattenlattengitterunwetterkatter*.

Mai vreţi?

Incepem: o mamă hotentotă se chiamă *hottentottenmutter*. Copii cari bălbâie se chiamă *Stottertrottel*. Deci mama unui asemenea copil. *Hottentottenstottertrottelmutter*.

Un asasin se zice pe nemţeşte Attentäter. Un asasin închis într'o cuşcă de kanguru, cu acoperişul de grilaj, împotriva ploii, se chiamă: *Beutelrattenlattengitterunwetterkaterattentäter*.

Un asemenea om, asasină o femee hottentotă, al cărui copil se bâlbâie, şi atunci, îi zice aşa: *Hottentottenstottertrottelmutterattentäter*.

Asasinul e închis într'o cuşcă de kanguru, cu alţi doi asasini şi toţi trei evadară.

A doua zi, cineva veni la primar.

— Am prins asasinul, zise el.

— Pe cine? întrebă primarul, fiindcă au evadat trei...

— Am prins pe *Beutelrattenlattengitterunwetterkatterattentäter*.

— Der toţi cei trei asasini sunt *Beutelrattenlattengitterunwetter katterattentätter*. Pe care din cei trei *Beutelrattenlattengitterunwetterkatterattentäter*, l-ai prins?

— Am prins pe *Hottentottenstotterrtrottelmutterattentäter*.

— Vrei să spui *Hottentottenstotterrtrottel mutterbeutelrattenlattengitterunwetterk atterattentäter?*

— Da.

— Ei, aşa da!

Rubrica Cinematografică

SUB CONDUCEREA D-LUI VALENTIN PODEANU

Anchetele noastre

Diferite categorii de oameni, din toate clasele şi cinematograful

O studentă. Adoră cinematograful căci o face să uite multe dureri. Când e tristă se duce la un film asemenea trist şi văzând că nu e singura care suferă, pleacă resemnată, cu speranţa unui viitor mai bun, (filmul avea sfârşit, satisfăcător). Tragediile nu-i plac, o îndurerează. Comediile nu o atrag, dar când e bine dispusă se duce şi la ele. Jurnalele de modă nu o interesează căci filmul venind prea târziu, îi sunt cunoscute mai toate toaletele. Ii plac mai mult, în ordine: Hary Liedtke, John Gilbert, Willy Fritsch, Ronald Colman. Il regretă foarte mult pe Rudolf Valentino. Nu o interesează Charlie Chaplin, Lon Chaney, Iannigs, Veidt, Vanel. Dintre artiste simpatizează pe Lya Mara, Gloria Swanson, Xenia Desni, Marcela Albani şi altele. Nu ar refuza un angajament de cinema.

O modistă. Se duce foarte des. Ii plac ca şi studentei filmele cu sfârşit satisfăcător, în plus comediile. Nu i-a scăpat nici o operetă filmată. Dintre artişti adoră pe Hary Liedtke, Fryland, Novarro, Verebeş, Harold Lloyd şi Fritsch. Iar dintre artiste pe Xenia Desni, Lya Mara şi Lillian Gish, care i-a plăcut mai mult în Boema şi Sora Albă. Pentru o clipă petrecută în tovărăşia lui Valentino şi-ar fi dat viaţa. Dintre filmele mai noi i-a plăcut „Heidelbergul de altă dată". Ţine foarte mult să se facă artistă de cinema.

O elevă din clasa V. Când poate să scape de acasă, se duce la cinema. Ii plac mult filmele unde e multă dragoste. Plânge dacă eroina suferă. Se duce des şi la comedii, dintre care preferă pe acelea cu Pat şi Patachon. Adoră pe Hary Liedtke şi pe alţi artişti tineri. Nu ştie cine e Conrad Veidt, Iannings, Chaplin, Chaney şi alţi artişti de seamă. La moartea lui Valentino a plâns foarte mult. Are toate fotografiile lui. Vrea să devie o a doua Lya Mara şi deaceea caută pe orice cale să filmeze. Dintre filmele mai noi a plâns mult la Heidelbergul de altă dată.

Un elev din cursul inferior. Se duce la cinema numai când are bani. Ii plac filmele de aventuri şi comediile, la care poate să râdă mult. Prin urmare simpatizează pe Hary Piel, Hoot Gibson, Charlie Chaplin, Harold Lloyd, Zigoto, Pat şi Patachon. Artistele nu-l interesează. Vrea cu tot dinadinsul să facă cinema. Toată ziua face repetiţii în oglindă şi gimnastică. Citeşte toate revistele româneşti de cinema.

Un ucenic. Se duce foarte des la cinema, numai unde sunt filme de aventuri şi comedii cu Zigoto sau Pat şi Pataschon. Se duce numai la cinematografele unde e galerie. Ii plac toţi artiştii din filmele de aventuri. Ţine foarte mult să devină Cowboy.

Un funcţionar. Se duce la cinema numai ca să se distreze. Nu-l interesează nici un artist, admiră ca frumuseţe pe Lily Damita, Ossi Osvalda, Lya de Putti ş. a.

O funcţionară. Ii place cinematograful căci găseşte ca şi studenta o alinare a suferinţelor. Are aceleaşi preferinţe ca ale studentei combinate cu ale modistei. Speră să devină artistă. Cumpără la fiecare 1 şi 15 revistele de cinema. Preferă filmele moderne.

O doamnă din „înalta societate". Găseşte cinematograful un amuzament inferior. Nu vizitează decât două cinematografe din centru şi acceptă ca bun orice film adus de aceste cinematografe. Nu se duce decât la balcon. Nu spune ce artişti preferă. Artistele deasemenea n'o interesează, dar admiră pe ascuns supleţa lor şi toaletele pe cari le poartă. Se interesează mult de reţeta pe care o întrebuinţează artista de cinema pentru a fi sveltă şi veşnic tânără. Nu poate să sufere artistele care au copii sau artiştii cari sunt însuraţi. Când are prilejul aduce vorba despre Charlie Chaplin şi e revoltată de purtarea fostei lui soţii. Făcând o paralelă între protestul ei şi a scriitorilor francezi, le găseşti aproape identice. Caută să facă cunoştiinţa unui regisor, căruia îi destăinueşte că e cea mai mare admiratoare a „artei mute".

Un ofiţer. Nu-ţi mărturiseşte o preferinţă. Il plac de fapt filmele de aventuri şi comediile americane, dar asistă la celelalte filme, spre a putea discuta despre ele cu studenta, modista sau doamna din societate. Dacă e sincer, îţi spune că dintre toţi artiştii îi place Harry Piel.

O lucrare fericită

AŞA E VIAŢA. — O comedie românească reuşită, care ne evidenţiază un regisor, d. M. Iordache, cu dragoste de muncă şi gust ales. Am văzut şi noi, pentru prima oară, într'un film românesc o stradă din Bucureşti, curată şi largă, iar nicidecum murdară şi plină de gropi, cum ne obişnuiseră „regisorii" noştri, mai mari sau mai mici. Comedia are unele situaţii plăcute şi originale (cu ţigara, ş. a.).

D. Ion Georgescu are o figură caracteristică şi e învăţat cu obiectivul. Despre Mady Stratt nu putem spune nimic, căci în cei 20 de metri, de-abia i-am putut vedea figura. Fotografia d-lui Schwedler puţin neclară, ceeace poate fi pus în seama developării.

Filmul românesc

Puţini ştiu că la T.-Severin există o întreprindere românească pentru montarea de filme: OLIMP FILM, artistul a cărui fotografie o reproducem, şi care se ascunde sub numele de Robag-Fu-Idnas, joacă rolul unui chinez, într'un film care se imprimă acum.

Minunile Naturii

Păsărì mascate. — Podoabe şi zorzoane pentru anotimpul dragostei

Macaros **(Fratercula arctica) înainte de a-şi schimba ciocul.**

Macaroşii, sau papagalii de mare sunt păsări foarte ciudate, al căror cioc e supus unor metamorfoze anuale, cu înfăţişări atât de variate încât aceste păsări par a purta mască.

In epoca împerecherei ciocul se împodobeşte cu nişte zimţi şi plăci, în culorile cele mai vii: albastru-vânăt la bază, roşii la extremitate, portocalii la colţuri, cu numeroase dungi albe, galbene, cenuşii şi roşii.

Acest cioc enorm şi împestriţat are o înfăţişare comică de carnaval. Uneori şi pleoapele capătă asemeni adăogiri colorate.

Aceste excrescenţe colorate ce se ivesc

Aceeaşi pasăre în epoca dragostei, cu diferite metamorfoze ale ciocului.

primăvara, în epoca împerecherei, constitue, nu numai podoabe de lux, ci şi solide piese de armură, transformând ciocul pasărei într'un fel de instrument puternic cu care va săpa un cuib adânc. După perioada cuibăritului, macaroşii îşi năpârlesc ciocul: zimţii şi plăcile colorate cad, şi dispar totodată şi podoabele pleoapelor. Multă vreme naturaliştii, necunoscând aceste metamorfoze au crezut că macaroşii cu ciocul colorat şi macaroşii cu ciocul simplu aparţin la două specii diferite. Abia în 1877, doctorul Louis Bureau, directorul muzeului de istorie naturală din Nantes (Franţa) a recunoscut că e vorba de una şi aceiaşi specie de macaroşi.

Fratercola corniculata, o altă specie de macaroşi, numit astfel, din cauza unui cornuleţ deasupra ochiului, trăeşte în ţinuturile septentrionale ale oceanului Pacific.

Lunda cirrata Pallas este mai mare ca F. Corniculata şi trăeşte ca şi aceasta, la nord de Pacific. „Cirrata" înseamnă: cu părul buclat, pasărea aceasta având un moţ de păr de fiecare parte a capului.

Chimerina cornuta, în epoca împerecherei îşi împodobeşte ciocul cu o protuberanţă cărnoasă, galben-portocalie.

Ombria psitacula capătă, în aceiaş epocă, un cornuleţ, în formă de furcă, la baza fălcei superioare lângă nas. In acelaş timp o şuviţă albă, plecând de lângă ochi, se întinde graţios peste penele negre ale capului.

Mult mai înzorzonat este *Symorchyncus cristatellus*, al cărui cioc se împodobeşte cu cuirassă nazală, cu o tăbliţă sub nazală, o altă cuirassă sub bărbie şi un disc cornos. Ciocul e roşu la bază şi galben la vârf. După căderea ornamentelor nupţiale, ciocul devine roşu închis. Moţul negru şi şuviţa albă nu dispar.

In sfârşit, *Simorchyncus Kanoialicus* este cel mai împodobit: poartă un moţ brun pe frunte, în timp ce peniţe albe şi mătăsoase împodobesc regiunea ochilor, a frunţii şi a urechilor.

A. A. LUCA

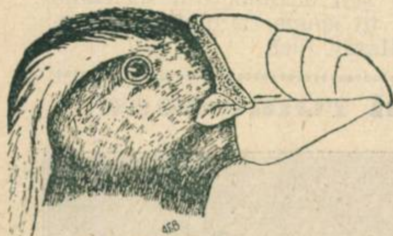
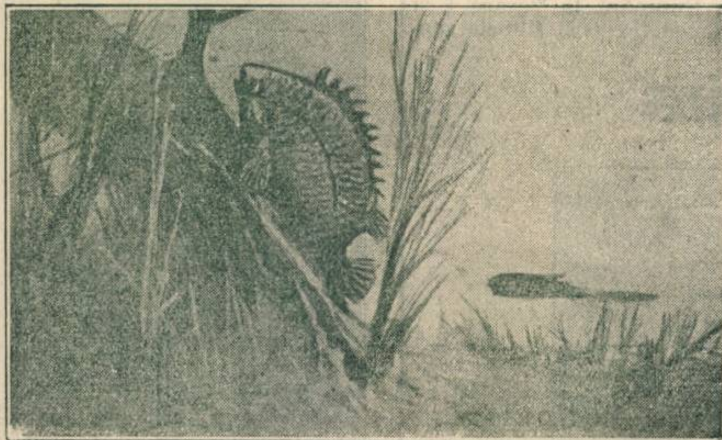

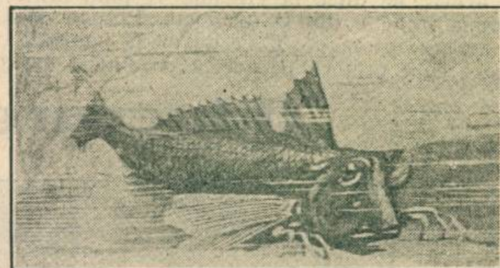

Fig. III. **Dela stânga la dreapta:** Lunda cirrate, **purtând o adevărată mască, pe cioc;** „Chimerına cornuta" **şi** „Omboia psitacula", **capătă coarne înainte de căsătorie...**

Peşti cari umblă pe uscat şi se caţără de arbori

Anabasul, **peşte din India, iese la plimbare pe uscat, căţărându-se şi pe arbori.**

Grondinul, **peşte din familia** Triglelor, **umblă pe uscat, ajutându-se de înotătoarele sale pectorale, prevăzute cu ghiare.**

In apele de pe coastele Franţei există soiuri de peşti din familia „triglelor", înrudiţi cu cosacii şi roşiorii bălţilor noastre, cari trăesc tot atât de bine pe uscat ca şi în apă, eşind adese ori la ţărm în plimbare, la aer, ba, urcându-se şi pe trunchiul arborilor.

Grondinul, peştele umblător, a cărui figură e reprodusă mai jos, are înotătoarele pectorale prevăzute cu nişte prelungiri, în formă de ghiare, spre a-i sluji la umblat. Carnea acestor peşti fiind foarte căutată, sunt pescuiţi în abundenţă. Când sunt pescuiţi şi ajung în agonie, aceşti peşti scot nişte gemete dureroase, pe care pescarii le aud foarte bine.

Forma acestui peşte este destul de curioasă: capul mare şi puternic, e prevăzut cu plăci osoase foarte rezistente, formând un fel de cuirassă ce învăleşte şi apără capul. Această armătură, voluminoasă şi rezistentă contrastează, în chip foarte ciudat, cu restul corpului, acoperit cu solzi obişnuiţi. Cele două înotătoare pectorale, ce corespund membrelor anterioare, sunt aşezate imediat sub cap şi posedă prelungiri libere între ele, în formă de ghiare groase şi mobile cu care peştele se reazămă de sol spre a se deplasa.

Un alt soi de peşte umblător este *Anabasul*, care trăeşte în apele din India şi Extremul orient. Acest peşte posedă o anumită dispoziţie a aparatului respirator ce-i îngăduie să rămână în aer mai multă vreme. El profită de aceasta pentru a se amuza, căţărându-se pe arbori.

„Doamne! dar ce s'a întâmplat la voi, Ionele?"

„Mama învaţă să sboare, şi aşa a căzut cu avionul pe acoperişul casei".

„Da, da — binecuvântarea Tatălui întăreşte casa copiilor, dar sborul mamei, o dărâmă!"

Secret reportericesc destăinuit

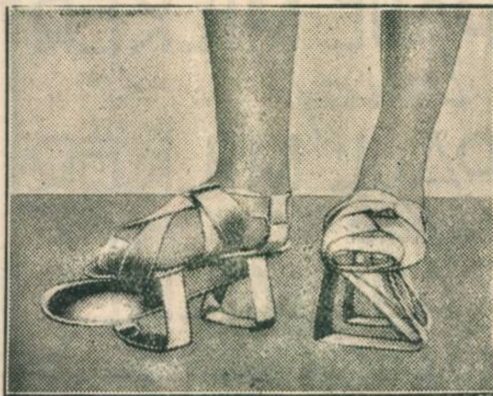
Pentru că s'a interzis să se fotografieze execuția pe scaun electric a ucigașei Snyder, un reporter din New-York, a găsit acest mijloc ingenios de-a călca dispoziția.

UCIGAȘA SNYDER care cu ajutorul amantului ei și-a omorât soțul și ca pedeapsă a fost condamnată la execuția pe scaunul electric.

Fotografia execuției pe scaunul electric.

spre a mări talpa piciorului, în felul cum pielița dintre degetele pasărilor înnotătoare, le mărește laba, s'au construit, din aluminiu tare, aparate plutitoare, care permit aruncarea înainte a trupului în apă, — suprafața prin care picioarele asvârl apa, fiind mai mare și totodată urmează mersul pe prundiș.

Brnò și marea expoziție ceho-slovacă

Frumoasa capitală a Moraviei a îmbrăcat, odată cu luna fructelor ce sunt aci din belșug, o veselă haină de sărbătoare.

Pretutindeni steagurile republicei fâlfâe peste capetele miilor de vizitatori, vestind marele eveniment al jubileului de zece ani dela neatârnarea țării.

— Ați fost la expoziție?

— Ati venit pentru expoziție? Iată întrebările care circulă azi, în Brno, pe buzele tuturor.

Statua președintelui Massaryk în Pavilionul Central al Expoziției.

Căci toți sunt mândri de expoziția lor și pe drept cuvânt.

Așezată în apropiere de oraș, pe o câmpie nivelată anume, cu mari sacrificii bănești, ea cuprinde, în deosebi, tot ce poate interesa tineretul.

Mamutul la expoziția din Brno

Lucrările școalelor mari și mici predomină și pavilionul central, clădire de un modernism și o eleganță plină de simplicitate, e încărcat cu arta elevelor școalelor profesionale.

In mijlocul intrărei principale, d'o nobleță de ținută și proporții rară, statua prezidentului Massaryk, se detașează albă, impresionantă ca geniul bun al țărei acesteia nouă și plină de avânt.

Nenumărate sunt standurile în fața cărora coridoare largi așternute cu covoare, pot cuprinde fără îndoială imensul număr de vizitatori ce se scurg cu orânduială.

Sala mașinilor, a instrumentelor felurite, lucrate de școlile de arte și meserii, e o minune a mecanicei moderne.

IN PAVILIONUL STRĂMOȘILOR

O clădire unde cu greu se străbate, e aceea care cuprinde rămășițele preistorice, adunate în faimoasa peșteră a Mazohei.

Copiii nerăbdători, ca și oamenii mari, vor să vadă craniile, scheletele oamenilor din îndepărtate și neguroase vremuri.

In deosebi, cu toții se îngrămădesc să admire mamutul reconstituit.

In adevăr, el se înalță, în fața ochilor noștri de pitici, impozant și semeț.

Construit după cele mai precise desene, după scheletele găsite, mamutul din gips, colorat negru, cu păr din plante marine și dinți fioroși, a costat 60.000 de coroane 120.000) lei. El e un dar al marelui fabricant Bata, făcut țărei și tineretului ei.

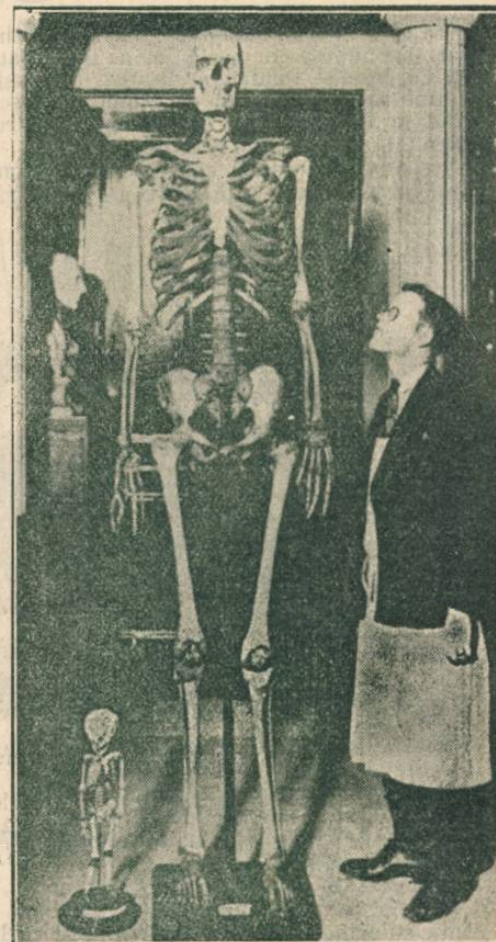
Inconjurat de oase veritabile de-ale strămoșilor preistorici, așezate în vitrine, mamutul păzește intrarea Bio-ramei. Aci, la o misterioasă lumină, un decor asemenea acelui din Prometeul lui Eftimiu (primul act) reprezintă grota preistorică unde, la focul ancestral, tremură un grup de oameni din primele timpuri.

Pe jos, într'un strat de nisip, oase colosale, tibii, femururi, dinți imenși de mamuți, ne arată că imaginea din față și-a trăit, pe vremuri, adevărata ei viață de groază, despre care astăzi noi nu putem avea decât o palidă idee.

Brno, Iunie 21.

FULMEN

Uriașul față de pitic în raportul 6:1

Scheletele unui uriaș irlandez, de 2.35 m. și al unui pitic de 40 cm. înălțime, din colecția doctorului englez Hunter, decedat acum 200 ani.

Filmele săptămânii

STRIGOII (**Pan**). — In primul rând o observaţie: casa editoare a tradus titlul original, **Der Fluch der Vererbung** (Blestemul moştenirii) în **Strigoii**, ceeace seamănă mai mult o rea credinţă, şi constitue o ofensă pentru acest film, care prin valoarea sa, nu numai socială dar şi artistică, se poate susţinea singură, fără ajutorul plagiatului.

Autorul d-rul Kurt Thomalla, arată cu ajutorul unei acţiuni dramatice consecinţele hemofiliei moştenite de copii şi paralel cu aceasta, efectele beţiei tatălui, la urmaşi. Regisorul Adolf Trotz a condus conştiincios acţiunea, însă cu unele mici scăpări din vedere. Dar un punct greu a avut desigur în conducerea interpreţilor, reuşind să formeze un ansamblu bine închegat, alcătuit din Marcela Albani, o artistă frumoasă, muncitoare, dar cu prea puţine resurse de dramatism interior, Maly Delschaft, Frieda Richard, monopolizatoarea rolurilor de bătrâne în toate filmele germane, Carl de Vogt, Georg John, Alin, Fritz Kampers, ş. a.

SERVITOR FĂRĂ VOE (**Victoria**). — Charlie Chaplin e genial, fratele lui, Syd, hazliu, atâta tot.

MADAME X (**Fanamet.**). — „Madame X" sau „Necunoscuta" e tot una. In fiecare an Compania Bulandra o reprezintă. E o tragedie la care plângi mult. Ar fi fost o imposibilitate ca americanii să nu o adapteze pentru ecran. Păcat de Pauline Frederik, al cărei talent de tragediană îl respectăm, că a trebuit să se chinuiască cu acest rol.

MUNTELE TRAGIC (**Oer**). — Un cânt al Alpilor sălbateci şi frumoşi, ce a dat prilej regisorului, al cărui nume nu-l cunoaştem, să realizeze unul dintre cele mai pitoreşti filme.

Cursele de Sky, căutarea în noapte, scenele de pe vârful stâncei, învăluită în ghiaţă, visul lui Arno sunt tablouri de rară frumuseţe. Interpretarea lăudabilă a cuprins pe dansatoarea Leni Rifentsthal, în Diotima Trenker în Arno şi Petersen în Vigo.

Ecouri Cinematografice

INCEPEM SA DEVENIM *foarte cunoscuţi în străinătate. Dar într'un sens care ne face prea puţină plăcere, căci iată titlul filmului pus în lucru de marea casă germană Ufa:* „Manolescu, regele aventurierilor". *Şi trebue ţinut seama că rolul titular e deţinut de renumitul Ivan Mosjoukin.*

IN CUBA *o revistă cinematografică a organizat un plebiscit printre locuitorii acestui ţinut, spre a afla pe cei mai populari artişti. Iată şi rezultatul: John Barrymore 2.963 voturi, John Gilbert 2.355 şi Ronald Colman 2.266. In curând se va institui un nou concurs spre a se găsi cea mai populară artistă.*

UN EVENIMENT FERICIT. *Casa Metro-Goldwin-Mayer are onoarea a vă anunţa că celebrul său câine-actor,* Flasch *e fericitul tată a patru fii şi trei fice. Soţia şi copiii se găsesc în perfectă sănătate. Felicitările se primesc pe adresa firmei.*

DE CATVA TIMP presa cotidiană şi de specialitate, germană şi franceză, se ocupă persistent de prostiile cenzurei noastre care interzice şi cele mai nevinovate filme. Suntem socotiţi în acele articole ce ni se „închină", drept cea mai înapoiată ţară din lume, căci până şi China şi Japonia, care erau socotite până deunăzi cu cenzura cea mai aspră, au început să permită ca eroii să se sărute pe ecran, numai d. Adamescu, nu.

Ultima ispravă a cenzurei „negre" e interzicerea filmelor *„Tragedia Trotuarului"* cu marea tragediană Asta Nielsen şi realizată de regretatul Bruno Rahn şi *„Yvette"* după romanul lui Guy de Maupassant.

Credem că e de datoria întregei presse cinematografice române, să protesteze contra unor asemeni calamităţi, care ne fac de ruşine în toată străinătatea, şi să aducă la cunoştinţa publicului felul în care crede de cuviinţă să lucreze cenzorii noştri, în frunte cu d. Gh. Adamescu.

Chapliniade

Charlie Chaplin se afla odată într'o societate de artişti şi savanţi.

Un tânăr savant povesti, cum că un coleg al său susţinuse dăunăzi, că procesul creiării lumii nu era încă terminat, ci abea în formaţie.

— Ce ne pasă nouă de asta, strigă starul american, Ricardo Cortez. Chaplin se sculă, se uită fix în ochii starului, zicând:

— Prostule, asta-i foarte important. Intâi de toate trebue să ne fie teamă, că D-zeu ar mai putea creia încă o femee.

Se ştie, că Chaplin frequentează cu pasiune cinematografele. Uneori se duce la câteva spectacole în aceiaş zi. Fiind întrebat, odată, de ce se duce atât de des şi cu atâta drag la cinema, zise: Cinematograful e singurul loc, unde ţi se mai pot întâmpla minuni, şi anume minunile care rareori ţi-i dat să le vezi în viaţă. Mă bucur nespus de mult, când femeile deschid gura în film fără să auzi o vorbă.

Vrcum câţiva ani, Chaplin se sculă într'o dimineaţă foarte ursuz. Se plimbă amărât toată dimineaţa şi nu avea nici chef de lucru, nici poftă de mâncare.

— Ce-i cu tine? Ai avut vre-un vis rău, în noaptea asta? îl întrebă nevastă-sa îngrijată.

— Da, mormăi Chaplin.

— Ce ai visat? se interesă soţia lui.

— Am visat că m'am căsătorit spuse Chaplin tot atât de ursuz.

— Cu cine? cercetă ea.

Chaplin o privi lung pe nevastă-sa strigând apoi: „Cu tine".

Olaf Fjord

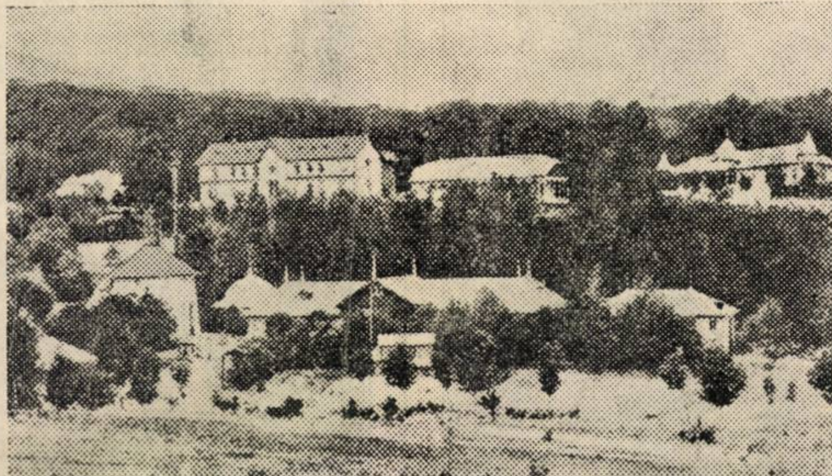

cunoscutul artist danez, angajat de o casă de filme germană şi care a interpretat rolul principal din romanul lui Maurice Dekobra „Madona din tren".

Băile Oglinzi-Neamţ

Le zice „Perla Moldovei", căci reprezintă într'adevăr o perlă prin nestematele băi ce posedă. Pentru a ajunge la ele şi a le admira, luaţi trenul de Moldova, descinzând la Paşcani, iar de aci pe un drum splendid, ajungeţi la „Băile Oglinzi".

Şoseaua e dreaptă ca'n palmă, automobilul urcă mereu, iată că trece peste râul Moldova. Incepi să simţi acel aer dulce şi întremător care-ţi dă o viaţă nouă.

La o cotitură încep a se zări turlele bisericilor din T.-Neamţ. In fine iată-ne ajunşi în vechiul târg, în apropierea cetăţii lui Ştefan-cel-Mare.

Ajungem în staţiune în 40 minute.

Iată-ne în parc, mii şi mii de flori de toate culorile îţi încântă privirea şi te îmbată cu mirosul lor.

Pădurea o feerie, în care brazii se îngână cu stejarii şi mesteacănii...

Sub copacii acestia au stat la sfat prieteneşte Vlăhuţă, Delavrancea cu Artur Stavri şi Artur Gorovei... Aci au primit ei frumoasele lor inspiraţiuni

O mulţime de păsări încântătoare şi de toate speciile zbor din loc în loc prin tufişuri, pe arbori; aerul ozonizat, dulce şi curat îţi pare un balzam.

Muzica reg. 10 vânători de munte cântă în fiecare seară la Cazino.

Foarte modern construit, aci se dau baluri, serbări, teatru, cinema, etc..

Restaurantul foarte curat cu o bucătărie aleasă.

Coborâm spre băi, ale căror ape sunt cunoscute prin efectele lor şi părăsim această staţiune, cu dorinţa de a mai reveni în acest „Paradis al Sănătăţii".